Anulipi

ଅଣୁଲିପି

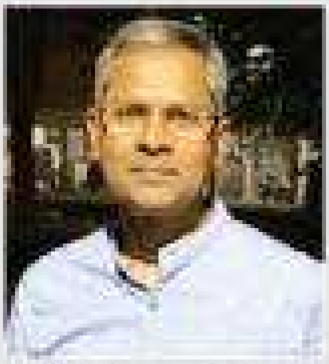

Jai Jagannath!

Anushaktinagar Odiya Association(AOA) mouth piece, "Anulipi", is going to be released during the celebration of Kalinga Mahotsav on November 24th 2018. I congratulate each and every member of the association for their enthusiasm and untiring support for the various activities of AOA being arranged through the year. Over the year the AOA has expanded its activities to highlight culture and heritage of Odisha in our campus. We all feel proud for the celebration of Rath Yatra for the first time in Anushaktinagar Colony this year. Jagannath culture is the epitome of Oriya culture. This year's Rath Yatra celebration was liked by one and all in the colony. The spontaneous support received by our members and also non members for the celebration of Rath Yatra was remarkable and humbling.

This years' Kalinga Mahotsav where Shri Lingaraj Pradhan and his troupe will be performing classical dance, will further highlight Odisha Culture and heritage. In addition the dance drama titled [illegible] choreographed and participated by our own AOA family members will be scintillating. I am sure all the residents of Anushaktinagar in general and Oriya members and their family in particular will enjoy various activities being arranged during the Mahotsav.Looking forward to participate in Kalinga Mahotsav on November 24th and wishing all the best to each and every AOA member

Basanta Kumar Nayak
President, AOA

MANAGING COMMITTEE 2018-2020

President: B. K. Nayak
Vice- President: R. Acharya

Secretary: M. K. Ray
Jt. Secretary: P. K. Panda

Treasurer: M. K. Tripathy
Jt. Treasurer: Sandeep Agarwalla

: Members :

Mrs. Suchismita Mishra	Mrs. Rita Behera	S. K. Pradhan	Ashok K. Rath
Duryodhan Sahoo	Gouri Shankar Sahoo	D. K. Mishra	B. C. Sahoo
Prakash C. Rout	N. K. Sahoo (Co-opted)	D. K. Sahoo (Co-opted	

: Advisory Members :

P. K. Pujari, J. K. Mishra, J. Shukla, S. C. Parida, Kuber C. Bhaina
S. N. Acharya, R. Mishra, Sam Tripathy, Ashwini K. Das, Baikuntha Parida

[illegible]

[illegible] (www.anuodia.org) [illegible] (anuodia@gmail.com, secretary@anuodia.org) [illegible]

ଅଣୁଲିପି

୨୦୧୮

ସମ୍ପାଦକ ମଣ୍ଡଳୀ

Anulipi 2018 Editorial Board

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ପ୍ରଧାନ(ସମ୍ପାଦକ)
ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପରିଡା
ମନୋଜ ମହାପାତ୍ର
ମନୋଜ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ
ଶ୍ୟାମ ପ୍ରସନ୍ନ ତ୍ରିପାଠୀ
ହେମନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ

ଅଣୁଲିପି ସମ୍ପର୍କ ରେ

୧) ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ଓଡିଆ ସମିତିର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଅବଷରରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀରୁ ଏପ୍ରିଲ୍ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଅଣୁଲିପି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

୨) ବର୍ଷର କୌଣସି ସମୟରେ ଆପଣମାନେ ଓଡିଆ, ଇଂରାଜୀ ଓ ହିନ୍ଦୀରେ ଲେଖା ପଠାଇ ପାରିବେ । ସଂପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେଲେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଲେଖକ ଓ ଲେଖିକାଙ୍କୁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ମିଳିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।

୩) ଏହି ପତ୍ରିକା ବଜାରରେ ବିକ୍ରୀ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । କେହି ଏହାର ଦୁରୁପଯୋଗ କଲେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

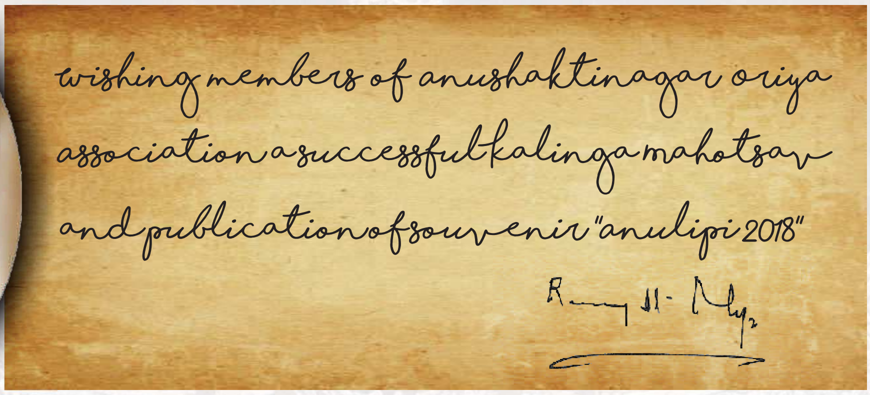

PADMAVIBHUSAN RAGHUNATH MOHAPATRA

Born on 24th March 1943 in traditional stone carver's family in the temple town of Puri. Shri Raghunath Mohapatra had the unique privilege of being the descendant of illustrious sculptors who had fashioned marvels in stone like Temples of Konark and Puri. True to the age old tradition, Shri Mohapatra had magic in his finger.

With single minded devotion to the cause of stone carving Shri Mohapatra has by now acquired International repute. He has made in depth study of Shilpa Shastra from ancient palm leaves and traditional style of sculpting on the pattern of temple architecture of Orissa and is an acknowledged authority on stone carving.

Sri Mohapatra has by now acquired International recognition and his sculptures adorn various prestigious centres in the country and abroad. In the year 1976 he was honoured with the coveted title of "PADMASHREE" by his Excellency the President of India and in the year 2006 he was also honoured with "SHILPIGURU" by his Excellency the President of India. The year 2001 and 2013 was a momentous year in his life when Shri Raghunath Mohapatra was honoured with the coveted title of "PADMABHUSAN" and "PADMABIBHUSAN" by his Excellency the President of India.

Anushaktinagar Oriya Association feels proud to have Dr Raghunath Mohapatra as the Chief Guest for Kalinga Mahotsav 2018.

କର୍ମର ଦାୟରେ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଆହ୍ୱାନରେ ଜନ୍ମ ମାଟିରୁ ଖୁବ୍ ଦୂରରେ;କେହିଜଣେ ଦେଖେଇ ଦେଇଥିବା ବାଟରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଚାଲିଚାଲି ଆସି ଏକାଠି ହୋଇଛେ । ତିଆରିଛେ ନୂଆ ଗୋଟେ ମଞ୍ଚ । ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ହସରେ କାନ୍ଦରେ କାନ୍ଧରେ କାନ୍ଧ ମିଶେଇନାଚିଛେ, ଗାଇଛେ କାନ୍ଦିଛେ ବାନ୍ଧିଛେ । ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ସ୍ୱରକୁ ସଂଗୀତର ନୂଆରୂପ ଦେଇଛେ । ପାଦ ପକେଇ ଚାଲୁଚାଲୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଚାଲିଛେ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ । ଲାଗୁନି କେତେବେଳେ ଆଉ କେମିତି ବର୍ଷଟେ ବିତି ଯାଇଛି କାଲିପରି । ପ୍ରବାସରେ ରହି ନିଜ ବାସରେ ବାସ୍ନାୟିତ କରି ଚାଲିଛେ । ଓଡିଆର ସ୍ୱାଭିମାନକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନେଇଯିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ । ତା'ର ସ୍ୱରକୁ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରୁଛେ ନିଜନିଜ ଭିତରେ । ମୁମ୍ବାଇ ମହାନଗରୀ ଭିତରେ ମହାଭାରତୀୟ ଭାବଧାରା ଯେଉଁଳି ପ୍ରତିଫଳିତ, ତା' ଭିତରେ ଠିକ୍ ସେମିତି ଅନୁରଣିତ ଓଡିଶାର ସ୍ୱର ଓ ସ୍ୱାକ୍ଷର ରୂପେ "ଅଣୁଶକ୍ତି ନଗର ଓଡ଼ିଆ ଆସୋସିଏସନ" । ଦେଶର ବିକାଶରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗଦାନ ଦେଉଥିବା ଆମର କର୍ମପ୍ରବଣ ସମୟ ବାହାରେ ନିଜକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗକୁ ହାତଛଡା କରିବାକୁ ଦେଇନେ ଆମେ । ବର୍ଷସାରା ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବର ଆଡମ୍ବରତା ମୁମ୍ବାଇ ମହାନଗର ନୁହେଁ ସୁଦୂର ଆମ ଜନ୍ମଭୂମି ଓଡିଶାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୁଏ ।

ଆମ ହୃଦୟର ସ୍ୱରକୁ, ମନର ଆବେଗକୁ, ଆକ୍ତାମାକ୍ତା ଭାବନାକୁ, ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଏକିଭୂତ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ଆମର ଏ ପତ୍ରିକା "ଅଣୁଲିପି" । ଏହା କେବଳ ଏକ ପତ୍ରିକା ନୁହେଁ ଏହା ଆମ ମୁଖପତ୍ର । ଲେଖକୀୟ ଶୈଳିଠାରୁ ନିଜକୁ ବିମୁକ୍ତ କରି; ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବ ଭାବନା ଚିନ୍ତା ଚେତନାକୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚେଇ ଦିଏ । ଆଜି ଆମ ସଭ୍ୟସଭ୍ୟା କେବଳ ନୁହନ୍ତି ସୁଦୂର ଜନ୍ମଭୂମି ଓଡିଶାର ଲବ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅନେକ ଲେଖକ ଲେଖିକା ସେମାନଙ୍କର ବହୁମୂଲ୍ୟ କୃତି ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଆମର କଳେବର ବୃଦ୍ଧି କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ "ଅଣୁଲିପି"ର ଗୁଣାତ୍ମକ ସାହିତ୍ୟିକ ମର୍ଯ୍ୟଦା ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ ଧନ୍ୟବାଦ । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅପାର କରୁଣାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଜି ପୁରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ନୂଆ କଳେବର, ନୂଆ ଅଙ୍ଗସଜ୍ଜାରେ ପରିପୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଦୁନିଆ ଦେଖୁଛି ଆମର ପ୍ରିୟ ଅଣୁଲିପି । ସହଯୋଗ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ।

। । ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ । ।

। । ଜୟ ଅଣୁଶକ୍ତି ନଗର ଓଡିଆ ଆସୋସିଏସନ । ।

। । ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ । ।

ଅଂକ	ଶୀର୍ଷକ	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
1	ଅଭୁଲା ସ୍ମୃତି	ଜୟଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ	୧
୨	ମୋର ପ୍ରଥମ ହାଟଦେଖା	ଆଦିତ୍ୟ କୁମାର ସାହୁ	୩
୩	ଜେଜେମାଆରୁ ନାତୁଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ	ଅଞ୍ଜଳି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ	୮
୪	ସ୍ୱପ୍ନଟି ସତ ହେଲା : ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ରଥଯାତ୍ରା ୨୦୧୮	ରଘୁନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ	୧୦
୫	ରଜ ମଉଜ	ସସ୍ମିତା ଦାଶ	୧୩
୬	ମାୟାରେ ବାୟା	ସଲ୍ଲିଳା ବିଶ୍ୱାଳ	୧୪
୭	ହେ କୃଷ୍ଣ ତୁମେ କାହିଁ ଗଲ	ସବିତା ଦାସ	୧୭
୮	ସନା ଚଷା	ସୁଦର୍ଶନ ଦୀକ୍ଷିତ	୧୮
୯	ମଞ୍ଜି ଓ ମଣିଷ	ତନ୍ମୟ କୁମାର ମିଶ୍ର	୨୦
୧୦	ଆସିବକି ତୁମେ	ସୁଦର୍ଶନ ଦୀକ୍ଷିତ	୨୧
୧୧	ସଂଗୀତ	ଦେବଜାନୀ ବେହେରା	୨୩
୧୨	ବାର ମାସରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ପୂଣ୍ୟ ଯାତ	ପ୍ରଜ୍ଞା ରଥ	୨୪
୧୩	ଭସାଣୀ	ସୁଦର୍ଶନ ଦୀକ୍ଷିତ	୨୬
୧୪	କିଛି ଜାଣିବା କଥା	ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର	୨୯
୧୫	ବାସ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରର କିଛି କଥା	ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର	୩୦
୧୬	ପ୍ରକୃତି ନୈବ ମୁଚ୍ୟତେ	ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର	୩୧
୧୭	କିଏ କହେ ତୁମେ ଚାଲି ଗଲ?	ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର	୩୩
୧୮	ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ : ଅଣୁଶକ୍ତିନଗରର ପ୍ରଥମ ରଥଯାତ୍ରା ଅନୁଭୂତି	ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ସାହୁ	୩୫
୧୯	ସଂକ୍ରମଣ	ଦୀପ୍ତି ରଞ୍ଜନ ଶତପଥୀ	୩୭
୨୦	Imaginations of a five year old	Devashree	୪୧
୨୧	Glimpses of Rath Yatra 2018		୪୨
୨୨	Glimpses of Annual Day 2017-18		୪୪
୨୩	Glimpses of Kalinga Mahotsav		୪୮
୨୪	The Ocean to cross before we sleep	D R Hota	୫୦
୨୫	The making of Shree Jagannath.....	Dr R Acharya	୫୪
୨୬	ଜୀବନ ସୁରକ୍ଷା ନିଜ ବାସ ଭବନରେ!	ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାହୁ	୫୮

ଅଭୁଲା ସ୍ମୃତି

ଜୟଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ
୩୨ ଭେଙ୍କଟଗିରି, ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର

ହଜି ଯାଇଥିବା ସମୟ କେବେ ଫେରେନି, ଅତୀତର ସ୍ମୃତି ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ ରହିଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୋଛକିରେ ଠିଆ ହୋଇ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁଲେ, ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ଜୀବନର ଅଙ୍କାବଙ୍କା ରାସ୍ତା । ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଚାଲି ଚାଲି ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଛି ଅନେକ ମୋଡ଼ ଓ ସବୁଜିମା ଏବଂ ମାନସ ପଟ୍ଟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଜୀବନର କାହାଣୀ ସବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆକାଶରେ ଛାଇ ହୋଇ ରହିଛି କେବଳ ନିରାଶ ଓ ଦୁଃଖର ବାଦଲ । ସୁଖର ଦିନ ସବୁ ସରି ସରି ଆସୁଛି । ବାପା ଚାଲିଗଲେ, ବୋଉକୁ ଆଶ୍ରା କରି ଆଉ କିଛି ଦିନ ଜିଇଁବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଶାର ଅଟ୍ଟାଳିକାର ସବୁଠୁଁ ମଜ୍ ବୁତ୍ ଖୁଣ୍ଟଟି ଭାଙ୍ଗିସାରିଛି । ଜୀବନଟା ଆଗଭଳି ଆଉ ଝଡ଼ବତାସର ଦାଉରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସୁରକ୍ଷିତ ନୁହେଁ । ତଥାପି ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏଇ ଜୀବନର ପଥେ ପଥେ, ବାଟ ସରିବା ଯାଏଁ । ସତରେ, କାଳର ଏହି କରାଳ ପରିହାସକୁ ସହିବା ଭାରି କଷ୍ଟ ।

ବାପା ଅଛନ୍ତି, ବୋଉ ଅଛି, ଆମର ଆଉ କିଛି ବି ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ । ସବୁଦିନ ଏଇଭଳି ଚାଲିଥିବ ମଉଜ-ମସ୍ତିରେ । ଦିନ ପରେ ଦିନ ବିତି ଚାଲିଲେ, ପିଲାଟିଏ ବଡ଼ ହୁଏ , ଆଉ ବଡ଼ ମାନେ ବୁଢ଼ା ହୁଅନ୍ତି । ଏତେ ସବୁ କିଏ ବା ଚିନ୍ତାକରେ ସେ ବୟସରେ । ସେଥିପାଇଁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ପିଲାଦିନ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବୋଲି । ସେ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହା ସବୁ ସତ ବୋଲି ଲାଗେ, ଆଜି ଅନୁଭବ ହୁଏ ସେସବୁ ଅବାସ୍ତବ ଓ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ । କିଛି ମାସ, କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ ହେଉପଛେ ଖୁବ୍ ଯାଦୁକାରୀ ଥିଲା ସେଇ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ । ଏବେ ବି ମନେ ପଡ଼ିଲେ, ଆତ୍ମହରା ହୋଇଯାଏ ମନ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଭୁଲି ହୋଇଯାଏ ବର୍ତ୍ତମାନର ନିଷ୍ଠୁର ସତ୍ୟ ।

ବାପା ଯଦି ହୁଅନ୍ତି ଛାତ, ବୋଉ ହେଲା ସେ ଘରର କାନ୍ଥ, ଛାତ ନଥିଲେ ଘର ଟି ଘର ନୁହେଁ, ସେମିତି କାନ୍ଥ ବିନା ଘରର ବା ମହତ୍ତ୍ୱ କ'ଣ ? ହଁ ! କୁହନ୍ତି ଏହା ତ ସଂସାର ର ନିୟମ । ଆଜି ନ ହେଲେ କାଲି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଜୀବନରେ ଏମିତି ଏକ ଦିନ ଆସେ ଏବଂ କେହି ବି ଏଠି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ । ଏଇସବୁ ବାସ୍ତବ ଜୀବନର ଅନୁଭୂତି ସିନା ମସ୍ତିଷ୍କ ବୁଝିଯାଏ । ଆଉ ନିଜକୁ ନିଜେ କହି ହୁଏ, ଯାହା ପ୍ରକୃତିରେ ନିୟମ ଏବଂ ଯାହା ଭଗବାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା । ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ

ତ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ, ମନ ! ମନକୁ କିପରି ବୁଝେଇବି ? ସେ ଅବୁଝା ଛୋଟ ପିଲାଟିଏ । ଏବେ ବି, ସେ ଅତୀତର ସ୍ମୃତୀକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଚିତ୍ରପଟ୍ଟରେ ଖୋଜିବୁଲେ ।

ସ୍କୁଲ ପରିବେଶରୁ ବିଦାୟ ନେଇ, କଲେଜର ବିସ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶରେ ପାଦ ଦେଲା ବେଳେ, ମନ ଭିତରେ କିଛି ଚିନ୍ତା, ଅନୁଚିନ୍ତା, ଆଶଙ୍କା, ଉଦ୍ବେଗ ବା ଅସ୍ଥିରତା ନଥିଲା । ଏହାର କାରଣ, 'ମୋ ବାପା ଅଛନ୍ତି', ଏଇ ଭାବନାଟି ସତରେ ଭାରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉ ଅଥବା କିଛି ବଡ଼ ଦାୟୀତ୍ୱ ହେଉ ବାପା ତ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ବୁଝିବେ । ବାପାଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟାରେ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ମୁକ୍ତ ବିହଙ୍ଗ ଭଳି କଟୁଥିଲା । କଲେଜକୁ ଯିବାର ଦଶ-ପନ୍ଦର ଦିନ ହୋଇସାରିଥିଲା । ଭାବିଲି କଲେଜ ତ ଘରଠାରୁ ବେଶି ଦୂର ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟ ପିଲା ମାନଙ୍କ ପରି ସାଇକେଲରେ ଯିବାଆସିବା କଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ତେଣୁ ବାପା ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସାଇକେଲ କିଣି ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆଗରୁ ସାଇକେଲ ଚଳାଇବା ଶିଖିନଥିଲି । ସାଇକେଲ ଚାଲାଇବା ଶିଖିବା ସମୟରେ ପଡ଼ିଯାଇ ମୋର ଗୋଡ଼ରେ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା ଓ ରକ୍ତାକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତାହା ଦେଖି ବାପାଙ୍କର ଯେଉଁ ବ୍ୟସ୍ତତା ଓ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଏବଂ ସ୍ନେହ ଓ ଯତ୍ନର ସହ ଔଷଧ ଲଗାଇଦେବା, ଆଜି ସେ ସବୁ ଭାରି ମନେ ପଡ଼ୁଛି ।

ଏହି ଘଟଣାର ଦୁଇଦିନ ପରେ ମୁଁ ପ୍ରଥମଥର ସାଇକେଲ ଚଢ଼ି କଲେଜକୁ ଗଲି । ରାସ୍ତା ସହ ପରିଚୟ କରାଇଦେବା ପାଇଁ ବାପା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଗାଡ଼ିରେ ମୋ ସାଥିରେ ଯାଇଥିଲେ । କ୍ଲାସ୍ ସରିବା ପରେ ଘରକୁ ଫେରିବା ବେଳକୁ ମୁଁ ଏକାଥିଲି ଓ କିଛି ବାଟ ଆସିବା ପରେ ରାସ୍ତା ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି । ଅଲଗା ଗୋଟିଏ ରାସ୍ତାରେ ଯାଇ ଘରେ ପହଁଞ୍ଚୁ ପହଁଞ୍ଚୁ ଟିକେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ବାପା ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଓ ମୋ ବାଟକୁ ଚାହିଁ ବସିଥିଲେ । ମୋତେ ଦେଖି ସେ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲେ । ସତରେ, ଏପରି ସ୍ନେହ କେବଳ ବାପା, ବୋଉଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ମିଳିପାରେ । ଏହିପରି ଅସରନ୍ତି ସ୍ମୃତି ଓ ଅନୁଭୂତି, ଯାହାକି ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ହୃଦୟରେ ଉଜ୍ଜୀବିତ ହୋଇ ରହିଥିବ ।

ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ବର୍ଷଟିଏ ପୂରିବାକୁ ହେଲାଣି, ହେଲେ ବାପାଙ୍କର ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ହୃଦୟକୁ ପୂର୍ବପରି ଅଶେଷ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଛି । ଜୀବନର ଗତିପଥ ତ ବଦଳି ଯାଇଛି, ଏ ଜୀବନ ଆଉ ପୂର୍ବପରି ହେବନି । ହଁ, ଯାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ହେବ ନାହିଁ, ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମୟ ହିଁ କହିବ ଆଉ କେତେ ଦିନ ଲାଗିବ । ଯଦିଓ, ଛାତ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କାନ୍ଥର ସାହାରରେ ମନକୁ ବୁଝେଇ ପୁଣି କିଛି ବାଟ ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମୋର ପ୍ରଥମ ହାଟଦେଖା

ଆଦିତ୍ୟ କୁମାର ସାହୁ

ବି-୫, ଏଲୋରା, ଅଣୁଶକ୍ତି ନଗର, ମୁମ୍ବାଇ

ଏଇଟା ହେଉଛି ମୋର ପିଲାଦିନର କଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥାଏ । ପ୍ରାଇମେରି ସ୍କୁଲର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶିକ୍ଷକ ନଥିଲା ବେଳେ ଚୁପ୍ ହୋଇ ବସିପାରିନ୍ତିନି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରମାନେ ସେଥିରୁ ବାଦ୍ ଯିବୁ ବା କିପରି ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଟିତୁଣ୍ଡ ଯୋଗୁ ବେଳେ ବେଳେ ଚନ୍ଦାମୁଣ୍ଡିଆ ଓ ଚଷମାପିନ୍ଧା ଶିକ୍ଷକ ମହାଶୟ ବିରକ୍ତି ହୋଇ ମାଡ଼ି ଆସନ୍ତି ଓ ବଡ଼ ପାଟିରେ ଗାଳିକରନ୍ତି, "ହ୍ୟାପ୍ ଏଠି ହାଟ ବସାଇଛ ? ଛତରା ଗୁଡ଼ାକ, ରୁହ ତମମାନଙ୍କୁ ମଜା ଚଖାଉଛି ।" ତାହା ସହିତ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ବେତଟା ମଧ୍ୟ କାମରେ ଆସିଯାଏ । ଆଉ ସେତେବେଳେ ଛୋଟ ବଡ଼ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ରହେ ନାହିଁ । ସେଇଟା ତ ମାଡ ନଥାଏ, ବରଂ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଥିଲା "ମିଠେଇ" । ଯେହେତୁ ମୁଁ ଜଣେ ମାର୍କାମରା ଦୁଷ୍ଟ ପିଲା ଥିଲି ମୋ ଭାଗରେ ପ୍ରସାଦଟା ଟିକେ ଅଧିକ ପଡ଼ିଯାଉଥାଏ । ମାଡ଼ ପଡ଼ିଥିବା ହାତରେ ଲୁହ ପୋଛୁ ଥିଲାବେଳେ ମୁଁ ଭାବୁ ଥାଏ ଯେ "ହାଟଟା ସତରେ କେମିତ ମ, ତା" ନାଆଁନେଇ ଆମକୁ କାହିଁକି ଏତେ ମାଡ଼ ପଡୁଛି ? ତାକୁ ଦିନେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ।" କାରଣ କଣକି, ସେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ହାଟ କେବେ ଦେଖିନଥିଲି । ତା ବ୍ୟତୀତ ଗାଁଆଁ ହାଟଟା ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ପଡୁଥିବାରୁ ସେ ଦିନ ସ୍କୁଲ ଛୁଟି ନଥାଏ ଏବଂ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ି ହାଟ ଦେଖିବାକୁ କହିଲାମାନେ ବାପା ମୋତେ ସ୍କୁଲ ଠକ ମାରୁଛି କହି, ମାଡ଼ ଗୋଟିଏ ତଳେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେବେନି । ତେଣୁ ଏହି ଡ଼ରରେ ମୁଁ କେବେ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ହାଟ ଦେଖିବାକୁ ଯିବାପାଇଁ କହୁନଥିଲି । ହେଲେ ହାଟ ଦେଖିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ମନେ ମନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକୁଥିଲି ।

ଯୋଗକୁ ଭଗବାନ ମୋ ଗୁହାରି ଶୁଣିଲେ ଓ କିଛି ଦିନ ପରେ ଦଶହରା ଛୁଟି ଆସିଲା । ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍କୁଲ ଛୁଟି ଥିଲା । ତେଣୁ ଗୋଟେ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ହାଟ ଦେଖିଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅଳିକରି ବସିଲି ଓ ଟିକିଏ ମିଛକୁ ମିଛ କାନ୍ଦିଲି । ସେଦିନ ହଏତ ବାପାଙ୍କ ମୁଡ୍ ଟା ଭଲ ଥିଲା ନା କ'ଣ, ସେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଅଧାକୋମଳ ସ୍ୱରରେ ପଚାରିଲେ "କାହିଁକି ହାଟ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ? ମୁଁ ଟିକେ ଡ଼ରି ଡ଼ରି କହିଲି ଯେ, ଆମେ କ୍ଲାସରେ ପାଟିତୁଣ୍ଡ କଲେ ଆମ ସାରେ ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି କି କ'ଣ ହାଟ ବସାଉଛ । ତେଣୁ ମୁଁ ଭାବୁଛି ହାଟଟା କ'ଣ ତାକୁ ଟିକିଏ ଦେଖିବି । ମୋ କଥା ଶେଷ ହେଉ ହେଉ ମୋ ଜେଜେ ମାଆ ବାପାଙ୍କୁ ଅଧା ବିରକ୍ତିଆ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଆରେ ସେଟାକୁ

ନେଇ ଥରେ ହାଟଟା ଦେଖାଇଦେ । ନହେଲେ ଦିନସାରା କେଁ କେଁ କରିବ" ତା'ପରେ ବାପା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ " ହଉ ଆସ । ହେଲେ ସାବଧାନ, କୌଣସି ଜିନିଷ କିଣିବା ପାଇଁ ଜିଦ୍ କରିବୁ ନାହିଁ ।"

ଏତେକ ଶୁଣିଲାପରେ ମୋ ମନ ବହୁତ ଖୁସ୍ । ଆଉ ଡେରି ନକରି ଘର ଭିତରକୁ ଡ଼ିଆଁ ମାରିଲି ଓ ଲୁଗାପଟା ମେଳରେ ଶହେ ଭାଙ୍ଗିଆ ମେଞ୍ଚାହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ହାପ୍ ସାର୍ଟଠାକୁ ହାଫ୍ପ୍ୟାଣ୍ଟ ଉପରେ ପିନ୍ଧି ପକାଇଲି । ତାପରେ ରେଡ଼ି ହୋଇ ବାପା ବାହାରିଲା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଦାଣ୍ଡ ପଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କଲି । ଏତିକି ବେଳକୁ ମୋ ପଡ଼ିଶାରେ ଥିବା ସାଙ୍ଗ ଅମିନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ଓ ପଚାରିଲା । "କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛୁ" ? ମୋତେ ତ ସେତେବେଳକୁ ଗଡ଼ଜିତିଥିବା ଭଳି ଲାଗୁଥାଏ । ତେଣୁ ଟିକେ ଆଟିଙ୍ଗି ଦେଖାଇ କହିଲି "ମୁଁ ଆଜି ହାଟ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଛି ।" ସେ ପଚାରିଲା "କା ସାଙ୍ଗରେ" ? ମୁଁ କହିଲେ "ମୋ ବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ" । ସେ କହିଲା "ଆରେ, ହାଟରେ ତ ପକୁଡି ମିଳୁଥିବ" । ହେଲେ ତା ପାଇଁ ଆଣିବି କି ନାହିଁ କିଛି କହିଲା ନାହିଁ ଓ ତା' ନିଜ ବାଟରେ ଚାଲିଗଲା । କାରଣଟା ଅବଶ୍ୟ ଆପଣମାନେ ଅନୁମାନ କରିପାରୁଥିବେ । ବାପା ଘରୁ ବାହାରିଲାପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତ ପିଲାଭଳି ତାଙ୍କ ସହିତ ଚୁପ୍ ହୋଇ ଚାଲୁଥାଏ । ହେଲେ ଡ଼ର ଲାଗୁଥାଏ ଯେ ବାପା କାଳେ ସ୍କୁଲ କିମ୍ବା ପାଠ ବିଷୟରେ ପଚାରିଦେବେ । ମନେ ମନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକୁ ଥାଏ । "ପ୍ରଭୁ, ବାପା ଯେମିତି ପାଠ ବିଷୟରେ କିଛି ନ ପଚାରନ୍ତୁ ।" ଗାଆଁରୁ କିଛି ବାଟ ଗଲାପରେ ଦୂରରୁ କିଛି ଗୋଟାଏ "ଘୋ-ଘୋ" ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା ଓ ତାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ବଡ଼ ରକମର ଜଣାପଡୁଥାଏ । ମୁଁ ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି "ବାପା ଏଇଟା କଣ ଶୁଭୁଛି" । ବାପା କହିଲେ "ଏଇଟା ପରା ହାଟର ଶବ୍ଦ, ଆଉ ଆମେ ହାଟ ପାଖକୁ ଆସିଗଲେଣି" । ତା'ପରେ କିଛି ବାଟ ଗଲାପରେ ଶବ୍ଦଟା ଜୋରରେ ଆସୁଥିବା ଆଡ଼କୁ ଅନାଇଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଅଛନ୍ତି । ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି "ସେଇଠି ଏତେ ଲୋକ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି"? ବାପା କହିଲେ "ସେଇଟା ପରା ହାଟ, ଲୋକଙ୍କ ପାଟିତୁଣ୍ଡ କ'ଣ ଶୁଣି ପାରୁନୁ? ସେଇଠି ପରା ଜିନିଷ କିଣା ବିକା ହୁଏ" । ତା ପରେ ମୁଁ ବୁଝିଗଲି ଯେ, ଯେଉଁଠି ଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକ ଏକାଠି ହୋଇ ପାଟିତୁଣ୍ଡ କରନ୍ତି ଓ ଜିନିଷ କିଣାବିକା କରନ୍ତି ସେଇଟାକୁ ହାଟ କୁହାଯାଏ । ତା'ପରେ ସାରଙ୍କ ହାଟ ବସାଇବା କଥା ମଧ ଧିରେ ଧିରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ବୁଝାପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ଆମେ ତ ଶ୍ରେଣୀରେ କିଛି ଜିନିଷ କିଣାବିକା କରୁନଥିଲୁ, ତାହେଲେ ସାରେ ଆମକୁ ହାଟ ବସାଇଛ ବୋଲି କାହିଁକି କହୁଥିଲେ ସେକଥା ମୁଁ ପୁରାପୁରି ବୁଝିପାରୁନଥିଲି ।

ତାପରେ ଆମେ ହାଟରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ମୁଁ ଆଗରୁ ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକାଠି ଖାଲି ଆମ ଗାଁଆଁ ଯାତ୍ରାରେ ଯାହା ଦେଖିଥିଲି । ତେଣୁ କୁତୁହଳ ବଶତଃ ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି "ବାପା ହାଟଟା କ'ଣ ଗୋଟାଏ ଯାତ୍ରା" ? ବାପାମୋତେ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଯେ, ସେଇଟା ଯାତ୍ରାନୁହେଁ । ଏଠି କେବଳ ଜିନିଷପତ୍ର କିଣାବିକା ହୁଏ । ଗାଁ ଯାତ୍ରା ଭଳି ଏଠାକୁ କେଉଁ ଠାକୁର ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଠି ଖାଲି ଆମ ଗାଆଁ ଲୋକ ନୁହେଁ, ଆଖପାଖର ଗାଆଁ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ଯ ଜନିଷପତ୍ର କିଣା ବିକା କରନ୍ତି" । ତା'ପରେ ମୁଁ କାଳେ ହଜିଯିବି, ସେଥିପାଇଁ ମୋର ଗୋଟାଏ ହାତକୁ ଧରି ହାଟ ଭିତରେ ବୁଲାଇଲେ ଓ ଘରପାଇଁ ଦରକାର ଜିନିଷପତ୍ର କିଣିଲେ । ହାଟରେ ବେପାରିମାନେ ତାଙ୍କର ଦୋକାନ ଗୁଡ଼ାକ ଧାଡି କରି ବସାଇଥିଲେ । କିଏ ଜିନିଷ ଗୁଡ଼ାକ ଭୂଇଁ ଉପରେ ପାଲ କିମ୍ବା ପଟିଆ ପାରି ଖୋଲାରେ ତ କିଏ ଚାଳତଳେ ଛାଇରେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ାକ ରଖିଥାନ୍ତି ।

ପନିପରିବା, ଫଳଜିନିଷ, ଲୁଗାପଟା, କଂସାବାସନ, ଚାଉଳ, ଡ଼ାଲି, ମୁଗ, ବିରି, ଶାଗ, ପାନ, ଗୁଡ଼ାଖୁ, ଦୋକତା ଓ ଶୁଖୁଆ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ଭଳିକି ଭଳି ସଜ୍ଜାହୋଇ ରଖାହୋଇଥାଏ । ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ ଦୋକାନ ମୁଁ ଆଗରୁ କେବେ ଦେଖିନଥିଲି, ତେଣୁ ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ ଦୋକାନ ଏକାଠି ଦେଖି ମୋତେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥାଏ । ହେଲେ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଜିନିଷ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦୋକାନୀଙ୍କ ପାଖରୁ ଜିନିଷ କିଣୁଥାନ୍ତି । ସେ ବଡ଼ ଦୋକାନୀ ହେଉ କି ଛୋଟ ଦୋକାନୀ ହେଉ, ଶାଗ କିମ୍ବା ଶୁଖୁଆ ବିକିଲା ବାଲାହେଉ, ସବୁ ଦୋକାନ ପାଖରେ କିଣିଲାବାଲା ଲୋକ ଠିଆହୋଇଥାନ୍ତି । ହାଟ ଦେଖି ମୁଁ ଏତେ ଖୁସି ହୋଇ ଗଲି ଯେ, ମୋ ପାଦ ଆଉ ଭୂଇଁରେ ଲାଗୁନଥାଏ । ଏବେ ମୋ ମନଟା ଭାରି ଉଛାଟ । ଭାବିଲି, ଘରକୁ ଗଲାପରେ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ହାଟ ବିଷୟରେ କହିବି । ଜିନିଷପତ୍ର କିଣି ସାରିଲାବେଳକୁ ଆମେ ହାଟର ଶେଷମୁଣ୍ଡକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲୁ । ସେଠାରୁ ଅଳ୍ପଦୂରରେ ଗୁଡ଼ାଏ ଗାଇ ବଳଦ ଓ ଲୋକମାନକ ଏକାଠି ଦେଖି ମୁଁ ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, "ବାପା ସେଇଟା କ'ଣ ? ବାପା କହିଲେ 'ସେଇଟା ଗୋରୁହାଟ, ସେଇଠି ଗାଈ ବଳଦ କିଣା ବିକା ହୋଇଥାଏ ।" ମୁଁ ଗୋରୁ ହାଟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅଳିକଲାରୁ ବାପା ମୋତେ ସେ ଆଡ଼କୁ ବୁଲାଇ ନେଲେ । ସେ ହାଟରେ ଦେଖିବାପାଇଁ ଖାସ୍ କିଛି ନଥିଲା । ଖାଲି ଗାଈ, ବାଛୁରୀ, ବଳଦ, କୁଟୁଡା ଓ ଛେଳି । ତେଣୁ ଆମେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋରୁ ହାଟର ଶେଷ ମୁଣ୍ଡରେ ପହଁଞ୍ଚିଲୁ । ସେଠି ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, କିଛି ଲୋକ ଗୋଟାଏ ଡ଼ାଳପତ୍ର ଛାମୁଣ୍ଡିଆ (ଆଗକାଳରେ ଭୋଜିଭାତ ପାଇଁ ଡ଼ାଳପତ୍ରରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଗାଉଁଲି ଟେଣ୍ଟ) ତଳେ ରୋଷେଇ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ବାପାଙ୍କୁ ପାଚାରିଲି, "ବାପା ଆଜି କ'ଣ ଏଠି ଭୋଜି ହେଉଛି" । ବାପା କହିଲେ 'ନାହିଁ, ଆଜି ଏଠି

କିଛି ଭୋଜି ନାହିଁ । ସେଇଟା ଗୋଟେ ହୋଟେଲ୍ । ସେଠି ଲୋକମାନେ ପଇସା ଦେଇ ଭାତ, ତରକାରୀ ଖାଇପାରିବେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବୁଝିଲିଯେ, ଯେଉଁଠି ପଇସା ଦେଇ ଭାତ ତରକାରୀ ଖିଆଯାଏ ତାକୁ ହୋଟେଲ କହନ୍ତି ।

ଗୋରୁ ହାଟ ଦେଖିସାରିଲାପରେ ବାପା କହିଲେ "ତୋ ହାଟ ଦେଖା ଆଜି ଏତିକି, ଏବେ ଘରକୁ ଚାଲ" । ତା'ପରେ ଆମେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ବାହାରିଲୁ । ହାଟ ଭିତରୁ ବାହାରିଲା ବେଳକୁ ଡ଼ାହାଣ କଡ଼ରେ ଗୋଟାଏ ଗୁଡ଼ିଆ ଜିନିଷ ଦୋକାନ (ଯାହାକୁ ଆଜିକାଲି ଜଳଖିଆ ଦୋକାନ କହୁଛନ୍ତି) ଥିଲା । ଗୁଡ଼ିଆ ଜିନିଷ ମାନେ ବରା, ଆଳୁଦମ୍, ମଟର ଘୁଘୁନି, ପିଆଜି, ପକୁଡ଼ି, ମିଠେଇ, ଗୁଲୁଗୁଲା ସବୁକୁ ଦୋକାନୀ ପସରାସାଜି ରଖିଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ାକ ଦେଖି ମୋ ସାଙ୍ଗ ଅମିନ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା । ଯଦିଓ ବାପାଙ୍କୁ କିଛି କିଣିବା ପାଇଁ କହିବାକୁ ମୋର ସାହସ ହେଉ ନଥାଏ, ତଥାପି ମୋ ଆଖି ଓ ମନ ଦୋକାନୀର ପସରାଆଡ଼କୁ ବାରମ୍ବାର ଟାଣିହୋଇ ଯାଉଥାନ୍ତି । ଏପଟେ ବାପା ମୋ ହାତକୁ ଧରି ଘରଆଡ଼କୁ ଯାଣି ଟାଣି ନେଉଥାନ୍ତି ତ ସେପଟେ ସେ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ପଛଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ବିକଳ ଭାବରେ ଗୁଡ଼ିଆ ଦୋକାନୀର ପସରା ଆଡ଼କୁ ଚାହୁଁଥାଏ । ବାପା ହୁଏତ ଜାଣିପାରିଲେ ନା କ'ଣ, ଟିକିଏ ଆକଟକରି ପଚାରିଲେ 'ସେ ଆଡ଼କୁ କ'ଣ ଦେଖୁଛୁ" ? ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମୋତେ ଚଡ଼କ ପଡ଼ିଲା ପରି ଲାଗିଲା । ଭାବିଲି ଗଲା, ଆଜି ପକୁଡ଼ି ଖାଇବା ଯୋଗ ନାହିଁ । ହେଲେ ଟିକେ ସାହସ କରି ଓ ମୁହଁଟାକୁ କୁନୁମୁନିଆ କରି ବାପାଙ୍କ ହାତଟାକୁ ଟାଣି ଗୁଡ଼ିଆ ଦୋକାନ ଆଡ଼କୁ ଇସରା କଲି । ବାପା କଥାଟାକୁ ବୁଝିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ମୁରବି ପଣିଆ ସ୍ୱରରେ ପଚାରିଲେ "କ'ଣ ଦରକାର" ? ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଡ଼ରରେ ମୋ ପାଟିରୁ କଥା ବାହାରିଲା ନାହିଁ, ବଡ଼ କଷ୍ଟରେ ଫଟା ପେଙ୍କାଳୀ ସ୍ୱର ଭଳି ମୋ ପାଟିର ବାହାରିଲା "ପଁ... କୁ ....ଡ଼ି । ବାପା ଅଳ୍ପ ହସ ମିଶା ସ୍ୱରରେ ପଚାରିଲେ । 'କ'ଣ, ପକୁଡ଼ି ଖାଇବୁ" ? ମୁଁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଇସାରାରେ "ହଁ ବୋଲି ଜଣାଇ ଦେଲି । ତା'ପରେ ବାପାମୋତେ ଦୋକାନକୁ ନେଇ ଗଲେ ଓ ଦୋକାନୀକୁ ମୋ ପାଇଁ ପକୁଡ଼ି ଦେବାପାଇଁ କହିଲେ । ଦୋକାନୀ ଆମକୁ ଦେଖି ଖୁସିହେଲା ଓ ବେଞ୍ଚ ଭଳି ଗୋଟାଏ ଜିନିଷ ଉପରେ ବସିବା ପାଇଁ କହିଲା । ମୁଁ ତରତର ହୋଇ ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ବସିଗଲି ହେଲେ ବାପା ତା'ଉପରେ ନବସି ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ମୁଁ ବାପାଙ୍କୁ ବସିବା ପାଇଁ ଅଳି କଲାରୁ ସେ କହିଲେ "ତୁ ବସ, ମୁଁ ବସିଲେ ମୋ ଲୁଗା ଚିରିଯିବ" । ଆପଣମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବେ ଯେ, ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ବସିଲେ ପିନ୍ଧିବା ଲୁଗା କିପରି ଚିରିଯିବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବୁଝାଇ ଦେଉଛି । ହାଟୁଆ ଗୁଡ଼ିଆ ଦୋକାନରେ ବେଞ୍ଚ ଦୁଇଟା ଖୁଣ୍ଟି ଉପରେ ଗୋଟାଏ ପଟାଭଳିଆ କାଠ ରଖି ବସିବା ପାଇଁ ଭାଡ଼ି ଭଳିଆ ଯେଉଁ ଯୋଗାଡ଼ ହୋଇଥାଏ

ତାଙ୍କୁ ବେଞ୍ଚ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ଦୋକାନର ଭାଡ଼ିରେ ପଟା ବଦଳରେ ଗୋଟାଏ ପୁରୁଣା ଓ ପୋକ ଖାଇ ଖାଇ ଜାଲ ଭଳି ହୋଇଯାଇଥିବା କାଠଗଣ୍ଡିଟାଏ ଖଞ୍ଜାଯାଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ପଟାଟାକାଳେ ଚୋରି ହୋଇଯିବ, ତେଣୁ ଦୋକାନୀ ଜାଣି ଶୁଣି ଗୋଟାଏ ପୋକଖିଆ କାଠ ଖଞ୍ଜି ଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ପୋକ ଖିଆ କାଠ ଉପରେ ବସିଲେ ଲୁଗା ଚିରିଯିବ ଏଇଟାକୁ ନାହିଁ କରିହେବନି । ଦୋକାନରେ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଅଳ୍ପ ପୋକଖିଆ କାଠର ବେଞ୍ଚ ଥିଲା ଓ ଆମେ ଆସିବା ଆଗରୁ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ତା'ଉପରେ ଯୁକ୍ତି ବସି ବରା ଓ ଘୁଘୁନି ଖାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦୋକାନୀକୁ କହିଲା, "ମିଛୁଆ ଭାଇ, ବରାଟା ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଆଉ ଟିକିଏ ଘୁଘୁନି ଦେଲ" । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଦୋକାନୀ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ଡଙ୍କା ନେଇ ଅଳ୍ପ କିଛି ଘୁଘୁନି ସେ ଲୋକଙ୍କର ଚଉତିରେ ଢ଼ାଳିଦେଲା ('ଚଉପତିକୁ ଆମ ଆଡ଼େ 'ଚଉତି' ବୋଲି କିଛି ଲୋକ କହନ୍ତି) ଓ ତା'ପରେ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଚଉତିରେ କିଛି ପକୁଡ଼ି ଆଣି ମୋତେ ଦେଲା । ଚଉତିଟା ମୋ ହାତରେ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ, ମୁଁ ଆଉ ଟିକିଏ ମାତ୍ର ଡ଼େରି ନକରି ଗୋଟାକ ପରେ ଗୋଟେ ପକୁଡ଼ି ମୋ ପାଟି ଭିତରକୁ ଠୁସି ଦେଲି, ପକୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ାକ ମୋତେ ଏତେ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା ଯେ, ସେଥିରୁ କାହାକୁ ଟିକିଏ ବି ଦେବାକୁ ମୋ ମନ ହେଉ ନଥିଲା । ହେଲେ ବାପାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ, ଅନିଳାସତ୍ତ୍ୱେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କିଛିଟା ଖାଇବା ପାଇଁ ଉପର ଠାଉରିଆ ଭାବେ ଅନୁରୋଧ କଲି । ହେଲେ ବାପା ମୋ ମନକଥା ଜାଣିପାରିଲେ ନା କ'ଣ, ସେ କିଛି ନଖାଇ ମୋତେ ସବୁ ଖାଇବା ପାଇଁ କହିଲେ । ତାପରେ ମୁଁ ଖୁସି ମନରେ ପକୁଡ଼ି ଖାଇବାରେ ଲାଗିଗଲି । ମୋ ପକୁଡ଼ି ଖିଆ ସରିଲାପରେ ବାପା ଦୋକାନୀକୁ ପଇସା ଦେଲେ ଓ ତା'ପରେ ଆମେ ଘରକୁ ଫେରିଲୁ ।

Drawing made by

Mayetrei   Pretiparna   Soham

ଜେଜେମାଆରୁ ନାତୁଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅଞ୍ଜଳି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
୨୧, ଗିର୍ନାର, ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର

ସମୟ ଗଡ଼ି ଗଡ଼ି ଚାଲିଲା, ଆଧୁନିକ ଜମାନାର ଆର୍ବିଭାବ ହେଲା, ଚାଲିଚଳନ, ସଂସ୍କୃତି, ବେଶପୋଷାକ, ରହନସହନ, କଥା ବାର୍ତ୍ତା ସବୁଥିଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ପୀଢ଼ି ପରେ ପୀଢ଼ି ବିତି ଚାଲିଲା । ଆମ ପିଲାଦିନେ ଖରାଦିନ ଛୁଟିରେ ଆମେ ମାମୁଁଘର, ପିଇସୀଘର ଯାଇ ସମୟ ବିତାଉଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆଜିର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବର ସଜ୍ଞା ଜଣା ନାହିଁ । ସମର୍ ହଲିଡ଼େ ଟ୍ରିପ୍ କହିଲେ ଭଲ ହେବ । ବଡ଼ ଭାଇ ଭଉଣୀର କପଡ଼ା ଛୋଟ ହୋଇ ଗଲେ ଆମ ସାନ ମାନଙ୍କୁ ପିନ୍ଧିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ଏବେ Nuclear Family ବଜେ ସେ ଗୋଟେ ଗୋଟେ କପଡ଼ା untouched ରହିଯାଉଛି । ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ବୋହୁଚୋରୀ, ଉଦୁଉଦୁମା, କବାଡ଼ିର ମଜ୍ଜା ନେଉଥିଲୁ, ହେଲେ ଆଜିକାଲିର ଦୁଇ ବର୍ଷର ପିଲାକୁ ମୋବାଇଲ ନ ଦେଲେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇପାରୁନି, ଏସି ନ ହେଲେ ଶୋଇପାରୁନି, ପୀଠା ପଣାର ସ୍ୱାଦ ଆଉ ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ଶୁଙ୍ଗିବାକୁ ମିଳୁନି । Pizza, Burger, Cocacola ଉପରୁ ନଜର ହଟିଲେ ବଡ଼ କଥା ।

ମୋ ଜେଜେ ମା, ଶାଶୁ ଘରକୁ ଆସିଥିଲା ସବାରୀରେ, ମୋ ମାଆ ଶଗଡ଼ଗାଡ଼ିରେ ଏବଂ ମୁଁ କାର୍ ରେ ହେଲେ ମୋ ଝିଅ ଶାଶୁଘରକୁ ଗଲା Helicopter ରେ, ହେଲେ ମୁଁ ଭାବୁଚି ମୋ ନାତୁଣୀ ବାହାଘର ପରେ ଉଡ଼ିଯିବ ଅନ୍ତରିକ୍ଷକୁ । ମୋ ଜେଜେ ମା କାଳକ ବିତାଇଥିଲା ମାଟିଘରେ, ପକ୍କା ଘରେ ରହିଥିଲା ମୋର ମାଆ, ମୋଜାଇକ୍ ଘରେ ମୋର ସମୟ କଟିଲା, ଝିଅ ରହୁଚି ମାର୍ବଲ ଘରେ, କେଜାଣି ନାତୁଣୀ ବୋଧହୁଏ ବିତାଇବ Granite ର Mixture ଘରେ ।

ପୋଷାକ ବିଷୟରେ କ'ଣ ବା ଲେଖିବି ଖଦି ପିନ୍ଧିପିନ୍ଧି ଜେଜେମାଆର ସମୟ କଟିଲା, ମାଆ ମୋର ମଠା ଲୁଗା ପିନ୍ଧୁଥିଲା ଆଉ ମୁଁ କୁଞ୍ଚ କରି ପିନ୍ଧିଲି ଭଳି ଭଳି ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ୀ ହେଲେ ମୋ ଝିଅ ସାଲୱାର କମିଜ୍, ନ ଜାଣେ ମୋ ନାତୁଣୀ Skinfit T shirt and Short ରେ ଦିନ କାଟିଦେବ । ମୋର ଜେଜେ ମା" ରାନ୍ଧୁ ଥିଲା କାଠଚୁଲ୍ଲାରେ, ମାଆ Heater ଏବଂ କୋଇଲା ଚୁଲ୍ଲାରେ, ମୁଁ ଗ୍ୟାସ୍ ରେ ମୋ ଝିଅ ରୋଷେଇ କରୁଚି microwave oven ରେ କିନ୍ତୁ ନ ଜାଣେ ମୋ ନାତୁଣୀ ବୋଧହୁଏ ଦିନ କାଟି ଦେବ ଡ଼ବା ଖାଦ୍ୟରେ ।

ଆଗ ଜମାନାରେ ଲୋକ କାନ୍ଧ କାଂଥ ବାଡ଼ ସହ କଥା ହେଲା ଭଳି ପତି ଦେବ ସହ କଥା ବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ହାୟ ହନି, ହାୟଜାନର ଶବ୍ଦରେ କାନ ବଧିରା ହୋଇଯାଉଛି । ଆମେ ମହିଳା ଓଢ଼ଣା ଦେଇ ବଡ଼ମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥା ହେଉଥିଲେ । ହେଲେ ଆଜିକାଲିର

ପିଲାମାନେ ସାଂବିଧାନିକ ଯୁକ୍ତିରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଚାଲୁଛନ୍ତି । ବାପାମାଆ ସହ ପିଲାମାନେ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସାଙ୍ଗମାନେ କହିବେ ମାଆର ପଲୁଛାଡ଼ି ପାରୁନି । ତା ସହ ସାଙ୍ଗ କିଏ ହେବ ? ବାପା ମାଆ ସହ କଦମ୍ ମିଳାଇ ଚାଲିଲେ ଇଜ୍ଜତ ମହତ୍ୱ ଚାଲିଯିବ, ଆତ୍ମ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ବିଉଟି ବିଷୟରେ କ'ଣ କହିବି ଜେଜେ ମାଆ ଲଗାଉଥିଲା ବନମାଟି, ମାଆ ବଟାହଳଦୀ, ହେଲେ ମୋର ଦିନ କଟିଗଲା ସାବୁନ୍ ରେ , ମୋ ଝିଅ Face Wash ହେଲେ ନାତୁଣୀର ଦିନ କଟିବ Face Pack and Steaming କରିବାରେ । ଆଗେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିଲା ପିଲା କରିବାର ମେସିନ୍ ହେଲେ ଆଜିକାଲି ମହିଳା ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଭଡ଼ାରେ ଜରାୟୁ ସତରେ କେତେ ଫରକ । ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବାର ଯେ ନତିଜା । ଆଜିକାଲି Test tube and surrogacy baby ର ଜମାନା ଆସିଗଲା । ଆଉ ସବୁଠାରୁ ଭୟ ଯେ Single Parent, ତେବେ ସେ ପିଲା କିପରି ମା ଓ ବାପାର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝିବ କିମ୍ବା ମା ବାପା ର ସ୍ନେହ ପାଇବା ।

ବାପା ମାଆ ପାଳିକରି ଛଅ ଛଅ ମହିନା ଆସି ପିଲା ପାଖରେ ରହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିଏ ଜାଣେ ଆମ ନାତୁଣୀ ତା ବାପା ମାଆ ପାଇଁ ଅଗ୍ରିମ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମରେ ବୁକିଙ୍ଗ ସାରିବଣୀ । ଏହିପରି ବଦଳି ଯାଉଚି ସବୁକିଛି ସମୟର ସ୍ରୋତରେ । ଲାପ୍ ଟପ୍ ଖୋଲିବାକୁ ଅଳସୁଆ ଲାଗିଲାଣି, କିଏ ଇ-ମେଲ୍ ଲେଖିବ ? WhatsApp ସବୁକିଛି ସହଜ କରିସାରିଲାଣି । ଦିନକୁ ଦିନ ଆମର Fitness କମିଗଲାଣି । ଆମେ ଅନେକ ଅଚିହ୍ନା ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛୁ । ପୁଣିବି ମଣିଷ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜିନିଷ ପଛରେ ପାଗଳ ପରି ଗୋଡ଼େଇ ଚାଲିଛି । ଭଲ ମନ୍ଦର ଫରକ ବୁଝିପାରୁନି । ହେ ଭଗବାନ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ ହିଁ ସାହା ଓ ତୁମେ ହିଁ ଭରସା ।

ଲାପ୍ ଟପ୍ , ମୋବାଇଲ, ସୋସିଆଲ ମେଡ଼ିଆ, ୱାଟସ୍ ଆପ୍ ରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆଧୁନିକତା ନାଁରେ ସଂଯୁକ୍ତ ପରିବାର, ଆପସରେ ବୁଝାମଣା ଓ ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖ ବାଣ୍ଟିବା ନଯାଉ । ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆମ ଝିଅ, ପୁଅ, ନାତି ଓ ନାତୁଣୀକୁ ଭଲ କଥା ଓ କ'ଣ ଭଲ ଓ କ'ଣ ମନ୍ଦ ଚାଲ ଶିଖାଇବା ।

ଆଶା କରେ ଆମ ଝିଅ ଓ ନାତୁଣୀ, ପୁଅ ଓ ନାତି ଆମ ଠାରୁ ଅଧିକ ଓ ଭଲ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ, ଭଲରେ ରହିବେ, ଓ ସମାଜ ର କଲ୍ୟାଣ କରିବେ ।

ସ୍ୱପ୍ନଟି ସତ ହେଲା : ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ରଥଯାତ୍ରା ୨୦୧୮ ଏକ ଅନୁଭୂତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ

ରଘୁନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
୨୧- ଗିର୍ନାର, ଅନୁଶକ୍ତିନଗର

ସୁଦୂର ମୁମ୍ବାଇ ସହରର ଅନୁଶକ୍ତି ନଗରରେ ସ୍ଥିତ ଭାଭା ପରମାଣୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଆଣବିକ ଶକ୍ତିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଅବସ୍ଥିତ । ସେଇ ଅନୁଶକ୍ତି ନଗରରେ ଆମର ଓଡ଼ିଆ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କର ଛୋଟ ସଂସ୍ଥାଟିଏ । ସେଇ ସଂସ୍ଥାର ବାର୍ଷିକ ମହୋତ୍ସବରେ ମୁଁ ଉପ-ସଭାପତି ହିସାବରେ ମୋର ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲାବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲି କି, ବହୁତ ଦିନର ସ୍ୱପ୍ନ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପୂଜା, ମନ୍ଦିର ଓ ରଥଯାତ୍ରା ... ଏବଂ ଏ ବର୍ଷ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଭଗବାନଙ୍କର ରଥଯାତ୍ରା କରିବା, ହଲ୍ ଟି ତାଳିରେ ଗୁଞ୍ଜି ଉଠିଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ମୋ ମନରେ ସାହସ ଭରି ଦେଇଥିଲା । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦୁଇମାସପରେ ଆଷାଢ଼ ମାସ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା । ମାସେ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ମିଟିଙ୍ଗ୍ ବସିଥିଲା । ସତରେ କ'ଣ ରଥଯାତ୍ରା କରିପାରିବା ? ସବୁ ସଦସ୍ୟ ରାଜି ହେଲେ ଓ ଉଚ୍ଚ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ଆମେମାନେ ଆଗେ ବଢ଼ିବାକୁ ସାହସ କଲୁ । DCSEM/DAE ର ଅନୁମତି ନେଲୁ । ୧୫ ଦିନ ଲଗାତର ବର୍ଷା ଚାଲିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଟିମ୍ (କଲେକ୍ସନ ଟିମ୍, ରଥ ଡ଼େକୋରେସନ୍ ଟିମ୍, ପୂଜା ଟିମ୍, ଲେଡିଜ୍ ଟିମ୍ ଏବଂ କ୍ୟାଟରିଙ୍ଗ୍ ଟିମ୍) ରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମେ ଦାୟିତ୍ୟ ଦେଲୁ । ବର୍ଷା ଆଗରେ ଆମର କଲେକ୍ସନ ଟିମ୍ ହାର ମାନିଲେ ନାହିଁ । ସବୁ ଟିମ୍ ନିଜ ନିଜ କାମରେ କମର କସିଲେ । ବ୍ରାସ ବ୍ୟାଣ୍ଡର ସାହାଯ୍ୟ ଅତୁଳନୀୟ । ବ୍ରାସ ବ୍ୟାଣ୍ଡର ରଥ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡି ମାରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବେଙ୍ଗଲୀ ବାବୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । ଗୁଣ୍ଡିଚାର ଗୋଟେ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଲେଡ଼ିଜ୍ ମାନେ ରଥସଜ୍ଜାପାଇଁ ମାଳା ବନେଇବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଗୁଣ୍ଡିଚାର ଗୋଟେ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ରଥକୁ କଲୋନୀ ଭିତରକୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲୁ, ରଥ ଚାଲୁନଥିଲା, ଖୁବ୍ ବର୍ଷାଯୋଗୁଁ ମେସିନ୍ ରେ ପାଣି ପସିଯାଇ ଥିଲା ।

ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥ ଆମ ଭକ୍ତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସତେକ'ଣ ଦାସିଆ ବାଉରୀ ଶ୍ରୀଫଳ ନେଇ ରଥପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ନ ଥିଲା ? ଭଗବାନଙ୍କ ଦୟାରୁ ଏବଂ ଆମର ଭଉଣୀ ଓ ଭାଇ ମାନଙ୍କର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଯୋଗୁଁ ରଥ ଷ୍ଟାଟ୍ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୨ଟା ରାତିକୁ ରଥ ଯେତେବେଳେ ଆମ କଲୋନୀର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ହୁଳହୁଳି, ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନିରେ କଲୋନୀ

କମ୍ପି ଉଠିଲା । ଆହା କି ଆନନ୍ଦମୟ ସେ ଦୃଶ୍ୟ । ଡ଼େକୋରେସନ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ରାତିଭରି ରଥକୁ ସଜାଇବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ଜୁଲାଇ ୧୪ ତାରିଖ, ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା ଦିନ ସକାଳ ୭ଟା ବେଳୁ ଭଗବାନଙ୍କର ପୂଜା ଷ୍ଟାଟ ହୋଇଗଲା । ଆମର ସଭାପତି ମହୋଦୟ (ଦମ୍ପତି) କର୍ତ୍ତାହୋଇ ପୂଜା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୧୧ ବଜେ ପହଣ୍ଡି ବିଜେ, ଶଙ୍ଖ, ଖଣ୍ଡ, ହୁଳହୁଳିରେ ମନ୍ଦିର ପରିସର ନାଚି ଉଠିଲା । କୁନି କୁନି ପିଲାମାନେ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରୁଥିଲେ । ଲୋକଙ୍କ ମନରେ କୋଳାହଳ, ଛେରା ପହଁରା ପରେ ରଥ ଗଡ଼ିଲା । ଖାଲି ଓଡ଼ିଆ ଭାଇ ଭଉଣୀ ନୁହେଁ, ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ରଥ ଟାଣିବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ କଲୋନୀର ରାସ୍ତାରେ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରଥ ଗଡ଼ି ଗଡ଼ି ଚାଲିଲା । ଛୁଆପିଲାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ିଯାଏ ନାଚିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଭଜନରେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ ଝୁମି ଉଠିଲେ । ପାଟଳିପୁତ୍ର ବିଲଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ରୁ ବାହାରି, ହସ୍ତିନା ପୁର ରାଗମାଳା ହୋଇ ଆଲ୍ମୋରା ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ପ୍ରାୟ ସାଢ଼େ ତିନି ଘଣ୍ଟା ରଥ କଲୋନୀରେ ବୁଲିଲା ପରେ ଆମର ସଂସ୍ଥାର ଅଫିସ୍ ରୁମ୍ରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଆମର ସ୍ଥାନୀୟ କାଳୀମାଁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ମହାପ୍ରସାଦର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ସବୁଭକ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଖୁସି ଆକାଶ ଛୁଇଁଥିଲା । ମୋଟାମୋଟି ଏକ ହଜାର ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରିଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ଖୁସି ମହାପ୍ରସାଦ ସେବନ କରି । ଭାବୁଥିଲୁ ରଥଯାତ୍ରା .... ପୁଣି ଚିନ୍ତା କଲୁ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ପାଇଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦେଖି ଆମ କମିଟି ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ର ପାରମିଶନ DCSEM ଠାରୁ ନେଲା । ଗୁଣ୍ଡିଚାଠାରୁ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା (ଜୁଲାଇ ୨୨) ମଝିରେ ସାତଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରସାଦର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ପାଳିକରି ତିନି / ଚାରିଟା ପରିବାର ମିଶି ନିଜ ତରଫରୁ ପ୍ରସାଦର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ସତେ ଯେମିତି ଲାଗିଲା ଆମେ ସାତ ଦିନର ଯାତ୍ରା ବା ମେଳାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛୁ । ସକାଳୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ କୋଳାହଳ ପୁଣି ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲିଲା । ପୁଣି ଆମର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ସ୍ୱ ଇଛା ରେ ଚାନ୍ଦା ଦେଲେ । ପୁଣି କଲୋନୀ ରାସ୍ତାରେ ରଥ ଗଡ଼ିଲା । ସେ ଆନନ୍ଦ ଯିଏ ଅଙ୍ଗେ ଲିଭେଇଥିବା, ସେ କହିପାରିବେ, ପୁଣି କୋଳହଳ, ନାଚ ଏବଂ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ । ବାହୁଡ଼ାଯାତ୍ରା ପରେ ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥ, ବଡ଼ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ଏବଂ ସୁଭଦ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଅଫିସ୍ ଘରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କୁ ରୀତିରିବାଜ ଅନୁସାରେ ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବ ଖୁବ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସବୁ କମ୍ୟୁନିଟିର ଲୋକମାନେ ଭଗବାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସକାଳେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆସୁ ଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କର ଅପାର କୃପାରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବାଧାବିଘ୍ନ

ଆସି ନାହିଁ । ଖାଲି ଭଗବାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରଟିଏ ନାହିଁ । ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଛି ମନ୍ଦିର ଟିଏ ପାଇଁ । ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଆମର ସ୍ୱପ୍ନର ମନ୍ଦିରଟିଏ, ଆସିପାରିବ, ଏହା ପାଇଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କୃପା ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭଗବାନ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ପରେ ସେଇ ଯାଗାଟି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ପରି ମନେ ହେଉଛି । ସେଇ ଚକାଡ଼ୋଳା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧି ଦେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବେ ମୁଁ ଏତିକି କହିବି,

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଠାକୁର ସିଏ ଲୋ

କଥା ପଚାରିଲେ ଉତ୍ତର ଦିଏ ଲୋ

ପ୍ରଥମ ଥର ରଥଯାତ୍ରା ଆମ ପାଇଁ ଯଦିଓ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେଲାପରେ ବହୁତ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଆମ ଜଗନ୍ନାଥ ପୂଜା ଲୋକଙ୍କପାଇଁ ସ୍ୱାଗତ । ଆମର ସମସ୍ତ ମେମ୍ବରମାନେ ଏକାଠି ଆସିଲେ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଓ ଆର୍ଥିକ ସହଯୋଗ ଦେଲେ ଭରପୁର । ସମସ୍ତ ସିନିୟର ମେମ୍ବର ମାନେ ବହୁତ ସହଯୋଗ ଦେଲେ ଓ ଖୁସି ହେଲେ ଏତେବଡ଼ ସମାରୋହ ଦେଖି । ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ରଥର ଦଉଡ଼ି ଧରିବାକୁ ବା ଛୁଇଁବାକୁ ମିଳିଲା । ଆମର ମେମ୍ବର ମାନଙ୍କ ସଂପର୍କ ବଢ଼ି ଯାଇଛି ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଉତ୍ସାହ ଭରିଯାଇଛି । ଆମଙ୍କୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ ଭଜନ କରିବାକୁ ସୁବିଧା ମିଳିପାରୁଛି । ଏହାର ସଫଳତା ପଛରେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କ ହାତ ଅଛି । .... ଆମର ସମସ୍ତ ଘରର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାନଙ୍କ ସ୍ୱତ ପ୍ରବୃତ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ (ଓଡ଼ିଆ ଓ ଅଣଓଡ଼ିଆ) ... ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ସହଯୋଗ ଆଶାରେ ... ପୁଣିଥରେ ଆମେ ଆନନ୍ଦ ନେବା ୨୦୧୯ ରେ ..... ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ । ଆମର ଇଚ୍ଛା........

ସର୍ବେ ଭାବନ୍ତୁ ସୁଖିନଃଆ
ସର୍ବେ ସନ୍ତୁ ନିରାମୟ
ସର୍ବେ ଭଦ୍ରାଣୀ ପଶ୍ୟନ୍ତୁ
ମା କଶ୍ଚିତ ଦୁଃଖ ଭାକରବେତ୍
ଓଁ ଶାନ୍ତି ଓଁ ଶାନ୍ତି ଓଁ ଶାନ୍ତି

ରଜ ମଉଜ

ସସ୍ମିତା ଦାଶ
ନାଲକୋ ନଗର, ଅନୁଗୁଳ

ଆସିଲାଣି ରଜ ହୋଇ ସଜବାଜ
ସଭିଏଁ କରିବା ମଉଜ
ନୂଆ ଜାମା ପିନ୍ଧି ଦୋଳି ଖେଳିବାଟି
ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ସବୁ ମନରୁ ବୋଝ
ଅଳତାର ଧାରେ ଧାରେ
ନୂପୁରର କିଣି କିଣି ସୁରେ
ସତେ ଅବା ଅଳସୀ କନ୍ୟାଟି
ଭେଟିବାକୁ ଚାହେଁ ମୌସୁମୀକୁ ।
ଛୁଆ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ଅବା ଭୁଆସୁଣୀ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରି ଖୁସି
ଗ୍ରୀଷମକୁ ଛାଡ଼ି ଶୀତଳତା ଆଣି
ପହଞ୍ଚି ଯାଏ ସେ ଆସି
ଆମ୍ବ ପାଚିଲା ପଣସ ପାଚିଲା
ବାସନାରେ ତାର ଲାଳ ଗଡିଲା
ଦ୍ୱିପହରରେ କାହା ଅଗଣାରେ
ତାସ୍ ଖେଳର ମଜ୍ଜା ଜମିଲା ।
ଆରିଷା କାକରା ଆଉ ପୋଡ଼ପିଠା
ଘର କରୁଥାଏ ମହକ
ମାଉଁସ ଭାତକୁ ଖାଇ ପେଟ ବୋଧ
ମିଠା ପାନ ପାଇଁ ମନ ସଅକ
ତିନି ଦିନ ରଜ ସରିଗଲା ପରେ
ବସୁମତୀ କରି ସ୍ନାନ
ଉର୍ବର ଫସଲ ଉପୁଯାଇବାକୁ
ସଭିଏ ବଳାନ୍ତି ମନ ।

ମାୟାରେ ବାୟା

ସଲ୍ଲିଳା ବିଶ୍ୱାଳ

ସଞ୍ଜୁଆ କାର୍ତ୍ତିକର ସିତୁଆ ପବନ ଦେହକୁ ଶିହାରାଇ ଦେଲା ବେଳକୁ, ଭାବନାର ଅଡୁଆ ସୂତାରୁ ଖିଅଟିଏ ପାଇବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି । ବୟସର ଅଙ୍କବଙ୍କା ରାସ୍ତାରେ ଚାଲି ଚାଲି ରିମ୍ -ଝିମ୍ ଖରା, ଟିପ୍ ଟିପ୍ ବର୍ଷା, ଏଭଳି ଅନେକ ଋତୁ ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଛି । ଜୀବନ ରୂପକ ପଦ୍ୟରେ, ହାଇଫେନ୍, କମା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦର ଅର୍ଥକୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନି ।

ଆଜି ସକାଳୁ ବୋଉ ଠାରୁ ଶୁଣିଲି, କାଲି ଅଂଶୁ ଆସୁଛି । ତା ଜେଜେ ମାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତାର ଖବର ପାଇ । ସେତେବେଳଠୁ ଏତେ ବର୍ଷ ପରେ ହଠାତ୍ ଜଣା-ଅଜଣାକୁରେ ଜୀବନର ସମୀକ୍ଷା କରିଚାଲିଛି ।

"ଅଂଶୁ", ଏଇ ନାଁଟି ସହିତ ମୋର କାହିଁ କେଉଁ ଜନ୍ମର ପରିଚୟ । ଆମରି ଗାଁରେ ସେ ବଢ଼ିଛି । ମୋର ସାଥି ଓ ସହପାଠିନି । ନବଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିଲା ପରେ, ସେ ସହର ଚାଲିଯାଇଛି ତାର ବାପା ମାଙ୍କ ସହିତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ନିଜର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଛି କିଛି ସ୍ୱପ୍ନର ଅନୁ-ସନ୍ଧାନରେ । ଆଉ ଚଲାପଥରେ ସାଉଁଟି ନେଉଛି କିଛି ଖଟା-ମିଠା ସ୍ମୃତି ଓ ଅନୁଭୂତି । ବାଲି ଖେଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କୈଶୋର ଜୀବନର ଚଞ୍ଚଳତାର ଦିନ ଗୁଡ଼ିକର ମୋର ସାଥି ଥିଲା ଅତି ଆପଣାର ଅଂଶୁ । ସେଇ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଶାନ୍ତ ଶୀତଳ ମାନସପଟ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ଭଉଁରୀ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । କେତେ ମାନ ଓ ଅଭିମାନ, କେତେ ହସ କାନ୍ଦ, କେତେ କଳି-ଅଳି ଓ ଅର୍ଦ୍ଦଳୀ ଏବଂ କେତେ ଅପେକ୍ଷା ଉପେକ୍ଷାର ମୂକ ସାକ୍ଷୀ ଏଇ ଗାଁର ଧୂଳୀ-ମାଟି ଓ ପଥର । ଦୀର୍ଘ ଦିନର ବିଚ୍ଛେଦ ପରେ, ଆଜି ମୁଁ ଅସ୍ଥିର ହୋଇପଡ଼ୁଛି, ମୋର କୋମଳ ହୃଦୟର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଂଶ । ଅଂଶୁର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଝଲକ୍ ପାଇବାକୁ । ବହୁତ ବଦଳି ଯାଇଥିବ ସେ ବୋଧହୁଏ । ସୌମ୍ୟ, ସୁଭାଷି, ସୁହାସିନି ଅଂଶୁ, ଅଧା ଓଡ଼ିଆ, ଅଧା ଇଂରାଜୀରେ କଥା କହୁଥିବ । ଶୁଣିଛି ସେ କୁଆଡେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଅର୍ନ୍ତଜାତୀୟ କମ୍ପାନୀରେ ଖୁବ୍ ଉପରେ ପାହ୍ୟାରେ ଚାକିରି କରୁଛି । ଯାଉଣୁ ଆସୁଣୁ ତାକୁ ଶହେ ଲୋକ ସଲାମ କରୁଥିବେ । ମୁଁ ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ କିରାଣୀ ଚାକିରୀ କରୁଥିବା ମଣିଷଟିଏ । ତା ମୁଣ୍ଡକୁ କ'ଣ ମୋ ହାତ ପାଇବ ? ସେ କ'ଣ ମୋତେ ଚିହ୍ନିବି ? ନା ତାର ସମ୍ମାନରେ ଆଞ୍ଚ ଆସିବ ବୋଲି, ଚିହ୍ନି, ନ ଚିହ୍ନିଲା ପରି, ମୋତେ ଦେଖି ଅନ୍ୟତ୍ର ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଦେବ ? ଆରେ ରୁଦ୍ର, ତୁ ଏ କ'ଣ ସବୁ ଭାବିଯାଉଛୁ ? ଟ୍ରେନ ଭଳି ଚାଲୁଥିବା ଭାବନାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ପକାଇ ମୋର ଅନ୍ତରାତ୍ମାରୁ ଏହି ଆବାଜ୍ ଆସିଲା । ଯିଏ ଯାହାର ସିଏ ପରା ତାହାର । ସୁନାରି ସୁନାକୁ ଚିହ୍ନିଲା ପରି, ବଣିଆ ହିରାକୁ ଚିହ୍ନିଲା ପରି, ହୃଦୟଟି ହୃଦୟକୁ

ଚିହ୍ନିବାରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ କରି ନପାରେ । ମନ ପବନ ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ି ଭାବନାର ରାଜ୍ୟରେ ଦୌଡ଼ିଦୌଡ଼ି ଆଖିରୁ ମୋର ନିଦ ହଜିଯାଇଥିଲା । ଉଦ୍ବେଗ ଭରା ମନକୁ ମୋର ଅସଂଖ୍ୟ ଭାବନା ଗୁଡ଼ିକ ବୁଢ଼ିଆଣି ଜାଲ ପରି ଏକା ସଙ୍ଗରେ ଆବରଣ କରି ନେଉଛନ୍ତି । ଯେତେ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ଆହୁରି ଆହୁରି ଅଡୁଆ ଭୋଇଯାଉଛି । ଅଂଶୁର ଆଗମନକୁ ଚାହିଁ ବସି ସମୟର ସ୍ରୋତରେ ଓଲଟା ଗଣନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ସକାଳ ହେବାକୁ ଆଉ ଅଳ୍ପ କେଇ ଘଣ୍ଟା ବାକି ଅଛି । ଧାବମାନ ଯାନ ସବୁ ଟ୍ରାଫିକ୍ ସିଗନାଲ ପାଖରେ ନାଲି ଆଲୁଅ ଦେଖି ଯେମିତି ହଠାତ୍ ସ୍ଥାଣୁ ପାଲଟି ଯାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ମୋର ଅମାନିଆ ଭାବନା ସବୁ ମୋର ମନୋସ୍ଥିତିରେ କରୁଣା କରି, କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମୋତେ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ବିଦାୟ ନେଲେ । କେତେବେଳେ ମୋର ଆଖି ଲାଗିଯାଇଛି, ଅବଚେତନ ମନ ମୋର ଭାସିଯାଇଛି - କାହିଁ କେଉଁ ଦିଗନ୍ତ ବନାନୀରେ । ଏମିତି ସ୍ୱପ୍ନର ରାଇଜରେ ବୁଲୁ ବୁଲୁ ତୃଷ୍ଣାତୁର ହୋଇପଡ଼ିଛି ମୁଁ । ଆଖ ପାଖ ପରିବେଶ ଚିହ୍ନା-ଚିହ୍ନା ପରି ଲାଗୁଛି । ହଁ ତଃ, ଏଇ ନିକଟରେ କେଉଁଠି ଅଛି ସେଇ ପାହାଡ଼ ଝରଣା, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଅତୀତରେ ଭେଟିଥିଲି । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟ ତାର ପରିବେଶ, ବେଶ୍ ମନେ ପଡୁଛି ମୋର । ରମଣୀୟ ତାର ସୁଦୁର ଶେଜ, ସୃତୀ ମଧୁର ତାର ସେଇ କୁଳୁ-କଳୁ ଶବ୍ଦରେ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ଆତ୍ମହରା ହୋଇଥିଲି । ଶୋଷର ଉଦ୍ଦାମ ଦାଉରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ି-ଉଠି ଖୋଜି ଖାଜି ପହଁଚି ଗଲି ମୋର ସେଇ ପ୍ରିୟ ଝରଣା ନିକଟରେ । ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପରିଲକ୍ଷିତ କଲି ତାର ସେଇ ରମ୍ୟ ପରିବେଶ ଓ ପରିପାଟିରେ । ସେଇଟି ଗୋଟିଏ ହ୍ରଦ ଭଳି ପରିଭାଷିତ ହେଉଥିଲା, ହଁ, ଏତେ ବର୍ଷ ପରେ ଭେଟ । ଗଛ, ଲତା, ମଣିଷ, ପାହାଡ଼, ପ୍ରକୃତି, ସବୁର ରୂପ-ରେଖରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାଟା ସ୍ୱଭାବିକ୍ । ତଥାପି ଅନା-ମନା ତାର ସେଇ ରୂପରେ ଲୁଚି ରହିଛି ଚିହ୍ନା-ଚିହ୍ନା ମୋର ସେଇ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁର ମହକ । ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଖୁସିରେ ଗଦ୍ ଗଦ୍ ହୋଇ ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ପାଣି ଆଣି ପିଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି ସିନା, ହେଲେ ପିଇପାରିଲିନି । ସେ ନଥିଲା ମୋର ସେଇ ପ୍ରିୟ ପାହାଡ଼ି ଝରଣା । ସେ ଥିଲା । ଏମିତି ଗୋଟିଏ ହ୍ରଦ, ଯିଏ କି ସମୁଦ୍ରର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ନିଜର ସତ୍ତା ହରାଇ ବସିଛି । ମୋର ଶୋଷ ଶୋଷରେ ହିଁ ରହିଗଲା । ଆକାଂକ୍ଷାର ଦୀପଟି ଚିର ଦୀନ ପାଇଁ ଲିଭିଗଲା । .... ବୋଉର ଡ଼ାକରେ ହଠାତ୍ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ ହୋଇପାରିଲିନି ମୁଁ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନିଜକୁ ପଚାରିଲି ଯାହା ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲି ତାହା କେବଳ କଳ୍ପନା, ନା ବାସ୍ତବିକତାର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ? ତଥାପି ଚେଷ୍ଟା କଲି ସାକାରାତ୍ମକ ଅନୁଚିନ୍ତାରେ ବାରମ୍ବାର ନିଜକୁ ଉତ୍ପ୍ରେରିତ କରିବାକୁ । ସ୍ୱପ୍ନ କେବଳ ମନର ଆଇନାର ପ୍ରତିଫଳନ । ତେଣୁ ମନର ଅବାସ୍ତବ କଳ୍ପନା-ଯଳ୍ପନା କେବେ ସତ ହୁଏନି । ପୁଣି ଏମିତି ବି ଭାବନାରେ ଆସୁଥାଏ, ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହା ସବୁ ଘଟଣା ଅବା ଅଘଟଣା ଘଟିବାର ଥାଏ, ଅବଚେତନ ମନ ତାର ଆଭାସ ପାଇ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ବୋଲି ।

ଏଇ ଭଳି ଅସଂମଯସରେ ରହି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ଅଂଶୁ ଆସି ତାଙ୍କ ଘରେ ପହଁଚିଛି ବୋଲି । ଭାବିଲି, ଯାଉଛି ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ତାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ କରି ପକାଇବି । କିନ୍ତୁ ମନ ସହିତ ପାଦର ସମନ୍ୱୟ ରହିଲାନି । ଅଟକି ଗଲା ମୋ ପାଦ । ପୁଣି ସ୍ଥିର କଲି, ଟିକେ ଅପେକ୍ଷା କରିବି । ମୁଁ ଯେମିତି ତାକୁ ଦେଖିବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଉଛି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେ ବି ମୋତେ ଟିକେ ଝୁରିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଁ ମଧ କିଛି ସ୍ନେହ, ଆକୁଳତା-ବ୍ୟାକୁଳତାର ହକ୍କାର । ତା ପରେ ଯାଇ ମିଳନର ଅସଲି ମହକ ଆସିବ । ସେ ଦିନ ମୁଁ ଆଉ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲିନାହିଁ ।

ବୋଉ ତାର ଭୁରି ଭୁରି ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲା । କାନକୁ ସଜାଗ ରଖି ବୋଉର ଗୋଟି ଗୋଟି ଶବ୍ଦକୁ ବାରମ୍ବାର ତର୍ଜମା କରୁଥିଲି, କାଳେ କେଉଁଠି ଅଂଶୁ ପାଟିରୁ ମୋ ନାଁର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବ ଭାବି । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ନିଜକୁ ନିଜେ ବୁଝେଇଲି, ସେ ଏତେ ଦୂରରୁ ଆସିଛି, ହାଲିଆ ହୋଇଯାଇଥିବ । ତେଣୁ ଅଧିକ ସମୟ କଥା ହେବାଟା ସମ୍ଭବପର ହୋଇନଥିବ । ତେଣୁ ମୋ ବିଷୟରେ ପଚାରିବ ବା କେମିତି ? ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ କାଲି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସେ ସିଧା ଆସି ଆମ ଘରେ ହାଜର ହୋଇଯିବ । ଏମିତି ଭାବନାରେ ବୁଡ଼ିରହି ଦୁଇ ଦିନ ବିତିଗଲା । ମୁଁ ତାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହି ରହି ମୋର ଧୈର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଧଟି ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ବୋଉକୁ ସିଧା ପଚାରିଲି । ଅଂଶୁ କ'ଣ ମୋ କଥା କିଛି ପଚାରୁଥିଲା କି ? ବୋଉ କହିଲା, "ପିଲା ବେଳ କଥା କ'ଣ ସେ ଆଉ ମନେ ରଖିଛି କି ? ତଥାପି ତୁ ଯାଇ ତାକୁ ଦେଖା କରି ଆସ୍" । ମୁଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲି । ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଭାବିଲି ଆଜି ତ ତାର ମୋର ବହୁତ ଝଗଡ଼ା ହେବ । ନିଜକୁ ଭାବିଛି କ'ଣ ସେ ? ଅଂଶୁ ଘର ଠାରୁ ଟିକିଏ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲି, କଳା ଚଷମା ପିନ୍ଧି ତନୁ ପାତଳୀ ତରୁଣୀଟି ଗୋଟିଏ ଧୋବ ଫରଫର କାର ଭିତରେ ଯାଇ ବସିବାର । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କାରଟି ଗୁରୁଗର୍ଜନ ଶବ୍ଦ କରି ମୋର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଖାତିର ନକରି ଧୂଳି ଉଡ଼େଇ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା ଦୂର ଦିଗନ୍ତରେ । ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ଆମ ଗାଁର ସେଇ ଆବଡ଼ା-ଖାବଡ଼ା ରାସ୍ତା ଯେମିତି ମୋତେ ଉପହାସ କରୁଥିଲା । ସମୟର ଚକ୍ରବ୍ୟୁହରେ ପଡ଼ି ଅଭିମନ୍ୟୁ ପରି ହୃଦୟଟା ମୋର ଛଟ-ପଟ ହୋଇ ବାହୁନୁଥିଲା । ଆଉ କହୁଥବଲା, ପଳାସ ଫୁଲରେ ସୁଗନ୍ଧ ଖୋଜିଲେ ଏଭଳି ଲହୁ-ଲୁହାଣ ହେବା ହିଁ ସାର । ସୁଦୂରରେ ଯୋଗୀଟିର କଣ୍ଠ ସ୍ୱରରେ ଭାଷି ଆସୁଥିଲା "ସବୁ ମାୟାରେ ବାୟା ....." ।

ହେ କୃଷ୍ଣ ତୁମେ କାହିଁ ଗଲ

ସବିତା ଦାସ

ଗଣ୍ଡକି -୨୯, ଅଣୁଶକ୍ତି ନଗର

ହେ କୃଷ୍ଣ ତୁମେ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଆଧାର

ତୁମେ ସକଳ ସୁଖର କାରଣ

ତୁମର ବନ୍ଦନା ବିନା ଏ ସଂସାର ହୁଏ ଆଜି ହାହାକାର

କାହିଁଗଲ ରକ୍ଷାକରି ପଥ, ପ୍ରଦର୍ଶନ କର

କରୁଣାର ବାରିଦେଇ ଆଲୋକିତ କର

ଏ ଦୁନିଆର କଳୁଷିତ କାମନାକୁ ଧୌତ କର

ହେ କୃଷ୍ଣ ତୁମେ କାହିଁଗଲ .....

କଳିର ଦିବାନଳରେ ଜଳୁଛି ଦୁନିଆଁ

ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଜୀବନ ଲାଗୁଛି ଛାନିଆ ଛାନିଆ .....

ହେ କୃଷ୍ଣ ତୁମେ କାହିଁଗଲ .....

ତୁମ ବିନା ଏ ସଂସାରର ଜୀବମାନେ ହେଉଛନ୍ତି କଳବଳ ।

ଦୁଃଖର ଦରିଆରେ ପାପର ଲହରୀ ମାରେ

ଉବୁଟୁବୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଭାସିଯିବାର ଭୟରେ,

ତୁମକୁ ହିଁ ଆଶ୍ରାକରେ ରକ୍ଷା କର

କାହିଁଗଲ କୃଷ୍ଣ ମୋର .....

ଦିଅଭକ୍ତି, ସହନଶିଳତାର ଶକ୍ତି

ତୁମର ନାମ ହରେ କୃଷ୍ଣ ଜପି ଜପି

ଜୀବନ ଯାଉ ବିତି, ହେ କୃଷ୍ଣ ତୁମେ କାହିଁଗଲ .....।

ସନା ଚଷା

ସୁଦର୍ଶନ ଦୀକ୍ଷିତ
ଫୁଲନଖରା-କଟକ, ୯୪୩୭୨୧୨୮୯୩

ହିଡ ମୁଣ୍ଡରେ ହାଲିଆ ମାରିବାକୁ ସନା ଚଷାର ବେଳ କାଇଁ
ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଟାଇଁଟାଇଁ ଖରା
ଚାରିଗୁଣ୍ଠ ଜମିରେ ଲଙ୍ଗଳଗାର ମାରିବାକୁ ହେବ
ଲଙ୍ଗଳ ଅଛି ହେଲେ ବଳଦ କାଇଁ ।

ଗୋଟେ ଧକେଇଲାଣି
ଆଉ ଗୋଟେ ଘାସ ପାଇଁ ହାଇଁପାଇଁ;
ଧୂଳି ଉଡା ଜମିରେ ଘାସ କାଇଁ?

ଚିରା ଗାମୁଛାର ଠେକା ଧୋକା ଦେଲାଣି
ଝାଳଭର୍ତ୍ତି ଅଧାଚନ୍ଦା ମୁଣ୍ଡରେ
ଧାରଟେ ବହି ଆସିଲାଣି
ଠେକା ଭିଜେଇ ଗାଲଯାଏ ।

ଡହ ଡହ ଖରାର ତେଜରେ
ନିଷ୍କ୍ରିୟ ତନ୍ତ୍ରୀସବୁ
ସନା ଚଷା ଶୋଷିଲା ହେଲେ
ପାଣି କାଇଁ?
ଦାଣ୍ଡସାରା ଗୋଟେ ବୋଲି ବଳଦ ହଳ
ଭଙ୍ଗା ଶଗଡ କିଛି
ଶ୍ମଶାନମୁହାଁ ଦି ଚାରିଟା ଲୋଦର ।

ହରି ବଢେଇ ମଲାଦିନୁଁ
ଲଙ୍ଗଳମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ସନା ଚଷା ମୁଣ୍ଡି ଲଙ୍ଗଳ ଘସି
ଚଷି ଚାଲିଛି ତା' ଚାରିମାଣର ଜମି
ଦି'ଟା ହଡା ବଳଦ
ଆଉ ଅମାପ ସାହାସକୁ ନେଇ ।

ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ ଗାଁ ମୁଣ୍ଡ ବରଗଛ
ସନାଚଷା ସେଠି ନିଦାଘ ଖରାରେ ବସେ
ଅନିଶା କରେ ମୁଗ କିଆରିକି
ହଣା ଖାଇଥିବା ଜଙ୍ଗଲରୁ
ଫିଟି ଆସିଥିବା ମାଙ୍କଡ ପଲଙ୍କୁ ।

ବିଷର୍ଣ୍ଣ ସନା ଚଷା
ହିସାବ ଖାତାଧରି
ଦେଲା କେତେ ନେଲା କେତେ
ଟଙ୍କିକିଆ ଚାଉଳଠୁ ଅଧିକ ନୁହେଁତ ।

ସନା ଚଷା ଶେଷ ବସନ୍ତରେ
କାଲି ମଲ୍ଲିଫୁଲ
ଆଜି ପଶ୍ଚିମା ପବନ ।

ମଞ୍ଜି ଓ ମଣିଷ

ତନ୍ମୟ କୁମାର ମିଶ୍ର
ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦେବୀ ଦିବ୍ୟଶାନ୍ତି ଆଶ୍ରମ
ଗିରିୟା , ରାଜକନିକା, କେନ୍ଦାପଡା, ୭୫୪୨୨୦
ମୋବାଇଲ-୯୮୬୧୯୬୨୭୬୦

ଅମୃତ ବେଳରେ

ମାଆର କୋଳରେ

ଅଳି ଅଝଟର ଶୂନ୍ୟକାଳରେ

ଉଭୟେ ଟେକନ୍ତି ମଥା ।

ସେମାନେ . . .

ଉତ୍ତର କାଳରେ

କର୍ମ ଜଞ୍ଜାଳରେ

ଛନ୍ଦିହୋଇ ପୁଣି ଆଶାର ମାଳରେ

ରଚିଥାନ୍ତି କେତେ କଥା ।

କିନ୍ତୁ . . .

ଚତୁର୍ଥ ସୋପାନେ

ହୋଇ ଅବସ୍ଥାନେ

ତ୍ୟାଗର ମୂରତି ପାଲଟାଇ ଦାନେ

ଜଣେ ବଞ୍ଚେ ପରପାଇଁ ।

ହାଏ. . . .

ଆନ ଜଣେ ପୁଣି

ନିଜ କଥା ଗୁଣି

ଖୋଲି ରଖିଥାଏ ସଦାସ୍ୱାର୍ଥ ମୁଣି

ବଞ୍ଚେ ଖାଲି ନିଜ ପାଇଁ ।

ଆସିବକି ତୁମେ !

ସୁଦର୍ଶନ ଦୀକ୍ଷିତ
ଫୁଲନଖରା-କଟକ, ୯୪୩୭୨୧୨୮୯୩

ଆଜି ଯଦି ବର୍ଷା ନହୁଏ
ଆସିବକି ତୁମେ
ହଁ କଲେ ଅପେକ୍ଷା କରିବି
ସେଇ ପୁରୁଣା ଯାଗାରେ
ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷଥର
ବସିଥିଲେ ଆମେ ।

ବ୍ୟାଗ୍ ଭିତରେ
ଛତା ଆଣିପାର
ବାଦୁଆ ବର୍ଷା ଦାଉ ସାଧିଲେ
କାମରେ ଆସିବ ।

ସେଇ ବେଞ୍ଚ୍ ଏବେବି ଆମ ଅପେକ୍ଷାରେ
ପଛର ଗଛ ଆଉ ବୁଦା
ଟିକେ ଘଞ୍ଚ ହୋଇଛି
ସେଠି ବସିଲେ
ଦୂରରୁ ଜାଣି ହେବନି
କିଏ ସେ ବସିଛି ।

ସେଇ ବୁଢା ବାଦାମବାଲା ଏବେବି ଆସୁଛି

ଭଜା ବାଦାମ, କଳା ଲୁଣ ଧରି
ଝାଲମୁଢି-ମିକ୍ସର ଧରି ବସ୍ତି ପିଲାଟା
ପାର୍କର ଏମୁଣ୍ଡ ସେମୁଣ୍ଡ ଯାଏଁ
ଚକର କାଟୁଛି ।

ମୁଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବିନି ଯଦି ଡେରିହୁଏ
ତୁମକୁ ପାଖରେ ପାଇଲେ
ସମୟ କୋଉ ନଜର ଭିତରେ ଥାଏ?
ତୁମ ଦେହର ମହମହ ବାସ୍ନା
ଓଠର ଉଷ୍ମ ଆମନ୍ତ୍ରଣ
ଆଖିର ଲାଜୁଆ ଚାହାଣି
ସମୟକୁ ବନ୍ଦି କରି ଦିଏ ।

ଆସ ଭଲ ହେବ
ସେଇଠି ନିରୋଳାରେ
ଓହଳି ପଡିଥିବା ମେଘ
ଗୁମ୍ ମାରିଥିବା ପବନ
ଆଉ ଥମ୍ ଥମ୍
ଆଖିର ଲୁହ ସାଙ୍ଗେ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ
ଭାଗବଣ୍ଟା ପର୍ବ ।

ସଂଗୀତ

ଦେବଜାନୀ ବେହେରା
ଗ୍ରୀଷ୍ମ -୩୨, ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର

ସଂଗୀତ ବିଷୟରେ ମୁଁ କ'ଣ ବା ଲେଖିପାରିବି, ତଥାପି ଆଜି କିଛି ଲେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ।

ସଂଗୀତ ଈଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ସଂଗୀତ ଦୁଇ ଆତ୍ମାର ମିଳନ, ସଂଗୀତ ଧ୍ୟାନ ତ ସଂଗୀତ ଉପାସନା ଅଟେ, ସଂଗୀତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅଟେ ତ ସଂଗୀତ ଆବେଗ ଅଟେ ।

ଗାୟନ, ବାଦନ ଏବଂ ନୃତ୍ୟରୁ ସଂଗୀତର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସଂଗୀତ ସାତ ସ୍ୱରର ବିଶିଷ୍ଟ ରଚନା ଅଟେ, ଏହି ସଂଗୀତ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର କଣ୍ଠ (ଧ୍ୱନୀ)ର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

ସଂଗୀତର ମୁର୍ଚ୍ଛନାରେ କେତେବେଳେ ଆମେ ଆନନ୍ଦରେ ଆତ୍ମହରା ହୋଇଯାଇ ଥାଉ ତ କେତେବେଳେ ଆଖିରୁ ଅଶ୍ରୁ ଝରିଯାଇଥାଏ । କେତେବେଳେ ହୃଦୟର ସ୍ପନ୍ଦନର ଗତି ବଢ଼ିଯାଇ ଥାଏ ତ କେତେବେଳେ ଲାଗେ ଯେମିତି ସମୟ ସେଇଟି ଅଟକି ଯାଇଛି ତ କେତେବେଳେ ଲାଗେ ଆମେ ଆଉ ଏକ ଦୁନିଆରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛୁ । ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ବେଗ, ଉତ୍କଣ୍ଠା । ଯାହାକୁ କେବେହେଲେ ସ୍ପର୍ଶ କରି ହୁଏନି କି ମାପି ହୁଏନି, କେବଳ ଅନୁଭବ ହି କରିହୁଏ, ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ସଂଗୀତ ।

କେତେବେଳେ ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ଦେଖିବା ସଂଗୀତ ଏତେ କଷ୍ଟକର କାହିଁକି ? ଅନ୍ତର ଆତ୍ମାରୁ ଉତ୍ତର ମିଳିଥାଏ । ସଂଗୀତ ଏତେ ପବିତ୍ର ଯେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଆମର ଆତ୍ମାର ଶୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା ଫଳରେ ଆମର ସ୍ୱର ଆତ୍ମାରୁ ବାହାରିକି ବାହାରେ ଖୁସି ବିସ୍ତାର କରିବ ।

ଏହି ଖୁସି ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ସଂଗୀତର ଉପାସକ ମାନଙ୍କୁ ଏ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆଣିଛନ୍ତି । ଏହି ଉପାସକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋରମ ସଂଗୀତର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଯାହାକି କାହାପାଇଁ ବଞ୍ଚିବାର ସାହାରା ବନେତ କାହାପାଇଁ ବଞ୍ଚିବାର କାରଣ ବନିଥାଏ ।

ଯିଏ ସଂଗୀତ ସାଙ୍ଗେ ଯୁଡ଼ିକି ରହେ, ସେ ହିଁ ସଂଗୀତର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝି ପାରେ । ସମସ୍ତେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ବେଗ, ଆବେଗକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତୁ ।

ସଂଗୀତ ହୀ ସଂଗୀତ ....

ବାର ମାସରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ପୂଣ୍ୟ ଯାତ

ପ୍ରଜ୍ଞା ରଥ
ଏ ୬-ରଂଜିନି, ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର

ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ଆରାଧ ଦେବ ପ୍ରାଣର ପ୍ରାଣ ସେହି କଳାଠାକୁର ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ । ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରର ନାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର, ନୀଳାଚଳ ଧାମ, ଶଙ୍ଖ କ୍ଷେତ୍ର, ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ସିଏ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ସିଏ ବଡ଼ ଠାକୁର, ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ସେ ମାନବୀୟ ଲୀଳା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଦାଣ୍ଡ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ । ତାଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ମହାପ୍ରସାଦ, ତାଙ୍କ ଦେଉଳ ବଡ଼ ଦେଉଳ, ବଡ଼ ଦେଉଳ ଉପରେ ନୀଳଚକ୍ର, ତା ଉପରେ ଉଠୁଛି ପତିତ ପାବନ ବାନା, ଉଡ଼ିଲା ବେଳକୁ ଡ଼ାକୁଛି ଆସ ଆସ ମୋର ଭକ୍ତମାନେ ।

ସେହି ବଡ଼ ଠାକୁରଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି ବାରମାସରେ ତେର ପର୍ବ । ବୈଶାଖ ମାସର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୌଦ୍ରତାପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଚନ୍ଦନ ଯାତ ହୁଏ । ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଚାପ ଖେଳିବା ପାଇଁ ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍କରିଣୀକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସରେ ସ୍ନାନ ଯାତ୍ରା, ଆଷାଢ଼ରେ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା, ଏହା ନବ ଦିନର ଯାତ୍ରା, ଶ୍ରାବଣ ମାସରେ ଚିତାଲାଗି ଅମାବାସ୍ୟା, ଯେଉଁଥିରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଚିତା ଲଗାଯାଏ ଏବଂ ଚିତଉ ପିଠା ଭୋଗ ହୁଏ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀରେ ବଳଭଦ୍ର ଜନ୍ମ ଏବଂ ରାକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ । ଭାଦ୍ରବ ମାସରେ ରାହୁରେଖା ଲାଗି, ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ, ନନ୍ଦ ଉତ୍ସବ, ବଣଭୋଜୀ, ବକାସୁର ବଧ, କାଳୀୟ ଦଳନ ପ୍ରଭୃତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଆଶ୍ୱିନ ମାସରେ ଦୁର୍ଗାତ୍ସବ ସହିତ ଶାକ୍ତ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଏବଂ ଦ୍ୟୁତ କ୍ରୀଡ଼ା ହୋଇଥାଏ । ଦ୍ୟୁତ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ପ୍ରଭୁ ହାରିଯାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ମାଧବ ରୂପରେ ସାତ ଦିନ ବନ୍ଧା ପଡ଼ନ୍ତି । କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ରାଇ ଦାମୋଦର ବ୍ରତ, ରାଜ ବେଶ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ବେଶ, ରାଧା ଦାମୋଦର ବେଶ, ତ୍ରିବିକ୍ରମ ବେଶ, ବାଙ୍କ ଚୂଡ଼ ବେଶ, ଠିଆକିଆ ଆଦି ବେଶ ହୋଇଥାନ୍ତି । ମାର୍ଗଶୀର ମାସରେ ଦୀପଦାନ, ପିତୃଶ୍ରାଦ୍ଧ, ଦେବ ଦୀପାବଳୀ ଏବଂ ଘୋଡ଼ଲାଗି ଅର୍ଥାତ ଶୀତ ପାଇଁ ଠାକୁର ମଧ ଘୋଡ଼ାଇ ହୁଅନ୍ତି । ପୌଷ ମାସରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଅଭିଷେକ ଓ ରାଜାବେଶ ଏବଂ ଧନୁମୁଆଁ ଭୋଗ ।

ସେଇ କଳା ଠାକୁରଙ୍କର ଦୁଇଟି ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣାନା କରୁଛି ।

ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ବା ଦେବସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ବା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ - ଏହା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସ ଶୁକ୍ଳ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଦିନ ପଡ଼େ । ସ୍ନାନ ଯାତ୍ରାର ପୂର୍ବରାତ୍ରରୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିବା ସୁନା କୂଅରୁ ୧୦୮ ଭାର ପାଣି

କଢ଼ାଯାଏ । ଠାକୁରଙ୍କର ନୀତିକାନ୍ତି ସମାପନ କରି ପହଣ୍ଡି କରି ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପକୁ ଅଣାଯାଏ ଏବଂ ସେଠାରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାସ୍ନାନ ହୁଏ । ବର୍ଷରେ ଥରେ ମାତ୍ର ସେହି କୂଅରୁ ପାଣି କଢ଼ାଯାଏ । ମହାସ୍ନାନ ସରିଲା ପରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଗଜାନନ ବେଶ କରାଯାଏ । ପ୍ରଚଳିତ ଲୋକ କଥା ଅନୁସାରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଗଣପତି ଭଟ୍ଟ ମହାଶୟ ବୋଲି ଜଣେ ଭକ୍ତ ବହୁକଷ୍ଟରେ ଚାଲି ଚାଲି ଆସିଥିଲେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକୁ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଗଜାନନ ରୂପରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ । ଗଣେଶ ତାଙ୍କର ଇଷ୍ଟ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଗଜାନନ ରୂପରେ ନଦେଖି ଦୁଃଖରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ନଖାଇ ନ ପିଇ ବଡ଼ଛଡ଼ା ମଠ ବାରଣ୍ଡରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ଦୁଃଖ ସହି ନପାରି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ବଡ଼ ପଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଡ଼ାକି କହିଲେ - ତାଙ୍କୁ ଯାଇ କୁହ କାଲି ସକାଳୁ ଆସି ମୋର ଗଜାନନ ବେଶ ଦେଖୁ । ପରଦିନ ଭଟ୍ଟ ମହାଶୟ ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପରେ ଗଜାନନବେଶ ଦେଖି ଖୁସିରେ ନାଚିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଅତ୍ୟାଧିକ ସ୍ନାନ ପରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଜ୍ୱର ହୁଏ ଏବଂ ସେ ଅଣସ୍ୱର ଗୃହକୁ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ସେବାରେ ଦଇତା ପତି ନିୟୋଜିତ ହୁଅନ୍ତି । ସେଠାରେ ଦଇତାପତିଙ୍କର ସେବା ଶୁଶ୍ରୁଶା ତଥା ପଥି ପାଚନରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଆଷଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ପ୍ରତିପଦାରେ ଠାକୁର ନବଯୌବନ ଦର୍ଶନ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି । ତା ପରଦିନ ରଥଯାତ୍ରା ହୁଏ । ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ନେଇ ତିନି ରଥରେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରକୁ । ବଡ଼ ଭାଇ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କର ତାଳଧ୍ୱଜ । ଭଉଣୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କର ଦେବଦଳନ ଏବଂ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତଙ୍କର ନନ୍ଦୀଘୋଷ । ଏହାକୁ ଘୋଷଯାତ୍ରା, ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା ଆଦି ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ବହୁଭକ୍ତ ଆସନ୍ତି ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ । ଭକ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଲୀଳା ଖେଳା କରିବାକୁ, ପତିତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତି ଠାକୁରେ । ରାଣୀ ଗୁଣ୍ଡିଚାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କରି ପ୍ରଭୁ ଏହି ନବଦିନର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଜନ୍ମବେଦୀ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି । ବର୍ଷରେ ଥରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଖୋଲାଯାଇ ଥାଏ । ପୁଣି ଦଶମୀ ଦିନ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ହୁଏ । ବାଟରେ ଆସିଲା ବେଳେ ଠାକୁର ମାଉସୀ ମା ମନ୍ଦିର ପାଖରୁ ପୋଡ଼ ପିଠା ଖାଆନ୍ତି । ତାପରେ ଏକାଦଶୀରେ ଠାକୁର ରଥ ଉପରେ ସୁନା ବେଶ ହୁଅନ୍ତି । ତାପରେ ଠାକୁରଙ୍କର ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ପ୍ରବେଶ ହୁଏ । ତାକୁ ନିଳାଦ୍ରୀ ବିଜେ କୁହାଯାଏ। ଏହିଦିନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଭେଟ ହୁଏ ଏବଂ ରସଗୋଲା ଭୋଗ ହୁଏ । ଏହା ପରେ ଠାକୁରଙ୍କର ହରିଶୟନ ନୀତି ହୁଏ ଯାହାକି ଚତୁଃମାସ୍ୟ ନାମରେ ନାମିତ ।

'ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ'

ଭସାଣୀ

ସୁଦର୍ଶନ ଦୀକ୍ଷିତ

ଫୁଲନଖରା ,କଟକ,୯୪୩୭୨୧୨୮୯୩

ତିନି ଥର ପ୍ୟାଣ୍ଟ ପିନ୍ଧି ତିନି ଥର ଖୋଲି ସାରିଲା ପରେ ବିରକ୍ତିର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ ସାହୁ ବାବୁ । ମନ କରିଥିଲେ କଟକର ଦଶହରା ଭସାଣୀକୁ ଟିକେ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ଭାବରେ ଦେଖିବେ, ଅନୁଭବ କରିବେ କାହିଁକି ସମସ୍ତେ କଟକର ଦଶହରା ପର୍ବକୁ ନିଆରା ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ମାସେ ତଳୁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସାରିଥିଲେ ତିନି ସହକର୍ମୀ ସାହୁ ବାବୁ, ରଥବାବୁ ଆଉ ନାଥ ବାବୁ । ନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଗାଡିରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ କଟକ ଯିବେ ସେଠି ରଥ ବାବୁଙ୍କ କୋଉ ବନ୍ଧୁଘରେ ଗାଡିରଖି ଚାଲିଚାଲି ଭସାଣି ଦେଖିବେ ଆଉ ରାତିରେ ଫେରି ସାହୁ ବାବୁଙ୍କ ଘରେ ରହିବେ ।

କଥା ଅନୁସାରେ ସାହୁବାବୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହ ଗାଁକୁ ଯାଇଥିଲେବି ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ କଥା ରଖି ଭସାଣୀ ଦିନ ସକାଳୁ ଚୋର ପଟିଆ ହୋଇ ଗାଁରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲା ଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲି ଆସିଛନ୍ତି ଭୁବନେଶ୍ୱର । ଦ୍ୱିପ୍ରହର ବେଳକୁ ଅଧା ଉପାସରେ ଗାଁରୁ ଫେରି ହୋଟେଲରେ ଶହେ ଟଙ୍କା ଗୋଲ କରି ତିନିଟା ବେଳୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି କେତେବେଳେ ରଥବାବୁ ଆଉ ନାଥ ବାବୁ ଆସିବେ ଆଉ ସେମାନେ କଟକ ଯିବେ । ଡେରି ହେଲେ ୱାନୱେ ଟ୍ରାଫିକ୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯିବାର ଭୟ । ସେତେବେଳେ କଟକ ସହରର ଅବସ୍ଥା ମାଛି ପଡିଲେ ନବ ଖଣ୍ଡ । ଆଉ ନା ଗାଡିରେ ଯାଇହେବ ନା ଗାଡିକୁ ଛାଡିକି ଯାଇହେବ । ଅନ୍ତତଃ ଏଇ ଭାବନାରେ ବେଳ ଥାଉ ଥାଉ ଯାଇ ଗାଡି ରହଣିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲେ ଆଉ ଚିନ୍ତା ନଥିବ ।

ସାହୁବାବୁ ଭାରି ସମୟ ଜ୍ଞାନୀ ମଣିଷ, ସମୟ ସହ ତାଳ ଦେଇ ଚାଲିବାକୁ ନିଜେ ଯେତିକି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ସେମିତି ଆଶା କରନ୍ତି ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କଠାରୁ । ହେଲେ ଦେଖନ୍ତୁ ଦୁଇଜଣ ଯାକଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିକରି ବେଦମ୍ ହେଲେଣି ପଛେ ଗାଡି ଧରି ପହଞ୍ଚିବାର ନାଁଗନ୍ଧ କେହି ଧରୁ ନାହାନ୍ତି । ତିନି ତିନି ଥର ନାଥ ବାବୁ କହି ସାରିଲେଣି ଏଇ ପହଞ୍ଚିଲୁ ,ଏଇ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ଅତଏବ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ଅଯଥା ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁ ତାହା ଚାହୁଁ ନଥିବା ସାହୁ ବାବୁ ରେଡି ହୋଇ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଗାଡିର ହର୍ଣ୍ଣକୁ, ହେଲେ ଗାଡି ଆସିନି । ତିନି ଥର ଫେଲ୍ ହେଲାପରେ ରାତି ନଅଟା ପରେ ଗାଡିର ହର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭିବାରୁ ବିରକ୍ତରେ ହାତ ହଲାଇ ଯିବେନି ବେଲି ମନା କଲେ ସାହୁ ବାବୁ ବାଲ୍କୋନୀରୁ ଥାଇ । ନଛୋଡ ବନ୍ଧା ରଥ ବାବୁ ଘର ଭିତରକୁ ଆସି ସରି ସରି କହିବାରୁ ରାଗ ତମ ତମ ହୋଇ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି

ବାହାରି ପଡିଲେ ସାହୁ ବାବୁ । ହେଲେ ଭୁଲ୍ ବଶତଃ ଘରେ ଛାଡି ଦେଇ ଆସିଥିଲେ ନିଜର ପର୍ସ ଆଉ ମୋବାଇଲ ।

କଟକ ସହର ଆଉ ଦଶହରା ବଜାର ଯିଏ ଦେଖିଛି ସେ ଜାଣିଛି କ'ଣ ଆଉ କେମିତି ସେଠି ଘଡିକେ ଘୋଡା ଛୁଟେ । ଗୌରୀଶଙ୍କର ପାର୍କ ପାଖରେ ଚାନ୍ଦି ମେଢର ସମ୍ଭାରକୁ ଉପଭୋଗ କରୁକରୁ ଗୋଟେ ବିରାଟ ଭିଡର ଲହଡି ଯେମିତି ମାଡି ଆସିଲା କୁଆଡୁ । ଆଉ ସେଇ ଲହଡିରେ ରଥବାବୁ, ନାଥ ବାବୁ ଆଉ ସାହୁ ବାବୁଙ୍କର ଆଉାପଉା ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇଗଲା । ସାହୁ ବାବୁ ଗାଁର ମଣିଷ । ପଶ୍ଚିମ ଓଡିଶାର ସରଳ ପ୍ରାଣ ମଣିଷଟା ଦି ମାସ ତଳେ ଭବାନିପାଟଣାରୁ ବଦଳି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ଭୁବନେଶ୍ୱର । ଯଦିଓ ନୂଆ ଅନୁଭବ କରିବାର ଅଦମ୍ୟ ଇଛା ଅଛି ମାତ୍ର ସେ ଯେ ଏକୁଟିଆ ଏସବୁକୁ ପାରିବେନି ତାଙ୍କର ଏ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରତି ସେ ଅନେକ ସଚେତନ । ଅତଏବ ଜନ ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ଆଉ ଅଜଣା ସହର ଭିତରେ ସେ ହୋଇ ପଡିଲେ ଏକୁଟିଆ । ମୋବାଇଲ୍ ନଥିଲା ଯେ ସେ ଫୋନକରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଜାଣି ପାରିବେ । ଅଥବା ତାଙ୍କୁ ନିଜ ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ପାରିବେ ।

ପକେଟରେ ବି କାଣି କଉଡିଟିଏ ନଥିଲା । କାନ୍ଦୁଣୁ ମାନ୍ଦୁଣୁ ହେଉହେଉ ଉପାୟ ପାଞ୍ଚିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସାହୁବାବୁ । କେମିତି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବେ । ପାଖରେ ଥିବା ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ନିକଟକୁ ଯାଇ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ହେଲେ ଡିଜେର କାନଫଟା ଶବ୍ଦ ଭିତରେ ସରକାରୀ ମାଇକ୍ ର ଶବ୍ଦ ଯେମିତି ହଜି ଯାଉଥିଲା ଅତି ଅସହାୟ ଭାବେ । ବେଳକୁ ବେଳ ଅସହାୟ ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ସାହୁ ବାବୁ । ନିଜ ଅସ୍ଥିର ମନକୁ ଯେତିକି ଦୋଷ ଦେଉଥିଲେ ସେତିକି ଦୋଷ ଦେଉଥିଲେ ନିଜ ଭୁଲା ମନକୁ । କଟକ ସହରକୁ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଥିବା ସାହୁବାବୁ ବାଉନ ବଜାର ତେପନ ଗଳି ଭିତରେ ନିଜକୁ ଭାରି ଅସହାୟ ମଣୁଥିଲେ । ମନକୁ ଆସିଥିଲା କାହାକୁ ମାଗିକି ଫୋନ୍ ଟିଏ କରିବେ ରଥବାବୁ କି ନାଥ ବାବୁଙ୍କୁ, ହୁଏତ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବେ ତାଙ୍କୁ ମୋବାଇଲରେ । ଏ ମନ ଏମିତିଆ ଯେ ଆଗରୁ ହଜାର ଜହାର କଥାକୁ ମନେ ରଖି ହେଉଥିଲା ଅଥଚ ଏବେ ମୋବାଇଲ୍ ର ଦଶଟା ସଂଖ୍ୟାକୁ ମନେ ରଖି ହେଉନି ଯେ ସେଇ ମୋବାଇଲ୍ ବୋତାମ୍ ଚିପିବାକୁ ପଡୁଛି । ମୋବାଇଲ୍ ନମ୍ବର ମନେ ନଥିବା ହେତୁ ସେ ନିଜକୁ ନିଜେ ନିଜର ଚଉଦ ପୁରୁଷ ଉଧାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ରାତି ଯେତିକି ବଢୁଥିଲା ଗହଳିର ମାତ୍ରା ସେତିକି ସେତିକି ବଢୁଥିଲା ଯେମିତି କୁଆଡୁ ଜନ ସମୁଦ୍ର ମାଡି ଆସୁଥିଲା । ପୁଅଝିଅର ଭେଦଭାବ ନଥିଲା, ଥିଲା ଯାହା ସାଇ ସାଇର ଭେଦ ।

ଏମିତିରେ ହଠାତ୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ମାରପିଟ୍ । ଚମକି ପଡିଲେ ସାହୁବାବୁ ପୂଜାପରି ପବିତ୍ର କାମରେ ଏମିତି ହିଂସ୍ରତାକୁ ଦେଖି । ହଡବଡ ହୋଇ ଶଙ୍କିଗଲେ । ନିଜକୁ ବଞ୍ଚେଇବାକୁ ଆଉଜେଇ ନେଲେ ଦରଭଙ୍ଗା କ୍ୟାବିନ୍ ପଛପଟେ । ତାଙ୍କ ପରି ଅନେକ ନିରିହ ଏମିତି ନିଜକୁ ଲୁଚେଇଛନ୍ତି କ୍ୟାବିନ୍ ପଛପଟେ । ବନ୍ଦ୍ ହୋଇ ସାରିଥିଲା ଡିଜେର ଘୋର ଗର୍ଜନ, ଶୁଭୁଥିଲା ପୋଲିସ୍ ସାଇରନ୍ । ଛୀନଛତ୍ର ଦେଲେ ଶୋଭାଯାତ୍ରାକାରି, ଯୋଉ ମେଢ ଯୋଉଠି ଥିଲା ସେଇଠ ସେମିତି ଛାଡି ଦେଇ ଜୀବନ ବିକଳରେ ସମସ୍ତେ ଛତ୍ରଭଙ୍ଗ ଦେଇ ସାରିଥିଲେ । ପୋଲିସ୍ ର ଓଜନଦାର ବୁଟ୍ ମଚମଚ ଶବ୍ଦ କରି ରାସ୍ତାସାରା ଖେଳି ବୁଲୁଥିଲା । ସର୍ଚ୍ଚ ଲାଇଟ୍ ପକାଇ ଖୋଜୁଥିଲା ପୁଲିସ୍ କିଏ କୋଉଠି ଲୁଚିଛି ଜାଣିବାବୁ । କ୍ୟାବିନ୍ ପଛପଟକୁ ଲାଇଟ୍ ପକାଇ ମାଡି ଆସିଲେ ଦଳେ ପୋଲିସ୍ । ଚହଲି ଗଲା ସାହୁ ବାବୁଙ୍କ ଛାତି, ଭୟରେ, ଶଙ୍କାରେ ଆଉ ଆଶଙ୍କାରେ । ଧରି ନେଲା ପୋଲିସ୍ ତାଙ୍କ ଲମ୍ବା ଠେଙ୍ଗାରେ ଦି ପାହାର ଦେଇ । ନିଜକୁ ନିର୍ଦୋଷ କହି ଯେତେ ଚିତକାର କଲେବି ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ କେହି ।

ସେପଟୁ ନାଥବାବୁ ଆଉ ରଥ ବାବୁଙ୍କୁ ଆଉ ଦଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଧରି ଆଣିଛନ୍ତି ପୋଲିସ୍ ବାଲା । ଯେତେ କାକୁତି ମିନତି ହେଲେ କହାକୁ ଛାଡିବାବୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି । ପାହାନ୍ତା ପହର ବେଳକୁ ଦଙ୍ଗା ଟିକିଏ ଥମିବାରୁ ଜଣେ ପଦସ୍ଥ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଦେବାକୁ ନିର୍ଦେଶ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ହେଲେ ଏବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଅତ୍ୟାଚାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ । ଯାହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ଦିଅ, ନିଜ ନାଁ, ଗାଁ, ଠିକଣା ଲେଖ ଆଉ ଯାଅ । ହାତ ଟେକି ଦେଲେ ସାହୁବାବୁ ନିଜର ନିଶ୍ୱତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ । ତାଙ୍କୁ ଛାଡିଦେଲେ ପୁଲିସ୍ ବାବୁ, ତାଙ୍କ ପକେଟ ଖାଲି ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି । ଭିଡି ନେଲେ ରଥବାବୁ ଆଉ ନାଥ ବାବୁଙ୍କ ପର୍ସକୁ ଶାଗୁଣା ଝାମ୍ପିବା ପରି । ପୋଲିସ୍ ପାଖରେ ସବୁ ତଥ୍ୟ ଦେଇ କାନ ମୁଣ୍ଡା ଆଉଁସି ଥାନାରୁ ବାହାରିଲା ବେଳକୁ ମାଁଙ୍କ ଭସାଣୀ ଶୋଭାଯାତ୍ରାକୁ ଅତି ନିରାଡମ୍ବର ଭାବେ ଆଗେଇ ନେଉଥିଲେ ସାହି ମୁରବୀ ମାନେ । ନଥିଲା ଡିଜେର କାନ ଫଟା ଶବ୍ଦ କି ମାତାଲ ନାଚ । ମା'ଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡିଆଟିଏ ମାରି ଦରମରା ତିନି ଜଣ ଚାଲିଚାଲି ଫେରୁଥିଲେ ରଥ ବାବୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଘରକୁ ଗାଡିପାଇଁ ।

କିଛି ଜାଣିବା କଥା

ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର
ବୀର ନରସିଂହ ପୁର ଶାସନ, ପୁରୀ, ୭୫୨୦୧୨

୧. ସକାଳେ ଓ ସଂଧ୍ୟାରେ ଲେମ୍ବୁରସ ଓ ଗୋଲାପଜଳ ମିଶାଇ କୁଳୁକୁଳୁ କଲେ ପାଟିର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଦୂର ହୁଏ ।

୨. ଡାଳିମ୍ବ ଖାଇଲା ପରେ କେବେହେଲେ କ୍ଷୀର ପିଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଖାଦ୍ୟ ବିଷାକ୍ତ ହୁଏ ।

୩. ତମ୍ବା ପାତ୍ରରେ କେବେହେଲେ ଘିଅ, ମହୁ ଏବଂ ପଇଡ ପାଣି ରଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

୪. ଦହି ସଙ୍ଗେ କେବଳ କଦଳି ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ଖାଦ୍ୟ ବିଷଯୁକ୍ତ ହୁଏ ।

୫. ଘିଅ ଅର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ମାଛ, ମାଂସ ମିଶାଇ ଖାଇବା ମନା ।

୬. କ୍ଷୀର ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ଆମିଷ ଖାଇବା ନିଷେଧ ।

୭. ମାଛ ଓ ମାଂସ ମଧ୍ୟ ଏକା ସାଙ୍ଗେ ଖାଇବା ମନା ।

୮.ରାତିରେ ଦହି ଓ ଶାଗ ଜାତିୟ ଖାଦ୍ୟ ନିଷେଧ ।

୯. ବିଳମ୍ବିତ ରାତ୍ରିରେ ଗୁରୁପାକ ଭୋଜନ ନିଷେଧ ।

୧୦.ରାତିରେ ଖାଇବା ପରେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଶୋଇବା ଦେହପକ୍ଷେ କ୍ଷତିକାର ।

୧୧. ଅମାବାସ୍ୟା, ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଏକାଦଶୀ, ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ, ଶ୍ରାଦ୍ଧଦାନ ଦିନ ଓ ନିଜ ଜନ୍ମ ଦିନରେ କ୍ଷୌର ହେବା ଅନୁଚିତ ।

୧୨. ଅମାବାସ୍ୟା, ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଏକାଦଶୀ, ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଓ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଦିନ ରାତିରେ ଉପବାସ ରହିବା ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ମତ ।

୧୩. ସେହିପରି ଭାବେ ଅମାବାସ୍ୟା, ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଓ ଏକାଦଶୀ ତିଥୀରେ ଦୂରସ୍ଥାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରାକରିବା ନିଷେଧ ।

୧୪. ଉପବାସ ସମୟରେ ଗରମ ଲେମ୍ବୁପାଣି ଓ ମହୁ ଖାଇଲେ ପେଟ ସଫା ହୋଇଯାଏ ।

୧୮.ଓଦାଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଠାକୁରପୂଜା (କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନମସ୍କାରକୁ ଛାଡି) କରିବା ଉଚିତନୁହେଁ ।

୧୬. କୋଳଥ ଡାଲି ନିୟମିତ ଖାଇଲେ ମେଦବହୁଳତା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

୧୬. ଉଷା ସ୍ନାନ ତଥା ଉଷା ପାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସକାଳୁ ଖରାରେ ଚାଲିବା ଓ ବଡି ଭୋରରୁ ଗଧୋଇବା) ଦେହ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ହିତକର ।

ବାସ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରର କିଛି କଥା

ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର

ବୀର ନରସିଂହ ପୁର ଶାସନ, ପୁରୀ, ୭୫୦୨୦୧୨

୧. ଘରେ ଡାଇନିଂ ଟେବୁଲ୍ ର ଆକାର ଗୋଲ୍ ହେଲେ ତାହା ପରିବାର ପ୍ରତି ମଂଗଳପ୍ରଦ ହୁଏ। ଏହା ଐଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ରହିବା ଉଚିତ୍। ୨/୩ ଦିନରେ ଥରେ ଏହାକୁ ଲୁଣ ପାଣିରେ ପୋଛିଲେ ଘରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେହ ଭଲ ରହେ ।

୨. ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ନିଜେ ଦେଖିବା ପରେ ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖାଇବା ନିଷେଧ ।

୩. ଶୋଇବା ଘରେ ଦର୍ପଣ ଥିଲେ, ଶୋଇବା ସମୟରେ ତାକୁ ଢାଙ୍କି ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୪. ରୋଷେଇ ଘର ଗୃହର ଅଗ୍ନୀ କୋଣରେ, ଅତିଥୀଗୃହ ବାୟୁ କୋଣରେ, ଠାକୁର ଘର ଐଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ହେବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଜରୁରୀ ।

୫. ଘରେ ଜଦି ଅଶାନ୍ତି ତଥା କଳହ ଲାଗି ରହେ ତେବେ ଖାଇବା ଘରର ଉତ୍ତରପଟ କାନ୍ଥରେ ଦୁଇଟି ମାଛର ଚିତ୍ର କରି ରଖନ୍ତୁ, ଦେଖିବେ ଅଶାନ୍ତି ତଥା ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ ।

୬. ରୋଷେଇଘର କାନ୍ଥରେ ନୀଳ ଓ କଳା ରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୭. ଡ୍ରଇଁ ରୁମ୍ ରେ ସୋଫା ସବୁବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ପକାନ୍ତୁ ।

୮. ଘରେ ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟ, ଫୁଲ ବଗିଚା ଏବଂ ଝରଣାର ଫଟୋ ରଖିବା ଭଲ ।

୯. ଘରେ ଯେତେ ପାରିବେ ଅଇନା ର ବ୍ୟବହାର କଲେ ଶୁଦ୍ଧ ଉର୍ଜାର ସଂଚାରଣ ହୁଏ ।

୧୦. ଘରର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ପରିବାରର ଏକ ଫଟୋ ରଖିଲେ ଭଲ ଫଳ ମିଳିଥାଏ।

ପ୍ରକୃତି ନୈବ ମୁଚ୍ୟତେ

ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର

ବୀର ନରସିଂହ ପୁର ଶାସନ, ଚନ୍ଦନ ପୁର, ପୁରୀ-୭୫୨୦୧୨

କଥାରେ ଅଛି "ଅଙ୍ଗାର ଶତ ଧୌତେନ ମଳିନତ୍ୱ ନ ଜାୟତେ" । ମଣିଷ ପ୍ରକୃତି ମଲେ ତୁଟେ, ଘୁଷୁରୀ ପକୃତି ପଙ୍କରେ ଲୋଟେ । ଏହାର ଯଥାର୍ଥତା ନିମ୍ନ ଦୁଇଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପ ସମୁହରୁ ଜାଣିହେବ।

୧. ଦୁଇଟି ପଡୋଶୀ ପରିବାରରେ ଯଥାକ୍ରମେ "ରାଜୁ" ଓ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞ୍ୟାତି ଭାଇ "ରାମ ଭାଇନା" ବାସ କରନ୍ତି । ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଦୁଇ ପରିବାରର ମନୋମାଳିନ୍ୟ ସର୍ବଜନବିଦିତ । ରାଜୁର ପରିବାର କହିଲେ ଦୁଇ ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା ଓ ରାଜୁ ନିଜେ । ରାଜୁର ସ୍ତ୍ରୀ ପରଲୋକଗତା । ରାମ ଭାଇନା ପରିବାରରେ ସେ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଦୁଇ ପୁଅ ଓ ଦୁଇ ବୋହୁ । ରାମ ଭାଇନାର ପ୍ରଥମ ବୋହୁ ବିଭା ହୋଇ ଆସିବା ପରେ ପାରିବାରିକ ଅଶାନ୍ତି କାରଣରୁ, ବିଷ ଖାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲା । ତାହା ପରେ ବହୁତ ନ୍ୟାୟ ନିଶାପ ହୋଇ ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାନ୍ତ ପ୍ରାୟ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବୋହୁ ଆସିବାର ଅଳ୍ପଦିନ ପରେ ଛାଡପତ୍ର ମୋକଦମା ଲାଗି ସେ ଏବେ ବାପଘରେ। ରାଜୁ ଭାବିଥିଲା, ସ୍ତ୍ରୀ ଯିବା ପରେ ଦୁଇ ପରିବାରର ମତଭେଦ ଦୂର ହେବ, ସଂପର୍କ ଭଲହେବ। କିନ୍ତୁ ତାହାର ଏ ଭାବନା ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା । ରାଜୁର ପରିବାରରେ ଦିନେ କୌଣସି କାରଣରୁ ପାଟିତୁଣ୍ଡ ହେଲା ପରେ ରାମ ଭାଇନା ତାକୁ ତୁଣ୍ଡ ବାଇଦ ପରି ଗାଁ ସାରା ପ୍ରଚାର କରିଦେଲେ । ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ଯେପରି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଶ ଲାଭ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଅପର ପକ୍ଷରେ ରାଜୁ ରାମ ଭାଇନାର ପାରିବାରିକ ଆଶାନ୍ତି ବେଳେ ନିଶାପରେ ବସିଥିବା ଭଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାମନାରେ ରାମଭାଇନା ସପକ୍ଷରେ କହି ସମାଧାନର ବାଟ କାଢିଥିଲା ।

୨. ନୀଳକଣ୍ଠ ବାବୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଅ । ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ଯଥାସଂବଳ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସହରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଇଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନୀଳକଂଠ ବାବୁ ଗାଁରେ ଏକାକୀ ରହନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଦିନେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଘରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ଓ ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା, "ବାପା ତୁମେ ୭୦ ବର୍ଷ ନପୁରୁଣୁ କାହିଁକି ପର ଉପରେ ନିର୍ଭର ହେଉଛ?" ନୀଳକଣ୍ଠ ବାବୁ କହନ୍ତି, "ଆରେ ପୁଅ, ମୋ ବାପା ୬୫ ବର୍ଷ ବେଳକୁ ଇହଲୋକ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଆଉ ମୁଁ ୧୫ ବର୍ଷରୁ ଆଜିଯାଏଁ ବହୁତ ଝଡ ଝଞ୍ଜା ସହି ଏ ଘରକୁ ସମ୍ଭାଳି ରଖିଛି । ଘରେ ଏକୁଟିଆ ରହି ମଧ୍ୟ ଯାନିଯାତ୍ରା ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀରେ ଦିଅଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଯଥାମାନ୍ୟ ସେବା କରିଆସୁଛି । ମୁଁ କିପରି ବଞ୍ଚିଛି ସେକଥା ତମେ ମାନେ ଥରେ ବି ଚିନ୍ତା କରିଛ କି?" ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ନିଜ ଭୁଲ୍ ସେ ବୁଝିପାରିଥିଲା ଓ ବାପାଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ ମାଗିଥିଲା । ନୀଳକଣ୍ଠ

ବାବୁ ଏଥିରେ ଆଶ୍ବସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ନିଜ ପୁତ୍ରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖି । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଦିନେ ପୁତ୍ର ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ସାମନାରେ ତାଙ୍କୁ ଭର୍ସନା କରି କହିଲା-" ଆମେ ବହୁତ ବଡ ହୋଇଗଲୁଣି, ଆଉ ପିଲା ହେଇ ନାହୁଁ, ଆମକୁ ଆଉ ଶାସନ କରିବା କିମ୍ବା ଉପଦେଶ ଦେବା ଦରକାର ନାହିଁ" । ଏହି ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ପରେ ନୀଳକଣ୍ଠ ବାବୁଙ୍କର ନିଜ ପୁଅକୁ ନେଇ ଥିବା ପୁର୍ବ ଭବନା ଧୁଳିସାତ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

Sports Activity of AOA

February 2018

କିଏ କହେ ତୁମେ ଚାଲି ଗଲ ?

ବନମାଳୀ ମହାପାତ୍ର
ବୀର ନରସିଂହ ପୁର ଶାସନ, ଚନ୍ଦନ ପୁର, ପୁରୀ-୭୫୨୦୧୨

ଗଦାଧର ବାବୁ ବହୁତ ଦିନ ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ବାଙ୍ଗାଲୋର୍ ରେ ରହୁଥିବା ନିଜ ଝିଅ ଘରକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଦିନେ ସଂଧ୍ୟାବେଳେ କୁନି ନାତୁଣୀସହ ପାର୍କ ବୁଲି ବାହାରିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଭାବାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । କାରଣ ନାତୁଣୀ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା "ଅଜା ତୁମେ ଗାଁରେ ଏକୁଟିଆ କାହିଁକି ରହୁଛ ? ଏବଂ ମୋତେ ଏଠି ଏକା ଛାଡି ଯାଉଛ " ।

ଗଦାଧର ବାବୁ ନାତୁଣୀର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ବଦଳରେ ବାକ୍ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ନିଜ ଅତୀତ ଜୀବନର ସ୍ମୃତିକୁ ସାଉଁଟି ଭାବନା ରାଜ୍ୟରେ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

କାଲିପରି ଲାଗୁଛି, ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ, ଦୁଇ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କୁ ନେଇ ସେ ସଂସାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଚାକିରୀ କାମ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ବିଦେଶରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଛୁଟି ମିଳିଲା ମାତ୍ରେ ସେ ଘରକୁ ଧାଇଁ ଆସନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଠପଢା, ଘରର ଖର୍ଚ୍ଚ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବୁଝନ୍ତି । ପରିବାରର ସାନିଧ ଲାଭ କଲାପରେ ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନଟା ତାଙ୍କର ସବୁବେଳେ ଘରେ ହିଁ ଥାଏ । ଘରର ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର ଅଣନିଶ୍ବାସୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି. ଗଦାଧର ବାବୁ ଘରକୁ ଆସିଲେ ସବୁତକ ରାଗ ଅଭିମାନ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅଜାଡି ଦିଅନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଖୋଲି କହି ଦିଅନ୍ତି "ମୁଁ ଆଗ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି କି?" ଗଦାଧର ବାବୁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ କହନ୍ତି-"ଏତେ କଷ୍ଟସହି ପିଲାଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିଛ, ଆଉ ସୁଖ ନଦେଖି ଚାଲିଯିବ" ।

କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଦିନେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କଥା ସତରେ ପରିଣତ ହେଲା. ପିଲେ ମଣିଷ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ସଂସାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଇହଲୀଳା ସଂବରଣ କଲେ । ସେଦିନ ଗଦାଧର ବାବୁଙ୍କ ପାଟିରୁ ବାହାରି ପଡିଲା "ସତରେ ତମେ ଚାଲିଗଲ"?

ତାପରେ ଗଦାଧର ବାବୁ ବହୁ କଷ୍ଟ ସହି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କଲେ, ପିଲାଙ୍କୁ ମଣିଷ କଲେ.

ଆଜି ନାତୁଣୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି ତାଙ୍କ ତୁଣ୍ଡରୁ ଆପେ ଆପେ ବାହାରି ପଡିଲା "କିଏ କହେ ତୁମେ ଚାଲି ଗଲ"? ନାତୁଣୀ କିଛି ବୁଝି ନପାରି ପଚାରିଲା- କଣ କହିଲ ଅଜା?

ଗଦାଧର ବାବୁଙ୍କର ଗୋଟେ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାର ଗୋଟେ ଗୀତ ମନେ ପଡିଗଲା- "ଜନମ୍ ଜନମ୍ କା ସାଥ୍ ହେ ତୁମ୍ହାରା ହମାରା"

Lineysha std3 Soham std 3 Jaisudha Std3

Angana Std5 Lipsita Std5 Shivani St5

Swati Std 6 Pretiparna Std6 Ojaswiti Std VIII

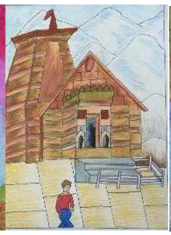

Panyuta Std 8 Alena Std9 Tamana Std5 Divyadarshini std3

ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ : ଅଣୁଶକ୍ତିନଗରର ପ୍ରଥମ ରଥଯାତ୍ରା ଅନୁଭୂତି

ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ସାହୁ
ଏ-୨୦, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା, ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର

ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି, ଜଗନ୍ନାଥ ପରମ୍ପରା ଆମ ଓଡ଼ିଆ ସମାଜର ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ । ଏହା ଆମର ମନ, ପ୍ରାଣ, ହୃଦୟ, ଅନ୍ତରାତ୍ମା ସହ ଓତଃପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ । ସେଥିପାଇଁ ବୋଧହୁଏ କିଛି ଅଧିର ଲାଗୁଥିଲା ଭାଭା ଆଣବିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କେନ୍ଦ୍ରର ଅଣୁଶକ୍ତି ନଗର ଅନ୍ତେବାସୀ ମାନଙ୍କୁ । କିଛିତ ଅଧୁରା ରହିଯାଇଛି ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ । ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରେ ରହିମଧ ହୃଦୟ ସବୁବେଳେ ଆଉକିଛିର ସନ୍ଧାନରେ ଉଦ୍ବେଳିତ ହେଉଥିଲା । ଭଗବତ ପୀପାଶୁ ମାନଙ୍କର ହୃଦୟର କେଉଁ କୋଣରେ ଉଙ୍କିମାରିଥିଲା ରଥଯାତ୍ରା ସମ୍ଭାବନାର ବୀଜଟିଏ । ଯାହା ଓଡ଼ିଶାର ମହାନ ପରମ୍ପରା ଓ ଐତିହ୍ୟକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇପାରିଛି । ରଥଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଗର୍ବ କରିବାର ଆନନ୍ଦ କିଛି ନିଆରା । ସେଇ ନିଆରା ଅନୁଭୂତିକୁ ବାସ୍ତବତାର ରୂପ ଦେବାକୁ ଆଗକୁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଥିଲେ କିଛି ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରେମୀ । ଦେଖୁଦେଖୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପାଣିଟୋପା ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ସବୁ ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆ ନିଜର ମନ, ପ୍ରାଣ, ହୃଦୟ ଢାଳିଦେଇଥିଲେ ରଥାଯାତ୍ରାକୁ ସଫଳତାର ରୂପ ଦେବାକୁ । ଦିନ ନାହିଁ, ରାତି ନାହିଁ ଯେମିତି ହୃଦୟର ସହିତ ସମସ୍ତେ ଅନେଇ ରହିଥିଲେ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଅଣୁଶକ୍ତିନଗରକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ । ନଥିଲା ସେଠି ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ବା ଉଚ୍ଚନୀଚର ଭେଦଭାବ । ସମସ୍ତେ ଏକ ମନ ଏକ ପ୍ରାଣରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଥିଲେ ରଥାଯାତ୍ରାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ । ହାତରେ ସମୟର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ । ପଥରେ ବହୁତ ବାଧାବିଘ୍ନ । ନା ଥିଲା ଆମ ପାଖରେ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର, ନା ଥିଲା ମାଉସୀ ମା ମନ୍ଦିର। ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଚାଲିଲା ଯୁଦ୍ଧ କାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କୃପାରୁ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ବଳର ଅଭାବ ହେଲା ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆ ସହ କିଛି ଅଣଓଡ଼ିଆ ମଧ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ହୃଦୟର ସହ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଢ଼ାଳି ଦେଇଥିଲେ ଦିନ ରାତି କରି । ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିରଖିବା ପାଇଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଏହା ଏକ ଆହ୍ୱାନ । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେଇ ଦିନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲା, ଯାହା ପାଇଁ ଏତେ ଉତକଂଠାର ସହ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ ।

ଆଷାଢ଼ ମାସ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟା । ଆକାଶରେ କଳା ବାଦଲର ରୋଷଣୀ । ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଶବ୍ଦ ଆଉ ବର୍ଷାର ରିମଝିମ୍ ଶବ୍ଦ ମିଶି ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ବହୁ ଉତ୍ସାହର ସହ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଏ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ଯେ ତାଙ୍କର କୃପାଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ଜଗତର ରୋଗ ଶୋକର ଅନ୍ତ କରିବେ । ଆକାଶକୁ ଦେଖି ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ଭଗବାନଙ୍କର କୃପା ବରଷିପଡୁଛି ଏ ଧରା ବକ୍ଷରେ । ଯାହା ହେଉ ଖରା ବାଦଲର ଲୁଚକାଳି ଖେଳ ଭିତରେ ଅତି ଆନନ୍ଦର ସହ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣଭରି ଉପଭୋଗ କରିଥିଲେ ରଥଯାତ୍ରା । ଘଣ୍ଟ, ଘଣ୍ଟା, ମୃଦଙ୍ଗ, ଝାଞ୍ଜ, କରତାଳିରେ ତାଳଦେଇ ଝୁମିଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ବାସୀ । ସଂଗୀତ, ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇଥିଲା ଅଣୁଶକ୍ତି ନଗର । କୁନି କୁନି ପାଦରେ ବନ୍ଧା ଘୁଙ୍ଗୁରର ରୁଣୁଝୁଣୁ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିଟି ଅଙ୍ଗରେ ସ୍ପନ୍ଦିତ କରୁଥିଲା ସଂଗୀତର ମଧୁର ମୂର୍ଚ୍ଛନା । ତା ସହ ହୁଳହୁଳି, ଶଙ୍ଖ ଧ୍ୱନି ମିଶି ଏକ ଅପୂର୍ବ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ରଥକୁ ଟାଣି ଟାଣି ନେବାରେ ଯେଉଁ ଅନନ୍ତର ଆନନ୍ଦ ତାହା ଜଣେ ଅନୁଭବି ହିଁ ଅନୁଭବ କରିପାରେ । ଏହି ଉତ୍ସାହ ଆନନ୍ଦର ସହ ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର, ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କୁ ମାଉସୀ ମା' ଘରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବା ପରେ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସାଦର ସେବନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ତା ପରେ ନଅ ଦିନ ଧରି ପୂଜା, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହିତ ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆର ମୁଖରେ ଫୁଟିଉଠୁଥିଲା ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ । ସେହି ଆନନ୍ଦ ଥିଲା ନିଜ ପାଇଁ, ନିଜ ଜାତି ପାଇଁ, ନିଜ ମାଟି ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିବାର ଆନନ୍ଦ, ନିଜକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିବାର ଆନନ୍ଦ । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା । ଠିକ୍ ସେହି ଉତ୍ସାହ, ଉଦ୍ଦୀପନାର ସହ ସମାପନ ହୋଇଥିଲା ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା। ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଭଗବତ ପ୍ରେମୀ ମାନଙ୍କର ଯୋଗଦାନ ଦେଖି ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ସମସ୍ତେ ଚାତକର ଆଖି ନେଇ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ କେବେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ପାଦ ପଡ଼ିବ ଏହି ମାଟିକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ।

ସର୍ବଶେଷରେ ଆମେ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ପାଦତଳେ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ କରୁଛୁ ଯେମିତି ଆଜିର ବୀଜ କାଲି ଏକ ବିଶାଦ ବୃକ୍ଷର ରୂପ ନେଉ । ଆଉ ତା'ର ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ଏ ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖ, ରୋଗ ଓ ଶୋକରୁ ମୁକ୍ତ କରୁ । ଭଗବାନଙ୍କର ପାଦତଳେ ଏତିକି କାମନା ।

ସଂକ୍ରମଣ

ଦୀପ୍ତି ରଞ୍ଜନ ଶତପଥୀ
ବାଲିକୁଦା, ଜଗତସିଂହପୁର

କମ୍ପାନୀର ମୁଖ୍ୟ ଫାଟକ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ବୃଦ୍ଧଜଣକ ବସି ବାରମ୍ବାର କହୁଥାଏ-"ବାବୁ ଗରୀବକୁ ପଇସାଟିଏ ଦିଅ, ତୁମର ଧର୍ମ ହେବ" । କାହାର ଯଦି ଇଚ୍ଛା ହେଉଥାଏ, ପଇସାଟିଏ ପକାଇଦିଏ ନ ହେଲେ ବିପରୀତ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ନ ଦେଖିବା ଭଳି ଚାଲିଯାଉଥାଏ । ସେତେବେଳେ ବର୍ଷାଋତୁ ଶେଷ ସମୟ । ରାସ୍ତାର ଖାଲ ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଷାଜଳ ଜମିରହିଥାଏ । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ କାର୍ ଟିଏ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଚାଲିଆସିବାରୁ ରାସ୍ତାରେ ଜମି ରହିଥିବା ପାଣିରେ ଭିଜିଯାଇଥିଲେ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବା ବୃଦ୍ଧଜଣକ । ହେଲେ ଏଥିପାଇଁ ସେ ବେଶୀ ବିବ୍ରତ ହେଲାଭଳି ଜଣାପଡୁନଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କାର୍ ଚାଳକଜଣକ କିଛି ଦୂରରେ ଗାଡ଼ି ରଖି ଆସି ପହଁଚି ଥିଲେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ନିକଟରେ । ନିଜର ଅସାବଧାନତା ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ବୃଦ୍ଧ କହିଥିଲେ ଏ ସବୁର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଏମିତି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ରାସ୍ତାକୁ ଲାଗି ବସିବା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ ଅପରିଷ୍କାର ପାଣି କାଦୁଅ ଛିଟିକି ପଡ଼ିବା ତ ଗୋଟାଏ ସାଧାରଣ ଘଟଣା।

ମଉସା ତୁମେ ତ ମୋ ଜେଜେଙ୍କ ବୟସର ହେବ । ମୁଁ ନୂଆ ନୂଆ ଗାଡ଼ି ଚଲାଉଛି ତ ସେଥିପାଇଁ ଏମିତି ହେଲା । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ଦୁଃଖୀତ, କହିଥବଲେ ଯୁବକଜଣକ । ତଥାପି ଘୋଡ଼ି ପୋଡ଼ି ହୋଇ ବସିଥିବା ବୃଦ୍ଧ ଜଣକ ସଫାସଫି ହେବା ପାଇଁ ଏତେଟା ତତ୍ପର ନଥିବା ଦେଖି ଯୁବକଜଣକ ନିଜ ହାତରେ ଚାଦର ଖଣ୍ଡିକ କାଢ଼ିଦେଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ଦେହରୁ । ଖାଲି ଦେହରେ ବୃଦ୍ଧଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ସେ । "ଆଜିର ଏ ଭୁଲ ପାଇଁ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମ୍ରିୟମାଣ । ଏହି ଭୁଲର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପାଇଁ ମୋତେ ଟିକିଏ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ଦିନକର ଭିକ୍ଷା ବାବଦକୁ ଏହି ପାଞ୍ଚଶହ ଟଙ୍କା ରଖନ୍ତୁ ଓ ମୋ ସହିତ ଆସନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଘରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଆସିବି" । ଏତିକି କହି ଯୁବକଜଣକ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଆଣି ନିଜ ଗାଡ଼ିରେ ବସାଇଲେ ।

କ'ଣ ଆପଣଙ୍କ କେହି ପରିବାରର ଲୋକ ନାହାନ୍ତି ? ଏ ବୟସରେ ଏମିତି ଅବସ୍ଥାରେ ଭିକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ? ଏଭଳି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଯୁବକଜଣକ ଯିବା ବାଟରେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରରେ ବୃଦ୍ଧଜଣକ କହିଲେ, "ସମସ୍ତେ ଅଛନ୍ତି, ହେଲେ ଥାଇ ନଥିବା ଭଳି । ହଁ ମୁଁ ତ ଜୀବନରେ ବଡ଼ବଡ଼ ଭୁଲ୍ କରିଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଜି ମୁଁ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଛି । ଅଯଥା ଆଉ କାହାକୁ ଦୋଷ ଦେଇ ଲାଭ କ'ଣ ?

କମ୍ପାନୀ କଲୋନୀରେ ଲାଗିଥିଲା ଗାଡ଼ି । ବୃଦ୍ଧଜଣଙ୍କୁ ଘରେ ଛାଡ଼ୁ ଛାଡ଼ୁ ଯୁବକଜଣକ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ ଯେ କେଉଁ ଭୁଲ୍ ପାଇଁ ଆଜି ସେ ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଭୋଗୁଛନ୍ତି ।

ବୃଦ୍ଧଜଣକ କହିଥିଲେ - "ଏଇ ଦେଖ, ସେଇ ଯେଉଁ ଚିମିନିରୁ ଧୂଆଁ ବାହାରୁଛି - ସେଇଠି ଥିଲା ଗୋଟେ ବଡ଼ ବରଗଛ । ପଥର ଚାନ୍ଦିନୀ ହୋଇଥବଲା । ଖରାଦିନେ ସେଠି ଜଣେ ବସିଗଲେ, ଆଖିକୁ ନିଦ ଝାଙ୍କି ଆସୁଥିଲା ..... ।"

ହଁ ସେଠାରେ ତ ଆମ କମ୍ପାନୀ ଚାଲିଛି, ହେଲେ ସେ କମ୍ପାନୀ ସହିତ ତମର ସଂପର୍କ କ'ଣ? ପଚାରିଥିଲେ ଯୁବକ ।

"ତେବେ ଶୁଣ; ଆଜିକାଲି ଭଳି ସେତେବେଳେ ବିଜୁଳିବତୀ, ଫ୍ୟାନ୍, ଏସି ଇତ୍ୟାଦିର ଏତେଟା ସୁବିଧା ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବ ସେହି ବରଗଛ ମୂଳ ଚାନ୍ଦିନୀ ଉପରେ କିଏ ବସିଥିବେ ତ କିଏ ନିଘୋଡ଼ ନିଦରେ ଶୋଇ ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ି ମାରୁଥିବେ । କେତେ ଗପସପ, ଥଟ୍ଟା ତାମସା, ତାସ୍ ଖେଳଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସବୁ ମନୋରଞ୍ଜନ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଚନାର ଏହା ଥିଲା ପେଣ୍ଠସ୍ଥଳୀ । ହେଲେ ହଠାତ୍ ଦିନେ ଶନିଙ୍କର କୋପଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଗଲା ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ । ଉଦୁଉଦିଆ ଖରାବେଳେ, ଆମେ ସବୁ ଚାନ୍ଦିନୀ ଉପରେ ବସିଥାଉ, ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଦୁଇଟା ଜିପ୍ ଗାଡି ଆସି ଲାଗିଲା । ତୁମରି ଭଳି ଗୋରା ଗୋରା ସାହିବମାନେ ହଠାତ୍ ଓହ୍ଲାଇପଡ଼ିଲେ ସେହି ଗାଡ଼ିରୁ । ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଭଳି ଚାରିଆଡ଼କୁ ଖେଦିଗଲେ ସେମାନେ । ଶେଷରେ ବଢ଼ିଆ ବଢ଼ିଆ କଥା କହି ଆମକୁ ଆସି ହାତ ଯୋଡ଼ି ନମସ୍କାର କଲେ । କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାପରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ, ସେମାନେ ସବୁ ସରକାରୀ ଅଫିସର ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ କେଉଁ ବାହାର ଦେଶର ବାବୁମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀ ହେବ । ଚାଷଜମିଠାରୁ ଘରଡ଼ିହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମ୍ପାନୀ ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ସବୁ ନେଇଯିବ । ପ୍ରତି ବଦଳରେ ଜମିର ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟର ପାଞ୍ଚଗୁଣ ଅଧିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବ । ପରିବାରରୁ ଜଣକୁ କମ୍ପାନୀରେ ନିଯୁକ୍ତି, ରହିବା ପାଇଁ ବାସଗୃହ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ସୁବିଧାମାନ ଯୋଗାଇଦେବ" ।

ସେଦିନ ସେହି ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମମାଟିକୁ ଅତି ନିବିଡ଼ଭାବରେ ଭଲପାଉଥିବା କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସିଧା ସିଧା ନାହିଁ କରିଥିଲେ । କହିଥିଲେ ସାମାନ୍ୟ କିଛି ଅର୍ଥପାଇଁ ଆମେ ସାତପୁରୁଷର ଭିଟାମାଟିକୁ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ଏମିତି ଟେକି ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ଏ କମ୍ପାନୀ କରାଇ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଜୀବନକୁ ଆମେ ବାଜି ଲଗାଇଦେବୁ ।

ବଡ଼ବଡ଼ ପାଠୁଆ ଅଫିସରଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ ଏମିତି ରୋକ୍ ଠୋକ୍ ମନା କରିଦେବା ସହିତ କଡ଼ା ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା କ'ଣ ଠିକ୍ ? ତା'ପରେ ସେମାନେ ତ ମାଗଣା ଏ ସବୁ

ମାଡ଼ିବସୁନାହାନ୍ତି । ଏ ବାବଦକୁ ଅନେକ କିଛି ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ତେଣୁ ଆମେ କେତେଜଣ ସାହସ ଜୁଟାଇ କହିଥିଲୁ "ଜମିରୁ ଏମିତି କେତେ ଫଳୁଛିକି ? ଯଦି ଆମକୁ ଜମି ବାବଦକୁ ମୋଟା ଅଙ୍କର କ୍ଷତିପୂରଣ, ପିଲାଙ୍କ କର୍ମ ସଂସ୍ଥାନ ଓ ରହିବା ପାଇଁ ବାସଗୃହ ମିଳିବ, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତ ତ ଆମର ଉଜ୍ଜଳମୟ ହୋଇଉଠିବ" ।

ସେମାନେ ରାଗିଯାଇ କହିଥିଲେ, "ପଇସାପାଇଁ ତୁମେ ତ କିଛି ବି କରିପାର । ଜନ୍ମମାଟି କ'ଣ ପଇସାପାଇଁ ତୁମେ ତ ବୁଢ଼ା ବାପା, ମା", ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲା-ଛୁଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଜାରରେ ଶାଗ-ମାଛ ମୂଲ୍ୟରେ ନିଲାମ କରିବାକୁ ପଛାଇବ ନାହିଁ ।"

ଏମିତି ପରସ୍ପର ବଚସା ମଧ୍ୟରେ ଅଫିସରମାନେ ଫେରିଯାଇଥିଲେ ସେଦିନ । ହେଲେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆମେ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଗଲୁ । କମ୍ପାନୀ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଓ କମ୍ପାନୀ ବିପକ୍ଷବାଦୀ । ସେମାନେ କମ୍ପାନୀ କରାଇ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଧର୍ମଘଟ, ହରତାଳ, ଶୋଭାଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ କମ୍ପାନୀ ହେଉ ବୋଲି ନାରାବାଜି ଦେଉଥିଲୁ । ପରସ୍ପର ଛକାପଞ୍ଝା ଖେଳ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା ଗାଳିମନ୍ଦଠୁ ମାଡ଼ ଫୌଜଦାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ପୋଲିସ୍ ଛାଉଣୀ କରିଦିଆଗଲା । ଦିନରାତି ପୋଲିସ୍ ପହରା ଦେଲା । ତଥାପି ଲାଗିରହିଥାଏ ଭୟ ଓ କେତେବେଳେ କିଛି ବି ଘଟିଯିବାର ଆଶଙ୍କା ।

ଠିକ୍ ସେଇଆ ମଧ୍ୟ ହେଲା । ଦିନେ ରାତିରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଖାଇ ପିଇ ଶୋଇଛୁ । ସମୟ ରାତି ଗୋଟାଏ ପାଖାପାଖି ହେବ । ଆମ କବାଟକୁ ଆସି କେତେଜଣ ଠକ୍ ଠକ୍ କଲେ । ସାହାସ ବାନ୍ଧି ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ ଆମ ସପକ୍ଷବାଦୀର ସୁରେଶ, ବଇଁଶୀ, ମଧୁଆ ଆଦି ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଲେ । କବାଟଟା ଯେମିତି ଖୋଲିଛି, ଜଣେ ମୋ ପାଟିକୁ ମାଡ଼ିବସିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନେ ମୋତେ ଶୂନ୍ୟରେ ଟେକି ନେଇଯାଇଥିଲେ ନଦୀପଠାର ଏକ ନିକାଞ୍ଚନ ସ୍ଥାନକୁ । ମନଇଚ୍ଛା ନିଯୁକ୍ତ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ ସେଠାରେ । ଚେତା ଫେରିବା ପରେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲି କଟକ ବଡ଼ ମେଡ଼ିକାଲର ଯଶ୍ୟା ଉପରେ । ଏତେବଡ଼ ଦୁର୍ଘଟଣାର ଦୁଃଖ ମୁଁ କିନ୍ତୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଭୁଲିଯାଇଥିଲି, ଯେଉଁଦିନ ମୋ ପୁଅକୁ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରୀ ମିଳିଗଲା । କମ୍ପାନୀ ଏହି ସୁନ୍ଦର ବାସଗୃହଟି ଯୋଗାଇଦେବା ସହିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ମୋଟା ଅଙ୍କର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା, ହେଲେ ବିପକ୍ଷବାଦୀଙ୍କ ଅଭିଶାପ ଯେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ଫଳିଥିଲା ତାହା ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଯେଉଁ ଅଭିଶାପ ଥିଲା "ଯେମିତି ଜନ୍ମମାଟିକୁ ନିଲାମ କରି ଅନ୍ୟ ହାତରେ ଟେକି ଦେବାକୁ ସହାୟତା କରିଛୁ ସେମିତି ବୁଢ଼ା ବୟସରେ ତୋ ପୁଅ ଝିଅ ତୋ ମୁହଁ ଚାହିଁବେନି" । ଠିକ୍ ସେଇଆ ହେଲା । ଧନୀ ଓ ସଂଭ୍ରାନ୍ତ ପରିବାରରେ ପୁଅର ବାହାଘର   ହେଲା । ବାହାଘରର କିଛିଦିନ ପରେ ବୋହୂ ମୋ ପରି ହାତଖଣ୍ଡି ବୁଢ଼ା ସହିତ ରହିବାକୁ ଲାଜ ଲାଗୁଛି ବୋଲି କହିବା ସହିତ ବାହାରେ ରହିବା

ପାଇଁ ପୁଅ ପାଖରେ ଜିଦ୍ କରିଥିଲା । ଶେଷକୁ ପୁଅ ମଧ୍ୟ ସେଇଆ କଲା । କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶିରେ ବଡ଼ ସହରରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ବସବାସ କଲେ ସେମାନେ । ଆମେ ମଲୁଣି କି ହଜିଲୁଣି ଦିନେ ଦେଖିବାକୁ ବି ତା ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ । ଏବେ ମୁଁ ଭାବୁଛି "ଏ ବିପକ୍ଷବାଦୀମାନେ ମୋ ହାତ ଦିଟା ନକାଟି ଯଦି ମୋ ବେକକୁ କାଟି ଦେଇଥାନ୍ତେ ମୁଁ ବେଶୀ ଖୁସି ହୋଇଥାଆନ୍ତି । କାରଣ ମୁଁ କୃତଘ୍ନ, ମୁଁ ଅର୍ଥ ଲୋଭରେ ମୋ ଜନ୍ମମାଟି ବା ମୋ ମା'କୁ ଅନାଥ କରିଛି, ଆମକୁ ଆମ ବିଷ୍ଣୁ ଅନାଥ କରି ନଥାନ୍ତା କିପରି" ।

ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟିର ପାଟିରୁ ବିଷ୍ଣୁ ନାଁଟି ଶୁଣି ତାଙ୍କ ପୁଅର ନାମ ପଚାରିଲା ଯୁବକ ଜଣକ । ପୁଅର ନାମ ବିଷ୍ଣୁ ବଲ୍ଲଭ ଜେନା ବୋଲି ଶୁଣି କହୁ କହୁ କହି ପକାଇଲେ ଆପଣଙ୍କ ନାମ ବୈରାଗୀ ଜେନା ନୁହେଁ ତ ? ହଁ ଠିକ୍ ବୋଲି କହିଲେ ବୃଦ୍ଧ ଜଣକ । ହେଲେ ତାଙ୍କ ନାମ ଯୁବକ କିପରି ଜାଣିଲେ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ, ଛଳ ଛଳ ଆଖିରେ ଯୁବକଜଣକ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ କୋଳକୁ ଟାଣିଆଣି କହିଥିଲେ, "ମୁଁ ଆଉ କେହି ନୁହେଁ, ମୁଁ ତୁମର ହତଭାଗ୍ୟ ନାତି ନରେଶ । ମୁଁ ଅଧିକ ପାଠପଢ଼ି ଏହି କମ୍ପାନୀରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀ ରୂପେ ଅଲଗା ହୋଇ ଅନ୍ୟତ୍ର ବାସ କରୁଛି । କାରଣ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀର ଏକା ଜିଦ୍ ଯେ, କାଶ କଫରେ ଘାଣ୍ଟି ହେଉଥିବା ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀଙ୍କ ପାଖରେ ମୋ ପୁଅ ରହିଲେ ତାକୁ ରୋଗ ସଂକ୍ରମିତ ହେବ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଭଲ କରି ବୁଝାଇ ଦେଇଛି ଯେ, ଆମେ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ହେଲାବେଳକୁ ଏକୁଟିଆ ରହିବାର ରୋଗଟା ଯେ ଆମ ପୁଅ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇସାରିଥିବ । ଏଥବରେ ସନ୍ଦେହର ସାମନ୍ୟତମ ଅବକାଶ ନାହିଁ।

Past and Present Committee Members on April 29, 2018

Imaginations of a five year old

Kum. Devashree Mohapatra,
47, Mussorie

Love Song

Love, love your Mom, love your Mom,
love your Mom very much.
Love, love your Dad, love your Dad,
love your Dad very much.
Love, love yourself, love yourself,
Love yourself very much.
Love, love your School, love your School,
love your School very much.
Love, love your Teachers, love your Teachers,
love your Teachers very much.
Love, love your State, love your State,
love your State very much.
Love, love your Country, love your Country,
Love your Country very much.
Love, love all Birds,
love all Animals,
love all Trees very much.
Love, love all People, love all People,
Don't hate them ever…………..

HOTS HOSPITAL

Do you know what I call my house? I call it as HOTS HOSPITAL. Are you now thinking why? Yes, HOT is for Hotel, S is for School and Hospital is Hospital you know. Here I have great foods like a very good hotel every day. I learn new things, read and do my study, so it is like a School to me. When I fall ill, my mom take a good care of me here and my illness goes away. So my home is my loving HOTS HOSPITAL and I love it very much. Got it friends….

GLIMPSES OF RATHA YATRA 2018

ରଥ ଯାତ୍ରା ୨୦୧୮ ର ଦୃଶ୍ୟ

GLIMPSES OF ANNUAL DAY 2017-18

Inaguration of Annual Day by Chief Guest Shri Sadhu Barla, Head Zonal Office (Sion) SBI

ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ୨୦୧୭-୧୮

ANUSHAKTINAGAR ORIYA ASSOCIATION ANNUAL DAY
APRIL 29 2018

APRIL 29 2018

All Nominations of

ସଛିଦାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର ମେମୋରିଆଲ ଆୱାର୍ଡ ୨୦୧୭-୧୮

SACHIDANANDA MISHRA MEMORIAL AWARDS 2017-2018

For Academic Excellence

Aditya Mishra

For his academic excellence in
10 Standard CBSE examination,
securing 96.6% marks.

Anwesh Mohanty

For his academic excellence in
12th Standard Examination 90.3%
JEE Main AIR 77 Mumbai Topper,
AIR 1 Maths JEE Advanced AIR 108,
AIR 1 Maths 120/120

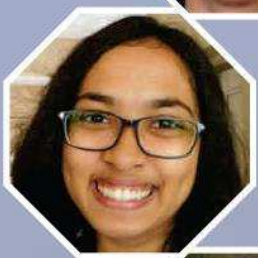

Oshika Nayak

For her academic excellence
in HSC (Arts) securing 1st

Tanisha Satpathy

For her Academic Excellence in
10 Standard CBSE examination,
securing 93.4% marks

Jyoti Prakash Dikshit

For his Academic Excellence in
10th Standard CBSE examination,
securing 94.4% marks.

GLIMPSES OF KALINGA MAHOTSAV 2017

Inaguration of Kalinga Mahotsav by Honourable Minister of Culture, Ashok Panda, Smt Prativa Ray and Dr Abhaya Kumar Naik

କଳିଙ୍ଗ ମହୋତ୍ସବ ୨୦୧୭

THE OCEANS TO CROSS BEFORE WE SLEEP

Deepti Ranjan Hota
Scientific Officer (F), RED, BARC, Mumbai

Life is full of hurdles
With no boat or ship
And, there are oceans to cross
Before we sleep

This statement describes the life of a modern man in a nutshell. Man tries to overlook his difficulties by taking recourse to material achievements, but finally grumbles that he has not achieved anything. Simply by manipulation can one not get things of real value, i.e., those that give real pleasure. To get something real, he will have to cross some ocean, figuratively speaking. So, let me speak something on these oceans, in the way I understand. There are seven oceans in life. Crossing even one of them is enough for an individual to achieve a kingly status. One does not have to manipulate things, nor will one have to bend before wicked persons, to get the object of desire.

One simply has to cross one of the seven oceans, and he conquers things. Such is the strange Law of Nature. Ocean is called Ratnakara, i.e., it is a store-house of jewels. “Jewels” here means, high achievements with real pleasure. And, crossing the ocean means, you are conquering the ocean’s presiding deity. So, all the jewels of the ocean are accessible to you. Finally, what are these oceans of life? These are nothing but the most infamous negativities such as the following.

1. Kama (Sex-attraction for the women of others),

2. Krodha (sinful rage, i.e., anger beyond limit),

3. Lobha (eyeing on others’ properties),

4. Moha (infatuations for wrong persons),

5. Mada (having profound hatred for someone without knowing him/her properly),

6. Matsarya (para-sri-katarata, i.e., not tolerating others’ progress and prosperity), and,

7. Ahamkara (thinking oneself to be the best one ever).

As you go from the first to the 7th one, the depth of the ocean keeps increasing, i.e., the sin- level keeps increasing. The last three (Mada, Matsarya and Ahamkara) are involved with so much sin that Lord Visnu, The Supreme One, is quite

displeased with a person who is entangled in any of these three. Lord Visnu tolerates the 1st four somehow, but He does not tolerate the last three. Indra-deva had kama. Bhima had Krodha. Sudama-brahmana had Lobha. And, Arjuna had Moha. But the Lord tolerated these negativities, and so Indra, Sudama, Bhima and Arjuna are still known to be great devotees of the Lord, despite their shortcomings. This does not, however, mean that one should remain submerged in any of the 1st four oceans and Lord Visnu will allow the devotee to stay like that! I mean to say that the 1st four oceans provide less degree of hurdle compared to the last three. But, they are hurdles anyway! And, they are supposed to be overcome.

Crossing any of these oceans is like crossing death. It is really so difficult! But, if by chance one crosses any of these oceans by some means or other, one will definitely become equal to a king, without doubt, in fact, an invincible king. And, in the next life, one will actually be born in a royal family. I say, “next life”, because, one has to first exhaust the pending prarabdha karma, before getting the good fruit of one’s sadhana of the present life. Generally, one does not get the fruit of one’s hard sadhana of the present birth in the same body. Well, some lucky people get the good fruit even in the present life, but at the senile old-age only. These aforesaid oceans are like the seven gates to the realm of greatness. If one crosses any of these oceans, he is a Tapaswi, for he has done real tapasya. And, Lord Siva says, “Anyone who gets success in Tapasya will certainly get boons from Me, irrespective of whoever he may be, whatever his initial status may be”. Arjuna, the Pandava hero, had four wives, but still, he may be considered to be one of the topmost brahmacharis (celibates) given his extreme purity in sex-matters. He defeated Urvasi, the most beautiful woman of heaven. Generally, apsaras are so beautiful that, by a mere sight of any of them, a man of the earth will faint in ecstasy. The apsaras are the maid-servants of Indra-deva. Among the apsaras, the most powerful are Rambha, Menaka and Urvasi – powerful means, having the (attractive) power to break the continence and ego of great ascetics. Indra sends ordinary apsaras to foil the austerities of Rishis, unless the Rishi is that strong in mind. Only in rare cases does Indra-deva sends Rambha, and then Menaka. As everyone knows, Menaka was deployed to disturb Rishi Viswamitra, who was very famous for his deadly tapasya-power. Vasistha Rishi admitted before his wife that Viswamitra Rishi was the greatest among tapaswis. So, Menaka, the 2nd great apsara, was sent to foil his Tapasya. But, Urvasi is not sent to felicitate any Rishi because Indra-deva is quite possessive of Urvasi, just like his second wife, as it were. Only in one rarest case – that of Vibhandaka Rishi – was Urvasi sent to the field. Given the greatness of Urvasi and Vibhandaka Rishi, one extremely knowledgeable son was born of their union, and his name was Risya-sringa Rishi. It is said that Lord Rama had an elder sister named Santa, who became the wife of Risya-sringa Rishi. Lord Rama’s brother-in-law means, Rishi Risya-sringa must be an extremely great personality. What I want to stress here is that the same Urvasi, whose powers no great Rishi could

resist, was defeated by Arjuna, who was a Kshatriya, and not a Brahmana. A Brahmana is supposed to be a better brahmachari than a Kshatriya. When Urvasi, being captivated by Arjuna's beauty and chivalry, was dying for a love-embrace with him, Arjuna politely said, "Please try to understand. You are of my mother's category. So, I can't even think of what you request of me. Pray, don't make me be ashamed anymore". Urvasi tried to explain that Arjuna won't commit any sin by uniting with her. Urvasi said, "Arjuna, we are not anyone's mothers. We are everyone's wives. We are made by Nature in that way". But Arjuna could not think of an erotic touch on Urvasi's beautiful body, even though Urvasi was second to none in her ethereal beauty and good qualities. Arjuna constantly thought that Urvasi was the wife of one of his ancestors, and hence, a mother to him. Feeling defeated, Urvasi got very angry and cursed Arjuna. Indra-deva praised Arjuna lavishly for the latter's immaculate purity of mind. Due to this purity of Arjuna, even the Supreme Lord felt humbled, and He agreed to serve Arjuna in a lower capacity (as Arjuna's chariot-driver). Lord Krishna was conquered by Arjuna because of the latter's purity of mind. Arjuna fully crossed the 1st ocean cited above. The Lord is conquered by one who crosses any one of the seven oceans, for one needs high degree of bhakti to cross any of these oceans. Needless to say, one's bhakti is not mature if one did not cross one of these seven oceans. A man's bhakti to God is not recognized by great personalities like the demi-gods, unless he crosses one of these seven oceans. As one author, Mr J-Pattanayak of Balasore, said in his article, "*Yoga-Kshemam Bahamyaham*", in the 2017-issue of the Anulipi-magazine, some 60 thousand to 70 thousand thoughts cross the mind every day, it can be well understood that controlling the mind is not just difficult, but it is next to impossible. This gives a glimpse of Maya's powers. Hence, crossing an ocean appears to be an impossible task. However, the Lord has given assurance in the Bhagavad Gita (Gita-7.14) that one who takes shelter of Him can surely cross over the powers of Maya, i.e., the aspirant can cross at least one ocean. Let us give one example from modern times. Take the case of the great scientist, Dr Paul Adrien Maurice Dirac. He contributed greatly to the understanding of the behaviour of a class of particles called "Fermions". Enrico Fermi and Paul Dirac both contributed greatly to what is called Fermi-Dirac Statistics, that explains the behaviour of the rule-obedient particles. When it came to name these particles, Dirac gave all the credit to Enrico Fermi, and coined the term, "Fermion", to name these particles of physics. He did not take any credit for himself! Really, what a great man Dirac was! Dirac felt that Fermi was a great scientist, and that he should take the credit. As of today, there are broadly two classes of particles in physics. They are fermions and bosons (the "hadrons" being an intersection between the fermion-set and the boson-set). The three famous particles – electrons, protons and neutrons – are included in the fermion category. And, both these terms, "fermion" and "boson", were coined by Paul Dirac. Dirac was a good friend of the Indian scientist, Dr Satyen Bose. With great amount of effort, Satyen Bose wrote a paper to the Philosophical Magazine, which was a very

famous magazine then, with not many competitors. However, the editors of the Philosophical Magazine could not appreciate the paper of Satyen Bose. Bose's paper was rejected. Later, with the help of Einstein, the paper was published in Germany and it was then translated into English and published in another Magazine, from where, it caught the attention of the great scientist, Dr Paul Dirac. Dirac, who was already famous by then, praised Bose and gave the name, "Bosons", to the particles that represented the Bose-Einstein statistics. Thus, Bose became immortal, due to Dirac. Dirac was one of the few scientists at that time who understood the paper of Satyen Bose. Since Dirac was a great man, he gave credit to Bose. Had it been anyone else, Bose would have remained obscure like a forest-flower, whose beauty no one sees. Dirac was not only a great scientist. But he was a great human being too. He must have crossed the 3rd ocean mentioned in this article of Deepti Ranjan Hota. BARC scientists should learn something from Dirac's life. Because of his conquest of the ocean of Lobha, Dirac is considered to be the greatest Physicist of all time, after Newton and Einstein.

No wonder, Dirac was one of the youngest Nobel laureates. Dirac did not placate any boss. He was an aloof person, and so he did not mingle much with his people. Still, his colleagues praised him and Dirac became a great man. This was because he crossed one of the oceans (the 3rd ocean in this case). The basic criterion to enter into the realm of greatness is to cross one of the said oceans. No manipulation, no placation, no bribing, etc are necessary for that.

Archita Std 8

The Making of Shree Jagannath Ratha Yatra 2018 in Anushaktinagar, Mumbai by Anushaktinagar Oriya Association : A long dream come true

Dr. Raghunath Acharya
Vice President, AOA &
Convener of Ratha Yatra 2018

Dear All Members, Donors and Devotees,

On-behalf of Ratha Yatra Committee 2018, first of all thank you very much for your kind support, cooperation and donation towards celebration of Shree Jagnnath Ratha Yatra 2018. I take this opportunity to let you know in this short article "The Making of Shree Jagannath Ratha Yatra and Bahuda Yatra for the year 2018" organized on July 14 and 22, 2018, respectively, in our Anushaktinagar residential colony under the banner of Anushaktinagar Oriya Association (AOA) with kind permission from DCS&EM, DAE.

In our Annual Cultural Function held in April 2018, I was asked by the Secretary of AOA to share the dais and say a few words. As I was not prepared, I thought let me speak less: (i) I will have a strong support for those who work relentlessly but do not come to lime light (basically strong and group of background players) and (ii) a long pending dream i.e., Shree Shree Jagnnath festivals by means Ratha Yatra (Car Festival) or daily Puja by having a Jagannath Temple where we can meet, have a regular get-to-gether and recall our Odisha festival days, culture, language and art. When Jagannath Puja and Temple words I uttered, it was welcomed by huge clapping from the members present. This gave me some hints that yes, scope is there work under AOA banner. For almost all Odia persons, no life without Lord Jagannath. Jagannath Temple, Puja, Mahaprasad, Puri, Bada Danda (road), Patita-Pavan Banaa (Patakaa), Puri sea beach, Road to Puri from Bhubaneswar via Pipili and/or Konark, everything is beautiful and full of energy and emotions. Jagannath Bhajans are very attractive, heart touching and famous. History of Jagannath Temple, Jagannath Mahima, Chhapan bhoga (sathiye pauti bhoga) and Mahaprasad preparation in earthern pots are some examples of the insight rich activities. Puri Temple is known as world's biggest hotel, where nobody returns without having Mahaprasad whatever the number of devotees may be. One jhalak of God, just for a few seconds Darshan makes our soul / mind calm

and fill with lots of positive energy within us. Now Jagannath Dharma in India as well as in world is very famous no doubt. We do not spend anything to enter Puri Jagannath Temple and have darshan of Lord Jagannath, Lord Balabhadra and Maa Subhadra. Just enter via main door, walk through 22 steps (Baisi pahacha) and go to a Dwar / gate and enter and see all three idols but without seeing chaka dola lord Jagannath it is incomplete. The most famous yearly festival in Odisha and today in India and in many parts of the world (through our Odia communities irrespective of religion, gender and caste) is Shree Jagannath Ratha Yatra (also known as Car Festival). In this Yatra all three idols come out of Temple and sit on separate Raths (made up of wooden wheel and structure with different colours of cloth) and with all devotees go for Yatra and remain out of Temple for 8 days and then back to the Temple. The Ratha Yatra is so famous that that not lakhs but millions of devotees watch live the Yatra and get the Darshan.

After the Annual Meeting of AOA, one day our friend Dr Raj Kishore Lenka met me during morning walk and expressed his desire to celebrate the famous Ratha Yatra this year in a small scale. Immediately, I sent a message to Dr Muktikant Ray, Secretary, AOA and he, without any delay, put up the proposal in the Agenda for the next EC meeting. Dr. B.K. Nayak, President, AOA agreed to our proposal and supported the idea. I was proposed as the Convener for the Ratha Yatra and I was asked to come out with suggested names of Committee, detailed proposal, how to do, how much budget, where we will do and also DCS&EM permission. To make it simple and it was decentralized and charges were distributed to various sub-committees: Dr. Ratikanta Mishra, Mr Chinmay Babu, Mr Dhiren, Mr Rout, Mr Srikant & others for Ratha making and decoration, Dr. Srikant Sahoo, Mr Ashwani Das & others for collection of Funds/contribution from Odia and other communities, Dr. P.K. Mishra, Dr Muktikant Ray, Dr Sam P Tripathy and others for Mahaprasad, Dr. Kuber Bhainsa, Dr Gouri, Mr Rajiv, Mr. Biswa and others, Ladies team for various arrangements and garland making towards Puja, Mr B. Parida & Mr Rout for route and security permission and myself coordinated the official permission from DCS&EM, invitations and other official coordination with AOA and DCSEM with help/advice from our Advisory & Executive Committee and President of AOA. I asked to give a target of expenditure, initially it was Rs. 1 lakh and we modified to 1.5 lakh, To our surprise and thanks all donors and volunteers we could get almost 3 times than expected collection amount except Hundi (Dana Peti/donation box) Collection. Our expenditure for both Ratha Yatra and Bahuda Yatra was within this amount and we could save some amount for our future activities related Jagannath Puja. Thanks to our Committee members and AOA EC and Advisory for supporting and advising in various stages of our preparation including celebration days.

Success of Ratha Yatra goes to all our members for whole hearted support as well as all non-Odia devotees/donors who came forward for this cause. Devotees in

1000 scale came forward and participated in the Yatra. Our letter submitted to DCS&EM was immediately accepted and we got permission for the Yatra for the first time since its inception in 1980s. We requested for " Peace and harmony", it was opened to all communities and there was no barrier for caste, creed, colour and religion. Our aim was very genuine:

Sarbe Bhabhantu Sukhina, Sarbe Santu Niramaya
Sarbe Bhadrani Pashyantu, maa kaschit dukh bhag bhabate.

The day before Ratha Yatra (July 13), we experienced breakdown of Ratha motorized vehicle. Dr R Mishra got upset and conveyed the message. We all along with President went near Duke factory and assured all do not worry. A person who is a RSS worker/regional President, came forward with tools and plug, and gave his service free of cost in the name of Lord Jagannath. He also assured us, at time he can be called for his service related to vehicle. Ratha entered DAE/BARC colony with grand welcome and our team started their work throughout the night. Our Ashwini bhai prepared four donation boxes and kept ready. Morning 7 am, Puja committee started all rituals by bringing iodols from Dr S. Chaudhury and Dr J.K. Mishra. Our Pandit Ji (Padhy nana) did the Puja and on-behalf AOA, Mrs and Mr Nayak were present in the Puja and for Chhera Panhara. Ratha, three idols, people from all communities, Ratha daudi (rope), two lines with many people holding Ratha daudi, Sankha, Ghanta, music with Odia Jagannath Bhajans, it was really " Dream Come True", its like riding the Everest. It all happened because of our volunteers relentless work and dedication. I agree with some great people's quotes that…….

1. A dream doesn't become reality through magic; it takes sweat, determination and hard work : Colin Powell
2. Every great dream begins with a dreamer. Always remember, you have within you the strength, the patience, and the passion to reach for the stars to change the world: Harriet Tubman
3. Keep your dreams alive. Understand to achieve anything requires faith and belief in yourself, vision, hard work, determination, and dedication. Remember all things are possible for those who believe : Gail Devers

Our Ratha Yatra route and time were proposed by us and agreed by DCS&EM (AO-III/APO/CAO). With all devotees and children we wentfrom Patali Putra to Hastinapur Market to Shantiniketan to Ragamala and on the way many devotees came out and did Puja. All were offered dry Prasad by our Pujari Ji. Bhajan, dance, Odishi dance made people "Pagal" and really happy. It was a life-time experience for all of us. Some Photos is given in Photo Gallery in Annexure I. We returned to our small office room near Almora Tennis court and placed God (as Temporary Mausima Mandir). Then we decided to perform Puja till Bahuda. We just thought let's invitee volunteers and sponsors for every day Puja and Prasad. It was really unbelievable to watch that every evening after prayer/arati, about 100-250 people were offered full meal Prasad. Then,

our committee got permission for Bahuda Yatra and again Ratha making and Flower decoration. We gained confidence and we were ready to Bhajans, Yatra and dance. Thanks to our ISKCON group lead by Dr Chaudhury and Dr Pranaw Kumar, they helped us in both days for Hare Krishna Bhajan and Kirtan with Murdang and other instruments. This time ultra Ratha, we decided to cover Western Sector via Eknath and then Tapti, kalish and seven sisters and back to our AOA office. Again Mahaprasad sevan that was cooked by our very known Bengali caterer. I still remember the taste, it was the best ever I have taken any Parsad. Thanks to our Dr Muktikant and team for the day and night sincere work.

In the end all is well. It was satisfying celebration. It all happened because we were united. It is well said that "United we stand and dived we fall". Request to all our members, please support and contribute in any forms for our future activities related Shree Jagannath Mahaprabhu. I personnaly thank to our members and management for having faith on me and I thank all our members of committees (sorry if some names may be missed, details names are given in Annexure – II: List of volunteers of Ratha Yatra 2018), who have contributed more than me. Thanks to all authorities of DAE/BARC for permission and Securities (DCSEM) and Trombay Police for their presence and support. Hope to get opportunity to work for Ratha Yatra 2019 (July 4) and Bahuda Yatra 2019 (July 12) with more passion and vigour with more devotees and more funds. I do belive in the quote: " If there is will there is a way"

Jai Jagannath.

Lord Jagganath, Lord Balabhadra & Debi Subhadhra at AOA office

ଜୀବନ ସୁରକ୍ଷା ନିଜ ବାସ ଭବନରେ!

ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାହୁ

ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାପକ ସେବା ବିଭାଗ, ଭାଭା ପରମାଣୁ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର,ମୁମ୍ବାଇ

ଅଣୁଶକ୍ତିନଗରର ର ପ୍ରିୟ ଓଡ଼ିଆ ବନ୍ଧୁଗଣ | ଆପଣ ମାନେ ଜାଣିଥିବେ ଜୀବନ ଏକ ଅମୁଲ୍ୟ ଉପହାର ଯାହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ | ଏଣୁ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ଆମର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ | ଆଜିର ଏ ବ୍ୟସ୍ତ ବହୁଳ ଜୀବନରେ ମଣିଷ ବେଳେ ବେଳେ କିଛି ନା କିଛି ଭୁଲ କରିଥାଏ ଓ ତାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଅନେକ କିଛି ଅସୁବିଧା ଭୋଗିବାକୁ ପଡିଥାଏ| କିନ୍ତୁ ନିଜ ବାସ ଭବନରେ ଜୀବନ ର ସୁରକ୍ଷା, ଏହା ଶୁଣିବାପରେ ମନରେ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ????ହଁ ଆଜ୍ଞା ଏହା ସମ୍ଭବ|ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ଏପରି କିଛି ଜିନିଷ ଗୁଡିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର ହୋଇ ଯାଇଛେ ,ଯାହା ବିନା ଏ ଜୀବନ ଅସମ୍ଭବ | କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ଅସାବଧାନତା ହୋଇ ଗଲେ କ୍ଷଣକ ଭିତରେ ଏହି ଜିନିଷ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ମାନେ ବହୁତ କିଛି ହରାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ ଥାଏ|ଏହି ଜିନିଷ ଗୁଡିକ ହେଲେ ଯଥା :-ରୋଷେଇ ଗ୍ୟାସ,ବିଦ୍ୟୁତ ଉପକରଣ ଓ ଘରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉ ଥିବା ପାଣି|

ରୋଷେଇ ଗ୍ୟାସ ର ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟରେ କିଛି ମହତ୍ୱପୁର୍ଣ ସୂଚନା :-ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ଧରି ଯେତେବେଳେ ଗ୍ୟାସ ଦେବାପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ ଆପଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଙ୍କୁ କହି ପାରିବେ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ଟିକୁ ତଳେ ରଖନ୍ତୁ ଓ ଏହାର ମୁହଁରେ ଥିବା ଆବରଣ କୁ ଖୋଲି ଏହା ମଧରେ ଥିବା ରବର ରିଂଗି ଟି ଅଛି କି ନାହିଁ ଦେଖନ୍ତୁ ,ଏହା ଯଦି ନଥାଏ ତାହା ହେଲେ ବ୍ୟବହାର ବେଳେ ଅନେକ ଗ୍ୟାସ ବାହାରକୁ ଚାଲିଆସେ ଓ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟିପାରେ|ଏହାପରେ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ର ହାଇଡ୍ରୋ ପ୍ରେସର ପରୀକ୍ଷଣ ହୋଇ ଅଛି କି ନାହିଁ ଏହି ବିଷୟରେ ମଧ ଦେଖି ପାରିବେ | ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ରେ ଥିବା ତିନୋଟି କୋଲାର ମଧରୁ ଗୋଟିଏ କୋଲାର ଉପରେ ଏହିଭଳି କିଛି ଲେଖା ଦେଖି ପାରିବେ ,ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି ଏ - ୨୦ ଲେଖା ଯାଇଥାଏ ତାହା ହେଲେ ବୁଝି ପାରିବେ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ଟି ଜାନୁଆରୀ ମାସ ଠାରୁ ନେଇ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ |ସେହିଭଳି ଯଦି ବି - ୨୦ ଲେଖା ଯାଇ ଥାଏ ତାହା ହେଲେ ଏହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ ଠାରୁ ନେଇ ଜୁନ ୨୦୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସି - ୨୦ ଏହା ଜୁଲାଇ ମାସ ଠାରୁ ନେଇ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ଓ ଯଦି ଡ଼ - ୨୦ ଲେଖା ଯାଇ ଥାଏ ତାହାହେଲେ ଏହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ଠାରୁ ନେଇ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳି ଥାଏ |ଏହା ପରିବର୍ତେ ଆପଣ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ର ଗ୍ୟାସ ରହିତ ଓଜନ ମଧ ଦେଖି ପାରିବେ|ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ କୋଲାର ରେ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ର ଗ୍ୟାସ ନିହିତ ଓଜନ ଓ ଗ୍ୟାସ ରହିତ ଓଜନ ଦର୍ଶାଇ ଯାଇଥାଏ | ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ର ଗ୍ୟାସ ନିହିତ ଓଜନ ୧୫.୮ କେ.ଜି + ୧୪.୨ କେ .ଜି ଗ୍ୟାସ ମିଶାଇ ଏ ହା ୩୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ ହେବା ଦରକାର | ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ନେଇ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣ ଙ୍କୁ ଏହା ଓଜନ କରି ଦେଖାଇବା ତାଙ୍କର କର୍ତବ୍ୟ ଅଟେ | ଯଦି ଓଜନ ଠିକ ନଥାଏ ଆପଣ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର କୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେଇ ପାରିବେ |ଏହା ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ ଦେଖିବେ ଯେ ସିଲିଣ୍ଡର ରୁ ଗ୍ୟାସ ଲିକେଜ ହେଉଛି କି ନାହିଁ ,ନିଜର ଏକ ଅଙ୍ଗୁଟି କୁ ସିଲିଣ୍ଡର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ରେ ଦବାଇ ରଖିବେ ଯଦି ସିଲିଣ୍ଡର ଭିତରୁ କିଛି ପ୍ରେସର ଅଙ୍ଗୁଟି କୁ ଧକା ଦେଉଛି ବୁଝି ପାରିବେ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ଟି ଲିକେଜ ଅଛି ଓ ଏଭଳି ସିଲିଣ୍ଡର ରଖିବା ନିରାପଦ ନୁହେ ତେଣୁ ଏହା ଫେରସ୍ତ କରି ପାରନ୍ତି | ଓ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ଟି ଘର ଭିତରକୁ ଆଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ଟି ର ତଳ ପଟ ଓଲଟାଇ ମଧ ଦେଖି ପାରିବେ କାରଣ ବେଳେ ବେଳେ କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ ସାପ ଏହି ଭିତରେ ଲୁଚି ରହି ଥାନ୍ତି ଓ ଘର ଭିତରୁ ସୁବିଧାରେ ଆସି ପାରନ୍ତି |

ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ଟିକୁ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ରଖନ୍ତୁ ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ସିଧା ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ଉପରେ ନପଡ଼େ ଓ ସୁରକ୍ଷା କ୍ୟାପ ଲଗାଇ ରଖନ୍ତୁ |ଓ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ସିଲିଣ୍ଡର ଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନେବେ

,ରୋଷେଇ ଘରେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ରଖନ୍ତୁ ଯେପରି ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ର ଗରମ ସିଲିଣ୍ଡର ଉପରେ ନ ପଡେ | ଯଦି ରୋଷେଇ ଘରେ ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ରଖି ବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ନ ଥାଏ ତାହାହେଲେ ଏକ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି କୁ ରଖି ପାରିବେ | ଓ ସିଲିଣ୍ଡର ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ରଖନ୍ତୁ ଯେପରି ସିଲିଣ୍ଡର ଆଖ ପାଖରେ ପବନ ଲାଗୁଥିବା ଉଚିତ ଓ କିଛି ଶୀଘ୍ର ଜଳିବା ପରି ଜିନିଷ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ପାଖରେ ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ |ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ଏପରି ଜାଗାରେ ରଖନ୍ତୁ ଯେପରି ଝରକା ରୁ ପବନ ଆସି ଗ୍ୟାସ କୁ ଲିଭେଇ ନଦିଏ | ଓ ଉକ୍ତ ଝରକାରେ ପରଦା ଲଗାନ୍ତୁ ନାହିଁ କାରଣ ପରଦା ଉଡି ଆସି ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ସହିତ ଲାଗି ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହୋଇ ପାରେ |ଯେତେବେଳେ ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି କୁ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯିବେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ଜିନିଷ ଏକତ୍ରିତ କରି ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି କୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ | ଓ ପ୍ରେସର କୁକର ବ୍ୟବହାର କଲେ ଆପଣ ଗ୍ୟାସ କୁ ଅଧିକ ସମୟ ଯାଏ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବେ | ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ଓ ସିଲିଣ୍ଡର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ନଳୀ ଲଗାଇବେ ଏହା ସୁରକ୍ଷା ନଳୀ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ ,ସେହି ସ୍ଥାନରେ କିଛି ଶସ୍ତା ରବର ନଳୀ ଜମାରୁ ଲଗାଇବେ ନାହିଁ ,କାରଣ ଏହି ଶସ୍ତା ନଳୀ ଗୁଡିକୁ ମୂଷା ଅତି ସହଜରେ କାଟି ନଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଗରମ ଜିନିଷ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସି ଏହା ଶୀଘ୍ର ତରଳି ଯାନ୍ତି | ଯାହା ଫଳରେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହୋଇ ପାରେ ,ଏଭଳି ଘଟଣା ଅନେକ ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖା ଯାଇଛି|ଆପଣ ଦେଖିବେ ଯେ ଯଦି ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ଜଳିଲା ସମୟରେ ନୀଳ ଶିଖା ଆସୁଛି ତାହାହେଲେ ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ଠିକ ଅଛି ,ଯଦି ହଳଦିଆଓ ଲାଲ ମିଶା ଶିଖା ଆସେ ଏଥିରୁ ବୁଝି ପାରିବେ ଯେ ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି କୁ ସଫା କରିବାର ସମୟ ଆସି ଯାଇଛି |ଗ୍ୟାସ ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଛି ଭାବି ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର କୁ ଜମାରୁ ଶୁଆଇ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ ,କାରଣ ସିଲିଣ୍ଡର ଭିତରେ ଗ୍ୟାସ ତରଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ ଓ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଶୁଆଇ ଦେବେ ଗ୍ୟାସ ତରଳ ଅବସ୍ଥାରେ ବାହାରକୁ ଚାଲି ଆସେ ଓ ବାହାରେ ବାଷ୍ପୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥାଏ ,ସେହି ସମୟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ହୋଇଗଲେ ଭୀଷଣ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ |ଏତେ ସବୁ ସାବଧାନତା ନେବା ପରେ ଯଦି କେବେ ଗ୍ୟାସ ଲିକେଜ ହୁଏ ,ଏହା ଆପଣ ଙ୍କୁ ଏକ ଗନ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରିବ |ସେହି ସମୟରେ ଜମରୁ ଭୟ ଭୀତ ନ ହୋଇ ସଂଗେ ସଂଗେ ରେଗୁଲେଟର ଟି କୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେବେ ଓ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ରୁ ଏହା କୁ ଅଲଗା କରି ଦେବେ| ଘର ଭିତରେ ଚାଲୁଥିବା ଲାଇଟ ଗୁଡିକୁ ବନ୍ଦ କରିବେନି କିମ୍ବା ବନ୍ଦ ଥିବା ଲାଇଟ ଗୁଡିକୁ ଚାଲୁ କରିବେନି ଓ ମନ୍ଦିର ରେ ଜଳୁ ଥିବା ଦୀପ ଓ ଧୂପ କାଠି କୁ ଶୀଘ୍ର ଲିଭେଇ ଦେବେ | ଏପରି କଲେ ମଧ ଭଗବାନ ଜମାରୁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବେନି |ଓ ରୋଷେଇ ଘର ର ଝରକା କୁ ଖୋଲି ଦେବ | ତାପରେ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ରେ ଲାଗିଥିବା ସୁରକ୍ଷା କ୍ୟାପ ଟି କୁ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ର ମୁହଁରେ ଲଗାଇ ଘର ବାହାରକୁ ଟେକି ନେଇ ଆସିବେ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ରଖି ଗ୍ୟାସ ଏଜେଣ୍ଟ ଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବେ|ଓ ରୋଷେଇ କରିବା ସମୟରେ ଯଦି କଡ଼ାଇ ରେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟେ ତାହାହେଲେ କଡ଼ାଇ ଉପରେ ଜମାରୁ ପାଣି ପକାଇବେ ନାହିଁ ,କିନ୍ତୁ କଡ଼ାଇ ଆକାର ର ଏକ ଥାଳି କଡ଼ାଇ ଉପରେ ଘୋଡାଇ ଦେଲେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇ ଥାଏ |ଓ ରୋଷେଇ କରିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା କ୍ଷୀର ଗରମ କରିବା ସମୟରେ ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ଉପରେ ଲକ୍ଷ ରଖିଥିବେ ନଚେତ କ୍ଷୀର କିମ୍ବା ପାଣି ଉତୁରି ଗ୍ୟାସ ଚୁଲି ଲିଭି ଯାଇ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଗ୍ୟାସ ଚାଲୁ ଥାଏ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ରେ ମଧ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହୋଇ ପାରେ |ଆପଣ ମାନେ ସମସ୍ତେ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଘରେ ଜଳୁ ଥିବା ଦୀପ କିମ୍ବା ଧୂପକାଠି ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡି ଚାଲି ଗଲେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ,ତେଣୁ ଏପରି କରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏପରି ଅନେକ ଘଟଣା ଘଟିଛି |

ଏହା ପରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଉପକରଣ ତଥା ଏହାର ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ କିଛି ମହତ୍ୱ ପୁର୍ଣ ସୂଚନା | **ଆପଣ ମାନେ ଖବର କାଗଜ କିମ୍ବା ସମାଚାର ରୁ ବୁଝିପାରିଥିବେ ଯେ ମହାନଗର ଗୁଡିକ ରେ ଘଟୁଥିବା ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ**

ର ମୂଳ କାରଣ ହେଉଛି ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ଏହାର ଉପକରଣ |ତେଣୁ ଏହି ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣିବା ଦରକାର ଅଟେ | ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ର ବାସଭବନ ଗୁଡିକରେ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡିକ ରୁ ଗୋଟିଏ ପଏଂଟ ରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବହୁମୁଖୀ ପଏଂଟ ଲଗାଇ ଅନେକ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଆପଣଙ୍କର ଉପକରଣ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ପାରେ ଓ ପଏଂଟ ଗୁଡିକରେ ଆର୍ଥ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଭଲ ଭାବେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଦେଖି ନିଅନ୍ତୁ ଯଦି ନଥାଏ ଏହାକୁ ଯୋଡ଼ିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ |ନଚେତ ଏହା ଆପଣ ଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇପାରେ |ଉପଯୁକ୍ତ ପଏଂଟ ଗୁଡିକରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ |ଯଦି ଘର ର ବାହାରେ ଥିବା ବେଲ ର ସୁଇଚ ଠିକ କାମ କରୁ ନଥାଏ ଏହା ଶୀଘ୍ର କାମ କରିବା ଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରଖନ୍ତୁ ନଚେତ ଯଦି କେହି ବାହାରୁ ଉକ୍ତ ସୁଇଚ କୁ ଦବେଇ ରଖି ଦିଅନ୍ତି ଧୀରେ ଧୀରେ ବେଲ ଟି ଗରମ ହୋଇ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ଓ ଏପରି ଘଟଣା ଅନେକ ଘଟିଛି|ଓ ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ରେ ଘର ବଦଳି କରିବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ନୂଆ ଘରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ,ସେହି ଘର ର ସଫା କରିବା ସମୟରେ ଦେଖିବେ ଯଦି କିଛି ତାର ବୋର୍ଡ ରୁ କଟା ହୋଇ ଛାଡ଼ି ଦିଆ ଯାଇଛି ତାହାକୁ ହାତ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମେଁନ ସପ୍ଲାଇ କୁ ବନ୍ଦ କରିବେ ନଚେତ ଏହା ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ ର ଧକା ଲାଗି ପାରେ |ଓ ଯଦି ଆପଣ ଙ୍କ ଘରେ ବାତାନୁକୂଳିତ ଯନ୍ତ୍ର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ପଏଂଟ ଦିଆଯାଇ ନଥାଏ ,ତାହାହେଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହା ଲଗାଇବେ ଓ ଘର ଭିତରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ତାର ଲମ୍ବାଇ ଉପକରଣ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଧୋକା ଦାୟକ ଅଟେ |ଓ ଲମ୍ବା ସମୟ ଧରି ବାହାରକୁ ଯିବା ବେଳେ ଘର ର ମେଁନ ସପ୍ଲାଇ କୁ ବନ୍ଦ କରି ଯିବାକୁ ଭୁଲିବେ ନାହିଁ |ଏହାଦ୍ଵାରା ଆମେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପାରିବା |

ବର୍ତମାନ ପାଣି ବିଷୟରେ କିଛି ସୂଚନା ;-ପାଣି ଏକ ଏପରି ଜିନିଷ ଯାହା ବିନା ଜୀବନ ଅସମ୍ଭବ ,କିନ୍ତୁ ବେଳେ ବେଳେ ଏହି ଦୂଷିତ ପାଣି ଜୀବନକୁ ଅସୁବିଧା ରେ ପକାଇ ଦେଇଥାଏ |ଆମ ମାନଙ୍କ ଘରକୁ ପାଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସୁଛି ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛେ ,କିନ୍ତୁ ପାଣି ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ଘର କୁ କେତେ ଯେ ଭୟଙ୍କର ଜୀବାଣୁ ଚାଲି ଆସନ୍ତି ଯାହା ଆମେ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖି ପାରୁନେ |ବାକ୍ଟେରିଆ ,ଭାଇରସ ,ପାରାସାଇଟ୍ସ ଭଳି ଭୟଙ୍କର ଜିନିଷ ଆସିବା ସହିତ କିଛି ଟକ୍ସିନ ମଧ୍ୟ ଚାଲି ଆସନ୍ତି ,ଯେଉଁଥିରେ ଆର୍ସେନିକ ,ଲିଡ଼ ,ଓ ମରକୁରି ଆମ ଶରୀର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ର ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ଓ ଶେଷରେ ଜୀବନକୁ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ରେ ପକାଇ ଥାନ୍ତି |ତେଣୁ ପାଣି ପିଇବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପାଣି ଛଣା ଯନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ପାଣିକୁ ଭଲ ଭାବେ ଫୁଟାଇ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରିବା ସୁରକ୍ଷା ଅଟେ |

ବର୍ତମାନ ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ର ବାସ ଭବନ ଗୁଡିକର କିଛି ସାଧାରଣ ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ;-ଏହି ଭଳି ଅନେକ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଘର ର ମୁଖ୍ୟ କବାଟ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକ ସମୟରେ ଅସୁବିଧା ରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି |ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ କବାଟ ର କଞ୍ଚି ଗୁଡିକ ପରିବାର ର ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଏକ ରହିବା ଦରକାର ଓ ନିଜର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ କାଞ୍ଚି ରଖିବା ଦରକାର ଯା ଫଳରେ ଏଭଳି ଅସୁବିଧାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବନି |ଓ ଯଦି ଘର ର ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଘରୁ ବାହାରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ ଘର ର ମୁଖ୍ୟ କବାଟ କେବଳ ଲାଂଚ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଛାଡି ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ,କାରଣ ମୁଖ୍ୟ କବାଟ ଓ ଦୁଆରବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ଟିକିଏ ଫାଙ୍କ ଥାଏ ତାହା ହେଲେ ଏକ ପ୍ଲାସ୍ଟିକ ପେପେର ଦ୍ଵାରା ଏହି କବାଟ ଖୋଲି ଯିବାର ସଂଭାବନା ଥାଏ ,ତେଣୁ ଆଉ ଏକ ତାଲା ମୁଖ୍ୟ କବାଟ ରେ ଲଗାଇ ଯିବାକୁ ଭୁଲିବେନାହିଁ |

ଆପଣ ମାନେ ଯଦି ତଳ ମହଲା ରେ ରୁହନ୍ତି ଘର ଧୋଇବା ପରେ ଘର ର ଧୋଇବା ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିବା ମାର୍ଗ କୁ ଭଲ ଭାବେ ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ନଚେତ ସେହି ବାଟେ ଘର ଭିତରକୁ ସାପ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହି ଥାଏ |ଖାଇବା ପଦାର୍ଥ ଘର ର ଆଖ ପାଖରେ ଫିଙ୍ଗନ୍ତୁ ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ଖାଇବା ପାଇଁ ମୂଷା ମାନେ ଆସନ୍ତି ଓ ମୂଷା ମାନଙ୍କୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ସାପ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନେ ଆପଣ ଙ୍କୁ ବିପଦରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇ ପାରନ୍ତି |

ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ର ବାସ ଭବନ ଗୁଡିକ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ଭିତରେ ରେ ରହି ଥିବାରୁ ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ଅନେକ ପ୍ରକାର ର ପ୍ରାଣୀ ଦେଖା ଦିଅନ୍ତି ଯେପରିକି ସାପ,ଗୋଧି ସାପ, ମାଙ୍କଡ଼,ବିଲୁଆ ଓ ମଶା ଇତ୍ୟାଦି |ଏମାନଙ୍କ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ହେଲେ ବାସ ଭବନର ଝରକା ଓ ବାଲ୍କୋନି ଇତ୍ୟାଦି ରେ ନେଟ ଲଗାଇ ସୁରକ୍ଷିତ ରୁହନ୍ତୁ |ଓ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ମାନେ ଉଚ୍ଚ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଗୁଡିକ ରେ ରୁହନ୍ତି ,ସେହି ବାସ ଭବନ ଗୁଡିକରେ ପବନ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ବହି ଥାଏ ଫଳରେ ଘର ର କବାଟ ଓ ଝରକା ଗୁଡିକ ବହୁତ ଜୋରରେ ବନ୍ଦ ହୁଏ ଓ ଖୋଲେ ସେହି ସମୟରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ କବାଟ ଆଖ ପାଖରେ ଏକା ଖେଳି ବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ |ଏହା ଏକ ବଡ ବିପଦ ର ସମ୍ଭାବନା ହୋଇ ପାରେ |ଓ ଯେଉଁ ବାସ ଭବନ ଗୁଡିକ ର ବାଲ୍କୋନି ଗୁଡିକ ଖୋଲା ଅଛି ସେହି ଭଳି ବାଲ୍କୋନି ଗୁଡିକରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ ଏକା ଖେଳି ବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ କାରଣ ବାଲ୍କୋନି ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ |ଏପରି ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ର ପରିସରରେ ଅନେକ ଘଟିଛି|ମଲାୟଗରୀ   କିମ୍ବା ଉଦୟଗିରି ଭଳି ଉଚ୍ଚ ଅଟ୍ଟାଳିକା ରେ ରହୁଥିବା ବନ୍ଧୁ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମହତ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ,ଆପଣ ମାନେ ହଲ ଭିତରୁ ବାଲ୍କୋନି କୁ ଯିବା ସମୟରେ ହଲ ଓ ବାଲ୍କୋନି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗ୍ଲାସ ଡୋର ଟି ଭଲ ଭାବେ ଖୋଲି ବାଲ୍କୋନି କୁ ଯାଉଥିବେ କାରଣ ବେଳେ ବେଳେ ପବନ ବହିବା ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଗ୍ଲାସ ଡୋର ଟି ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଏ |ଓ ଆପଣ ବାଲ୍କୋନି ପଟୁ ଏହି ଡୋର ଟି ଖୋଲି ପାରିବେ ନାହିଁ ,କାରଣ ବାଲ୍କୋନି ପଟୁ ଖୋଲିବା ଭଳି କୌଣସି ସୁବିଧା ଦିଅ ଯାଇ ନାହିଁ |ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ର ରେ ଯଦି ଆପଣ ଏକା ଥିବେ ତାହାହେଲେ ପରିସ୍ଥିତି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଜଟିଳ ହୋଇ ପାରେ |

ଆଉ ଗୋଟିଏ ମହତ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ଆପଣଙ୍କ ଘରେ ଯଦି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରୁ କମ ବୟସର ଛୁଆ ଅଛନ୍ତି ଓ ବାପା ଅଫିସକୁ ଚାଲିଯିବା ପରେ ମା ମାନେ ଯେତେବେଳେ ଛୁଆଟିକୁ ଘରେ ଏକା ଛାଡ଼ିଦେଇ ଗାଧୁଆ ଘର କିମ୍ବା ପାଇଖାନା ଘରକୁ ଯିବେ ,ସେହି ସମୟରେ ଘରେ ଥିବା ଛୁଆଟି ,ଗାଧୁଆ ଘର କିମ୍ବା ପାଇଖାନା ଘର ର କବାଟ ଗୁଡିକ ବାହାର ପଟୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଜଟିଳ ପରିସ୍ଥିତି |ତେଣୁ ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ର ରେ ଆପଣ ମାନେ କବାଟ ବନ୍ଦ କରିବା ଖୀଡିକି ଗୁଡିକ ଏପରି ଉଚତା ରେ ଲଗାଇ ରଖନ୍ତୁ ଯେପରି ଛୁଆ ମାନଙ୍କ ହାତ ପହଂଚି ନ ପାରେ |

ଉଚ ଅଟ୍ଟାଳିକା ରେ ରହୁଥିବା ସମୟରେ ଯଦି କେବେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଦେଖାଯାଏ ସେହି ସମୟରେ ଆପଣ ମାନେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବା ପାଇଁ କେବଳ ସିଡ଼ି ର ବ୍ୟବହାର କରି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ|ଦେଖିବେ ଯଦି ଧୁଆଂ ବହୁତ ଥାଏ ତାହାହେଲେ ରୁମାଲ କିମ୍ବା ତଉଲିଆ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଓଦା କରି ମୁହଁରେ ରଖିବେ ଫଳରେ ଆପଣ ଧୁଆଂ ର ବିଷାକ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ|ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଘର ଭିତରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଏ ଭୟ ଭୀତ ନହୋଇ ନିଆଁ କୁ ଲିଭାଇ ବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଯଦି ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ ଶୀଘ୍ର ବହୁତ ଜୋରରେ ବଡ ପାଟି କରି "ଆଗ" " ଆଗ" ବୋଲି ଡାକରା ପକାଇଲେ ଆଖ ପାଖର ଲୋକ ମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତଳେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଦମକଲ ଅଫିସ ର ଫୋନ ନମ୍ବର ରେ ଫୋନ କରି ଶୀଘ୍ର ସୂଚନା ଦେବେ |

ସଡକ ସୁରକ୍ଷା ଜୀବନ ରକ୍ଷା,ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ରେ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ବଢି ଚାଲିଥିବା ଯାନ ବାହାନ ଓ ଏହାର ଦୁର୍ଘଟଣା ,ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ସମସ୍ୟା|ଉପଯୁକ୍ତ ଡ୍ରାଇଭିଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷା ନ ନେଇ ଓ ଲାଇସେନ୍ସ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ ଓ ଅପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ ବାଳକ,ବାଳିକା ମାନେ ଯାନ ବହନ ଚଳାଉଛନ୍ତି ଯା ଫଳରେ କେତେ ଜଣ ଲୋକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଗଲାଣି|ଏଣୁ ଏଭଳି ବିପଦ ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିଜେ ସୁରକ୍ଷା ରହି ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ|ଦେଖିବେ ଯଦିକେହି ଡ୍ରାଇଭିଙ୍ଗ ଟ୍ରେନିଂ ନେଉଛନ୍ତି ,ସେହି ସମୟରେ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବେ|

ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଅନୁରୋଧ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ମାନେ ନିଜର କାର ରଖିଛନ୍ତି ,ଉକ୍ତ କାର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଏ,ବି ,ସି , ଫାୟାର ଏକ୍ସଟିଗୁଇଁସର ୨ କେ.ଜି ଓଜନର ନିଜ କାର ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ|ଯଦି କେବେ କାର ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଦେଖା ଯାଏ ତାହାହେଲେ ସେହି ସମୟରେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରେ ଓ ଆପଣ କାର ପାର୍କିଙ୍ଗ କରି ଘରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଏହା କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଘରେ ରଖନ୍ତୁ,ଘର ଭିତରେ ଯଦି ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଦେଖାଯାଏ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବେ | ଆପଣ ମାନେ ଅଣୁଶକ୍ତିନଗର ର ଯେଉଁ ସବୁ ବାସ ଭବନ ରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେହି ବାସ

ଭବନ ଗୁଡିକ ର ଆସ ପାସରେ ଯାନ ବାହାନ ଗୁଡିକ ଏପରି ଭାବେ ରଖନ୍ତୁ ଓ ଆପଣ ମାନଙ୍କର ସାଥି ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ ଯେ ଯଦି କିଛି ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହୁଏ ,ତାହାହେଲେ ଫାୟାର ବ୍ରିଗେଡ ଗାଡି ଗୁଡିକ କିମ୍ବା ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଇତ୍ୟାଦି ଯେପରି ଆମ ମାନଙ୍କର ବାସ ଭବନ ପାଖରେ ସୁବିଧାରେ ପହଂଚି ଆମ ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବ ସେହି ଭଳି ଯାନ ବାହାନ ଗୁଡିକ ପାର୍କିଙ୍ଗ କରିବା ନିହାତି ଦରକାର|

ଦୁର୍ଘଟଣା ସମୟରେ ଯୋଗା ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ମହତ୍ୱ ପୂର୍ଣ ଟେଲିଫୋନ ନମ୍ବର ଗୁଡିକ ତଳେ ଦିଆ ଗଲା|

୧ = ମୁମ୍ବାଇ ଫାୟାର ବିଗ୍ରେଡ଼ ର କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ରୁମ ନମ୍ବର ୧୦୧|

୨=ଭାଭା ପରମାନୁ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଫାୟାର ସର୍ଭିସ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ରୁମ ନମ୍ବର ୦୨୨-୨୫୫୦୫୨୨୨,୦୨୨୨୫୫୯୨୨୨୨ ,୦୨୨୨୫୫୯୪୨୨୨|

୩= ସର୍ପ ମିତ୍ର ଶ୍ରୀ ରାଘବନ ଙ୍କର ନମ୍ବର ୯୮୬୯୦୭୭୧୦୭|

୪=ସର୍ପ ମିତ୍ର ଶ୍ରୀ ସୁନୀଲ ଙ୍କର ନମ୍ବର ୯୩୨୨୭୧୯୩୦୭|

୫= ସର୍ପ ମିତ୍ର ଶ୍ରୀ ଆରିଫ ଙ୍କର ନମ୍ବର ୯୩୨୨୭୧୯୩୦୮|

୬= ପଶୁ ଉଦ୍ଧାରକାରୀଙ୍କ ନମ୍ବର   ୯୮୨୦୨୨୧୧୭୬|

୭= ପଶୁ ଉଦ୍ଧାର କାରି (ମାଙ୍କଡ଼)ଶ୍ରୀ ହାକିମ ଙ୍କର ନମ୍ବର ୯୮୬୭୮୩୬୯୩୫,୯୨୨୦୦୯୩୪୮୫|

୮= ମୁଖ୍ୟ କବାଟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ ନୂଆ କଞ୍ଚି କରି କବାଟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ନମ୍ବର ୯୨୨୦୧୦୫୧୬୩|

ଜୟ ହିନ୍ଦ

Nrutya Sangita Kala KendraTroupe from Balasore, sponsored by Govt of Odisha for classical and folk dance performance in Kalinga Mahotsav 2017

All Nominations of

ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର ମେମୋରିଆଲ ଆୱାର୍ଡ
୨୦୧୮-୧୯

SACHIDANANDA MISHRA MEMORIAL AWARDS
2018-2019

For Academic Excellence

Samriddhi Mishra

For her academic excellence in
10th Standard CBSE examination,
securing 95.8% marks.

Summet Kumar Mishra

For his academic excellence in
10th Standard CBSE examination,
securing 91.4% marks.

Members of Anushaktinagar Oriya Association (As on 15_11_2018)

LM: Life Member; AM: Annual member for the year 2018-19

	Name		Residential Address	Res Tel	Mobile	Office
1	Achary S.N.	LM	4C, Badrinath		9969617826	25592328
2	Acharya Ashutosh	LM	75, Mussoorie	25527049	9969283241	25591148
3	Acharya Celin	LM	912, Akashratna	25513425	9833977532	25592256
4	Acharya Raghunath	LM	21, Girnar	25561468	9619229135	25594590
5	Acharya Ranjit Prasad	LM		25569467		
6	Acharya Satyanarayan	LM	10-A, Nandadevi	25527743	9969607413	25593355
7	Agarwalla Sandeep		611, Akash Ratna		9870086830	25590222
8	Barad Pabitra K.	LM	C-20, Indrani			
9	Barik Kanhu C		Panvel			
10	Behera Gouramohan	LM	Sukur Residency, Thane	9821410478	25990317	
11	Behera Rita		310, Nilgiri	9757341101	7387856668	
12	Behera Santosh K		32-Grishma	25527050	9869118034	25591388
13	Behera Shiba Prasad	LM	909, Akashganga		9022383727	
14	Behera Simanchal		26, Kaveri	9930643628	9892933204	
15	Bhainsa Kuber C	LM	C-04, Ranjani		9324447784	25592763
16	Binod B Sahu		E-22, Takshasila		9757424977	25593344
17	Biswal Diptimayee		1903, Nilgiri		9757424959	25595419
18	Biswal Jayashree	LM	32, Venkatagiri		9969613154	
19	Chaudhury Satyajeet	LM	C-10, Darbari	25583886	9969602261	25594542
20	Choudhury R K	LM	Kharghar	9920248075	27465672	
21	Das Amindra Kumar	LM	27, Gandaki		9867838513	25591391
22	Das Ashwini Kumar	LM	22,Bhagirathi		9869268533	25590264
23	Das Bikram Kishora		A-14, Surabhi	25506762		25592640
24	Das Birajlaxmi	LM	RBHSD			
25	Das Dev Ranjan	LM	03, Bhairavi	25503113	9969053627	25595697
26	Das Gopal Krushna	LM	1101 Akashganga	32032343		25591880
27	Das Madhusmita	LM	711, Akashratna		9664800679	25593845
28	Das Ramesh Chandra	LM	7-B, Sarang	25574830	9757040233	25593266/3220
29	Das Rohit	LM			9969555600	25522835
30	Dash Anyuna		106, Neel Siddhi CHS, Jai Balaji Apartment, Nerul	9920944380	25590648	
31	Dash Ashutosh	LM	13-A, Udayagiri		9323791910	25595372
32	Dash Sharma P.K.	LM	9-C, Everest	25527145	9769761269	25990663
33	Dash S C		10D Everest		9409103042	
34	Dash Smruti	LM	3D, Udayagiri	25566045	9892958477	25592470
35	Dass Ramkishor A.		D-2, Takshashila		9869643532	25593516
36	Dey Tapan K.		10-B, Kamet		9819708016	25594716
37	Dhoba Gouda	LM	12, Alkananda		9869582899	25590193
38	Dikshit Biswaranjan	LM	3-D, Almora	9969617504	9969160805	25595084
39	Dung Dung Susama	LM	A-16, Chenab	25564304	9867654304	25598022
40	Hota Deepti Ranjan	LM	14-MALHAR		7738538263	25591606

41	Jena Dipti Prakash		13-C, Everest	9869695546	9969283753	25994138
42	Jena Suvendu	LM	1710 Nilgiri		8767816825	25590341
43	Kar Soumitra	LM	311, Akash Ganga	25578850	9324561671	25595602
44	Khatua Kartik Ch.	LM	B-11, Namdev			25590088
45	Kujur Rajendra	LM	A-14, Indrayani		9892679528	
46	Lakra Debdas		B-02, Indrayani		9969259645	25591127
47	Lenka Pradyumna	LM	B-11, Indrayani		9699435320	25598278
48	Lenka Raja Kishora	LM	48, Mussorie	25578810	9324039410	27887182
49	Mahapatra Umakant		A2, Divyajyoti CHS, Plot No 51, Sec 29, Vashi	9820781735 9769568940	27667976	
50	Majhi Brajaraj		Yamuna		9969728862	25590088
51	Mallik Ramesh Ch.	LM	71, Mount Abu	25514314		25487324
52	Meher Kishore	LM	05, Lalit			
53	Amresh Mishra		912-Akashganga			
54	Mishra Bibekananda	LM	416, Nilgiri	9819912587	25990652	
55	Mishra Bibhuti Bhusan	LM	A-402, Nandanvan Apts., Deonar Farm Road, Borla, Chembur-43	9833900172 25572206	25590569/70	
56	Mishra Dipak Kumar	LM	401, Akash ganga		9969283290	25597547
57	Mishra Elina		C1/10, Kendriya Vihar, Kharghar	9969544127	25593943	
58	Mishra G.P.	LM	D-16, Ajanta	25575747		25594459
59	Mishra Jitendra Kumar	LM	67, Venkatgiri	25527659	9819279425	25590162
60	Mishra Mamata		76, Netravati		9990590700	
61	Mishra Nigamanada	LM	01, Bhairavi			25598161
62	Mishra Pradipta K	LM	A-8, Sarang	25527351	9869325207	25591714
63	Mishra Prasant K	LM	B/11, Krishnalaya, Postal Colony Road, Chembur	9004684804	25594583/4111	
64	Mishra Prasanta K	LM	3-A, Dhawalgiri	25572150	9969656194	25591660
65	Mishra Priyabrata		B-23, Rajanigandha	25585939		25595434
66	Mishra Ratikanta	LM	4-A, Kailas	25527191	9869194825	25592460
67	Mishra Shakti K		1102, Akashratna		9870086848	25591035
68	Mishra Suchismita	LM	2, Mohana	25569025	9869079025	25598271/72
69	Mishra Sushama	LM	18, Kalyani	25552290		25592750
70	Mohanty Ananya	LM	A-204, Sai Swar CHS, Sector 2, Kharghar	9969556094	25990576	
71	Mohanty Ashutos	LM	910,Akashganga	25561838	9869937126	25591873
72	Mohanty Jyotirmayee	LM	C-8, Sarang	25527028	9892354791	25593771
73	Mohanty Mahendra K	LM	Pune		7008517660	
74	Mohanty Padarabinda	LM	B4 Ajanta		9869640475	
75	Mohanty P R	LM			9869485434	25565434
76	Mohanty Saroj Kumar		D-15, KAMET		9769539064	9773217764
77	Mohanty Trupti	LM	510,Akashdeep		9821745340	27887184
78	Mohapatra C.				9490146877	25487532
79	Mohapatra Kedarnath	AM	J-1, Yamuna		9221720900	
80	Mohapatra Manoj	LM	47, Mussorie	25565426	9969377524	25594698
81	Mohapatra P. K.		Dhawalagiri	25560663		25594571

82	Mohapatra Sriharsa	LM	C-12, Darbari	25573225	9869845143	25995873
83	Mohapartra U B		B-2, Surabhi		9443316180	
84	Muduli Prakash	LM	New Sai kripa Plot no 384 Sainagar Old Panvel		9320974264	
85	Mukhi Chhabila		C-15 Sanchi	9969799801	25486139/37	
86	Naik Haladhara			9820426357	996915970	25594569
87	Nayak Arun Kumar	LM	Malayagiri-flat no	25553887		25591557
88	Nayak Ashok Kumar		D-15, Vindhya		9320505988	25591102
89	Nayak Basanta Kumar	LM	3-A, Udaygiri	25527326	9969195347	25592609
90	Nayak Bishnupriya	LM	811, Nilgiri		9969463515	
91	Nayak Biswaranjan		710, Nilgiri		9757159107	
92	Nayak Janardan		B-II, Varsha			
93	Nayak Malaya Kumar	LM	902, Akashganga	25580706	9969616875	25593829
94	Nayak Shrinibas	LM	10-B, Surabhi	25561210	9869623978	24171872
95	Niraj Kumar	LM	L-14, Yamuna		9923351094	
96	Padhy Manmath	LM	KH3/4/102, Sector-16, Khargar	9869989979		
97	Pal Hemanta K	LM	C-5, K.V.Staff Quarters, Nausena Baugh, Mankhurd	25555360	9757180136	
98	Palei Achyutananda	LM	39,Gandaki		9869420216	25598338
99	Pallavee V. Krushna	AM	Deonar			
100	Panda Ashis Kumar	LM	610, Akashratna	25512596	9969540056	25990403
101	Panda Gopal Krushna	LM	501, Sai Raj Heights,Plot#68,Sec 20, Roadpali, Kalmboli	9869650098	25990660	
102	Panda P.K.	LM	44, Mussoorie	25517608	9322226504	25592855
103	Panda Pratap Kumar	LM	D-18, Ellora		9969480701	25486307
104	Panda Shakti Prasad		1007, Akashdeep		9892446718	
105	Panda Sibabratta	LM	D-14, Ajanta	25527114	9969747008	25592152
106	Panigrahi Saroj R		C-3 Rajanigandha		9757178084	25991720
107	Panigrahi Ramakrishna	LM	31-Gandaki	22992858	9869551900	25590038
108	Panigrahi Santosh K		K-5 Old Mandala	25594528	8652622358	
109	Pany Siddhartha S.		805, Nilgiri		9869695517	
110	Parida Baikuntha	LM	Sharad-16	25563615	9920633299	25594200
111	Parida Suresh Chandra	LM	52, Mussoorie		9870214822	25594875
112	Patel Sanjay Kumar	LM	12 A, Indraprasta		9405659303	
113	Pati Prasanta K.	LM	212, Akashratna		9969628186	25994239
114	Patnaik S.K.	LM	51, Venkatgiri	25576270	9869834289	25593820
115	Patra Madan Mohan		26, Sabarigiri,	25584968		25993262
116	Patra A. K.		18, Mohana		7678020467	
117	Patra Rajendra Prasad	LM	P-01, Old Mandala, BARC Qtrs.	8895008833	25595333	
118	Patro Birija Sankar		Mountabu	9969283293	9969283293	25592399
119	Patro Mohanrao Banko	LM	C-27 ,Sanchi	25527893	9322783068	25590130
120	Pattanaik Ashit	AM	Krishna Residency, Flat no. B-306, Sector 20, Khargar, Navi Mumbai	7738321650	25595061	
121	Pattanaik Biswaranjan	LM	B-04, Surabhi	25572854	9869128667	25592854
122	Pattanayak Jagannath		15-F, Yamuna	25565044		

123	Pradhan Arun Kumar		D-23, Kapilvastu		9004174493	25592570
124	Pradhan Deepak K	LM	12-A, Chandrabhaga	9323147379		
125	Pradhan M.K.		Rose 1101, Regency Garden, Sector-6, Khargar. Tel: 27741019	9819456210	25591284	
126	Padhan Manoj Kumar		C-203, Krishna Apt., Plot No.10, Sect-36, Kamothe	9029015318	25594910 /4757	
127	Pradhan Santosh K	LM	B-26, Ellora		9869793431	25990466
128	Pradhan Srikrushna K	LM	1-A, Kedarnath	25580074	9869420221	25990551
129	Pradhan Swarupananda	LM	10A, Kailash	25589335	9869843010	25590234
130	Pujari P.K.	LM	17-Shriniketan	25587590	9969264398	25594575
131	Rath Ashok Kumar	LM	D-6, Indrayani		9324640391	25591883
132	Rath Bibhu Narayan	LM	A-06, RANJANI		9819410380	25594042
133	Rath Biswajiban	LM	D-8, Vindhya		9969130903	25591297
134	Rath D.P.	LM	Q-6, BARC QTRS, Chembur		25593272	
135	Rath Devashish	LM	A11, Hastinapur	25587053		25592693
136	Rath Lalit Kumar		B-4, Ellora	25480754	9619052915	25591087
137	Rath Madhaba C.	LM	9, Mohana	25552815		25590297
138	Ray M. K.	LM	1-B Kapilvastu	25558953	9892850938	24146059ext 237
139	Rout Biswanath	LM	A/17, Yamuna		9869153285	25592952
140	Rout Prakash Chandra	LM	A11, Darbari	25585049	9869815799	25593462
141	Rout Prashant Kumar		18-A, Sutluj		9969465441	
142	Rout Rabindra Kumar	LM	1502, Sawan Highness, Plot No. - 6A, Sector - 6, Kharghar, Navi Mumbai – 410210,Tel: 27744169	9920534470	25592154	
143	Rout Sabyasachi	LM	505, Nilgiri	9224247706	9757105126	
144	Sabat Sushil K.	LM				
145	Sahoo A K		B-15, Chandrabhaga	9969849642	25590823	
146	Sahoo Akhil Chandra		B/1,Takshashila		8898191910	25595475/2153
147	Sahoo Amiya Ranjan	LM	Flat No. 44, Vatika CHS Ltd., Deonar Baug, Mumbai	9969733701		
148	Sahoo Atul Charan		208, Nilgiri		7303737283	
149	Sahoo Baishnab Ch	LM	51, Godavari		9869879273	25505222/2222
150	Sahoo Bijay Kumar	LM	708, Akashratna	9321371724	9323811738	25598655
151	Sahoo Bindu Bhusan	LM	1110, Akashratna		9869715933	25591072
152	Sahoo Brajabandhu	LM	Old mandala CTD		8169430599	
153	Sahoo Chinmaya P	LM	16, Malhar	9820531839	9969315153	25522451
154	Sahoo Damodar	LM	Umadeep Coop Hsg Soc., Sec 30, Kharghar		9969564211	
155	Sahoo Deepak Kumar	LM	403 Akashratna	25568406	9969758914	25595682
156	Sahoo Dhiren Kumar	LM	16-Lalit		9819446398	27887304
157	Sahoo Gouri Shankar	LM	701, Nilgiri		9969808607	25598760
158	Sahoo Laxmidhar	LM	16-D, Sanchi		9869806394	25595424
159	Sahoo N.K.	LM	Kharghar		9969006267	

160	Sahoo Rabindra K.		B-20 Kamal	25502137	8898971121	
161	Sahoo Sridhar		304, Akashdeep		9869279925	25598654
162	Sahoo Srikanta	LM	A-20, Chandrabhga	25573468	8268910303	25590326
163	Sahu Aditya Kumar	LM	B-5, Ellora		9869442003	25487505
164	Sahu Akshaya Kishore	LM	Retd. Pallava	25582457		25594679
165	Sahu Ashok Kumar	LM	58, Girnar	25569512	9819239512	25590496
166	Sahu Balakrushan R.	LM	Sanchi	9322258939	9323181615	25486605/66 03
167	Sahu Binod B.	LM	E-22, Takshashila	25527568	9757424977	25593344
168	Sahu Duryodhan		B-5, Namdev		9029520219	
169	Sahu Manasa K.	LM	11-B, Gulmarg	25582571	9969039273	25992643
170	Sahu Manjulata	LM	17, Venkatagiri	25573301	9969053301	25592417
171	Sahu Narasingha	LM	B-10, Sahyadri	9870066002	9757204799	25580552
172	Sahu S K		Chakra C2	7045288404	9869638723	
173	Sahu Sanjay	LM	Kapilavastu	25581801	9869010409	25592200
174	Sahu Sarat K.				9423373191	
175	Sahu Shivshankar K.		C-11, Mansarovar		9322264476	25594289 /4325
176	Samal N. B.	LM			9323612915	22862708
177	Santra Satyaranjan	LM	55, Sabarigiri	25583617	9969872430	25593587
178	Sarangi Nirmal		B209, Arihant Krupa CHS, Sec 27, Kharghar, Navi Mumbai-410210	8080206878	25595026	
179	Sarangi Rabi Narayan	LM	18-B, Annapurna	25527570	9969085241	25994108
180	Senapati Manas R	LM	D-3, Indrayani		9757397434	
181	Sengupta Nabarun	LM	58, Sabarigiri	25502462	9757091058	25995560
182	Sha Rajib Lochan	LM	912, Nilgiri		9757341078	25990653
183	Singh C.K.		A-11, Tapti		9323944127	25591097
184	Singh Prasanna K.		B09 Darbari			
185	Singh P.C.			25527867		25590101
186	Singh Rabindra	LM	Trombay		9664890730	
187	Subudhi Santosh		109, Nilgiri		9969316262	
188	Sukla Jitendra	LM	A-11, Kapilvastu	25559648	9969682003	25593435
189	Swain Gananath		1706, Nilgiri		9757033150	
190	Swain Hemanta K	LM	206, Akashratna	25558620	9969650100	25590155
191	Swain Kallola Kumar	LM	42, Sabarigiri	25571131	9757293621	25590320
192	Swain Seetanshu S	LM	704,Akashratna	25580385	9869990385	25591035
193	Tripathy Braja Kishore	LM	3A, Kedarnath	25518305	9819151688	25591625
194	Tripathy Manoj K	LM	1106, AkashGanga		9969112667	25594204
195	Tripathy S.P.	LM	406, Akashratna		9820334035	25598629
196	Tudu Chambru	LM	E-19,Takshashila	22983449	9969704367	25505222/22 22
197	Yadav Rajesh Kumar	LM	11-B, Ranjani	25564160	9869408370 9833004118	25990672

ଅନନ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ

ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ପଲେଇ

ଫାର୍ମାଷିଷ୍ଟ, ବି.ଏ.ଆର.ସି. ହସ୍ପିଟାଲ

ଅସାଧାରଣ ଅଥବା ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ଅନେକଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘଟିଥାଏ । ଏହା ନିଜକୁ କରେ ଚମତ୍କୃତ ଓ ଗୌରବାନ୍ୱିତ । ବିଭୁକୃପାର ସଂଙ୍କେତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନରେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସେ । ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କୃପା ତଥା ଅଲୌକିକତାକୁ ଅନୁଭବ କରି ପୁଲକିତ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସମାନ ଭାବେ ପାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ନିଜର କର୍ମ ଜଞ୍ଜାଳ, ସମୟର ସ୍ୱଳ୍ପତା ତଥା ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ ନିଜର ଉପଲବ୍ଧକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବାରୁ ବିଭୁକୃପାକୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରି ଶିହରିତ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ସମସ୍ତେ ହୁଏତ ପାଇ ପାରନ୍ତିନି ଯଦିଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ । ତେବେ ଏପରି କିଛି ଘଟଣା ଘଟିଯାଏ, ଯାହା ନାସିକକୁ କରେ ଆସ୍ତିକ । ଆସ୍ତିକକୁ କରେ ଶିହରିତ । ଆଜି ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ତଥା ହେତୁବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରାର ବିକାଶ ସହ ତାଳ ଦେଇ ଏପରି କିଛି ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ମୋତେ ତଥା ମୋ ଓଡ଼ିଆ ସମାଜକୁ ଏକ ଅଲୌକିକ ଶିହରଣ ଦେଇଥିଲା ଯାହା ଅନନ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଶାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ଓଡ଼ିଆ ମାନେ ମୁମ୍ବାଇ ନଗରୀର ଭାବା ପରମାଣୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁଷ୍ଠାନଟିଏ ଗଢ଼ି ତୋଳନ୍ତି । ତା' ଧୀରେ ଧୀରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ରୂଚିକୁ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାନ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ ଏକ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ରୂପେ ଗୌରବ ଦେଇଥାଏ । ଯେପରି କଳିଙ୍ଗ ସହୋତ୍ସବରେ ସୁଦୂର ଓଡ଼ିଶାରୁ ବିଭିନ୍ନ କଳାକାର ମାନେ ଆସି ଛଉ ନୃତ୍ୟ, ଗୋଟିପୁଅ ନୃତ୍ୟ ଓ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ସବୁ ଆସି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାବକୁ ପ୍ରାଣବନ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ତା ସହିତ ସରସ୍ୱତୀପୂଜା ଆହୁରୀ ଓଡ଼ିଆ ସମାଜକୁ ପ୍ରାଣବନ୍ତ କରି ଏକତ୍ରିତ କରିଥାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଏତେ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଓଡ଼ିଆ ମାନେ କିଛି ଶୂନ୍ୟତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଏହି ଶୂନ୍ୟତା, ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା ବଢ଼ି ଚାଲେ । ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଭାବେ ସମସ୍ତେ ଚାହାନ୍ତି ଆମର ଆରାଧ ଦେବତା, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ । ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ଗୌରବ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ, ସେ ତା'ର ପ୍ରାଣର ଆରାଧ ଦେବତାଙ୍କୁ ଭଲପାଇ । ଏପରି ଶୂନ୍ୟତାର ଅନୁଭବ ଧୀରେ ଧୀରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଏବଂ ରଥଯାତ୍ରାଟିଏ କରି, ପ୍ରଥମେ ତିନିଠାକୁରଙ୍କୁ ରଥରେ ବସାଇ ରଥଯାତ୍ରା କରିବାକୁ । ଅଥଚ୍ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି କିଛି ଲୋକେ ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି । ସମୟ ଆଗେଇ ଚାଲେ । ପୁଣି ଉକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଅଫିସ ପ୍ରକୋଷ୍ଠଟିଏ ପରିଚାଳନା ନିମିତ୍ତ । ଧୀରେ ଧୀରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ନେଇ ଏକତ୍ରିତ ହେଲାବେଳେ, କିଛି ଓଡ଼ିଆ ଆଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ସଂଧ୍ୟାବେଳେ ଆସି ଆମେ କିଛି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭଜନ କୀର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତେ ଏବଂ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତେ । ଅଥଚ ତା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରୁନଥିଲା । କିଏ ବା ଆଗ୍ରହ କରିବ ଆସି ଏଠାରେ ଭଜନକୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ।

କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଅନନ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ । ସେ ଭାବଗ୍ରାହୀ, ସେ ଭକ୍ତର ଇଚ୍ଛାକୁ ବୁଝନ୍ତି ଏବଂ ତା ପୂରଣ କରନ୍ତି । କାରଣ ଶୂନ୍ୟରୁ ସବୁ କିଛି ସୃଷ୍ଟି ପରି ହଠାତ୍ ନିଜର ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ । ଏପରି ୨୦୧୮ରେ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରେରଣା ଭରିଦିଅନ୍ତି, ରଥଯାତ୍ରା କରିବାକୁ । ଅଳ୍ପ ଦିନ କେଇଟାରେ ରଥଯାତ୍ରାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରୂପ ରେଖା ପ୍ରକାଶ ହୁଏ । ପରମାତ୍ମା ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟଧାରା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ

ଭରିଦିଅନ୍ତି ଏପରି ଭାବେ ଯେ ସମସ୍ତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦାୟିତ୍ୱ ଯେପରି ରଥ କାର୍ଯ୍ୟ, ପୂଜାକାର୍ଯ୍ୟ, କୀର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଦି ନାନାଦି ଭାବେ ନିଜେ ନିଜେ ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଯାନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ପ୍ରାଣରେ କେବଳ ଅନନ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ଆଗ୍ରହରେ ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି ଓଡ଼ିଆର ପରିଚୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ।

ଏବଂ ଆସେ ସେହିଦିନ ଯାହାକି ଶ୍ରୀ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା । ଯାହା ଆଗେ ଆମେ ଦେଖୁଥିଲୁ, ପଢୁଥିଲୁ, ଟିଭି ତଥା ନ୍ୟୁଯ୍ ପେପରରେ ଏପରି ପହଞ୍ଚି ଚାଲିଲାଣି ଆଦି ନାନାଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ତା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ମିଶି କରୁଥାଉ ତା ଏକ ଏପରି ଆନନ୍ଦ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଆଣି ଦେଇଥାଏ । ତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅକଳ୍ପନୀୟ । ଓଡ଼ିଆ ତାର ପରିଚୟ ପାଇ ସାରିଥାଏ, ଯାହା ବହୁ ଦିନରୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା । କି ପ୍ରବଳ ଜନ ସମାବେଶ । ପହଣ୍ଡି ବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ପାଇବାକୁ କି ମାତ୍ରାରେ ଭିଡ଼ । ବଙ୍ଗାଳୀ, ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଲୋକେ, ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ଲୋକେ ସମସ୍ତେ କଲୋନୀର ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ଅନୁଭବ ଯୋଗ୍ୟ । ପୁଣି ରଥଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ରଥ ଦଉଡ଼ି ଏତେ ଲମ୍ବା ଥିଲା, ଯେ ଲୋକେ ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାଡ଼ିରେ ଟାଣୁଥିଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦରେ ଉକ୍ତ କୀର୍ତ୍ତନ, ସଂକିର୍ତ୍ତନ କରୁଥାନ୍ତି । ଅନେକ ଭାବରେ ବିଭୋର ହୋଇ ନୃତ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି, କିଛି କୁନି ଝିଅ ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଭକ୍ତି ଅର୍ପଣ କରୁଥାନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଦିନଟି ଏପରି ଆନନ୍ଦ ଆଣିଦେଲା, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପୁଲକକିତ କଲା ସେ ଅନନ୍ୟ ଅନୁଭୂତିକୁ ପାଇ । ତା'ପରେ ୯ଦିନ ଧରି ଚାଲିଲା ପର୍ବ । ପ୍ରତିଦିନ ସଂଧ୍ୟାରେ, ଆସି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ହେବା ସହିତ କିଛି ଜଣ ସ୍ୱତଃବୃତ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରତିଦିନ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖରେ ଖେଚିଡ଼ି, ଘାଣ୍ଟ ଏବଂ ନାନାଦି ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସବୁଦିନ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ରାତ୍ରୀରେ ପ୍ରସାଦ ଖାଇଥାଉ। ଏପରି ଭାବେ ନଅ ଦିନ ପରେ ପୁଣି ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା । ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ ହୁଏ । କିପରି କରିବା, କାରଣ ଅର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଧିକ ଦରକାର ହୁଏ । ପୁଣି ପରମାତ୍ମା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ନିଜେ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି । ଅର୍ଥର ଅଭାବ ଏଥିରେ ଅନ୍ତରାୟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁ ଜଣ ସ୍ୱତଃବୃତ୍ତ ଭାବେ ବିପୁଳ ମାତ୍ରାରେ ନିଜେ ଅର୍ଥ ରାଶି ସହଯୋଗ କରିନ୍ତି । ଏହା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଆର୍ଶୀବାଦ ହେତୁ ସମ୍ଭବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ନିଜର ଆରାଧ୍ୟକୁ ପାଇବାକୁ ଯେଉଁ ଭାବ, ଆନନ୍ଦ, ସମର୍ପଣ ରଖିଥାଏ, ତାର ପରିପ୍ରକାଶ ଅଟେ ।

ପୁଣି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା । ଏବଂ ଏହି ନଅଦିନ ମଧ୍ୟରେ ରେ ସବୁ ପ୍ରାନ୍ତ ବର୍ଗରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଖବର ପହଞ୍ଚେ ପାଇଥାଏ, ଓଡ଼ିଆମାନେ ଏ ବର୍ଷ ରଥାଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାହୁଡ଼ା ଆହୁରି ଅଧିକ ଜନ ସମାବେଶ ହୁଏ । ସମସ୍ତେ ରଥରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ମୂର୍ତ୍ତୀଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦେଖି କିଏ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ପାଇଥାଏ ତ କିଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପାଇଥାଏ । ଉଭୟ ଶ୍ରୀ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଏବଂ ବାହୁଡ଼ା ଦିନ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସାଦ ରୂପେ ଭୋଜନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ।

ଏଇଠି କହି ରଖେ, ଯେ ପ୍ରଥମରୁ ଯାହା କହିଥିଲି, କିଛି ଜଣ ଯେଉଁ ଆଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ କିପରି ସଂଧ୍ୟାବେଳେ ଆମେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭଜନ, କୀର୍ତ୍ତନ କରିବୁ । ତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପୂରଣ କଲେ । କାରଣ ପୂଜା ପରିଚାଳନା କମିଟିର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଲେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଦିନ ସଂଧ୍ୟା ସକାଳେ ପୂଜା ଭୋଗ ଦେବାକୁ । ଏବଂ ସଂଧ୍ୟାରେ ଏବଂ ସବୁଦିନ ଭଜନ, କୀର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି, ଯାହାକି ଦିନସାରାର କର୍ମ ଜଞ୍ଜାଳ ସାରି ସଂଧ୍ୟାବେଳେ ଏକାଠି ହୋଇଥାଉ ।

ଏବେ ତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ଏକ ମନପ୍ରାଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଧ୍ୱଜ ଉଡ଼ାଇବାକୁ । କହିରଖେ, ସମସ୍ତେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ... ରୁ ଅନୁମତି ମିଳିବାକୁ ଜାଗାଟିଏ ପାଇଁ ଏକ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର କରିବାକୁ । ଏହି ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରେମମୟ ଅନନ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପୂରଣ କରିବେ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ ।

ipgi instruments

Technical Support for Electrochemistry, XRD , Polymer & Analytical Instruments.

Electrochemistry:-All kinds of cell kits for Electro analytical , corrosion , Battery , high temperature c , Membrane permeation, etc. Custom designed cell kits.**Compact Mini Potentiostat.**

Xe light Source – Solar Simulator:- Sciencetech – Canada`
300W ,1000 W Xe light source.Solar Simulators.IV testing System. DSSC , PV , Solar cell characterizationIPCE , EQE , IQE efficiency measurements.

Thermo - XPS ,XRF, OES , FT-Raman , FT- IR,

Chillers – Cold water circulator:-Compact chillers, Imported chillers. Labtech -Italy
ipgi chillers from 0.5kw ~ 90kw. Temperature range -20oC ~ RT ~ 95 oC.

Service Support:-Service support to various analytical , lab equipment, polymer testing , Polymer Processing instruments , etc.AMC for various analytical , lab equipment , etc.

XRD:-Powder , thin film , HT XRD. X-Ray Generator , Micro Focus X-Ray Source , Poly capillary Optics , Poly collimation Optics, Standard samples. Sample holder.High Voltage cables, X-ray tubes Cu, Co , Mo,….

ipgi instruments , old No.15/1 , New No.46 , Naickarmar Street , West mambalam, Chennai – 600033 . Tamil Nadu. India. Ph: 9444345824, Tel.044 43362589.Email: ipgi.inst@yahoo.in, sales@ipgi.co.in, gbsubramani@ipgi.co.in, aanandharaj@ipgi.co.inwww.ipgi.co.in

With Best Compliments From

JSW Steel Ltd.

Website:http://www.jsw.in

Our Kalinga Mahotsav Patron

Lipika & Manoj Tripathy

Trupti & Rabi Sarangi

Leena, Raagya & Srikrushna Pradhan

Smitarani & Suresh Parida

Kasturi, Diya & Sriharsa Mohapatra

Jyotirmayee & Rashmi Ranjan Mohanty

Dolly & Jitendra Kumar Mishra

Swetapadma & Biswaranjan Pattanaik

Our Kalinga Mahotsav Patron

Anita & Pradeep Kumar Pujari

Suchasmita & Shishir Mishra

Aishwarya & Soumitra Kar

Smita & N. K. Sahoo

Madhusmita & Subrat

Sangita & Rajkishore Lenka

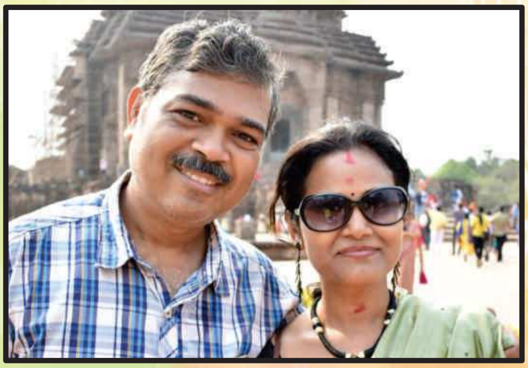

Sangeeta & Sanjay Sahu

Debashree & Muktikant Ray

With Best Complements From

Nitin Patil

Ph.: 7208183510
9702332700

ADITI ENTERPRISES

Specialist In :
Painting, Civil Work & All Type of Fabrication Works

Patil House, Room No.48, Datta Nagar, Near Datta Mandir,
Sion Trombay Road, Mumbai - 400 088

MDRT

The Premier Association of Financial Profeccionals

NIDHI BHARGAVA

Mobile: 98331 71995

Tel.: 022 25571995

Email: nidhi_kbhargava@rediffmail.com

With Best Complements From

HIMEDIA®

For Life is Precious

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :-

AB ANAND BROTHERS/ A B DIACHEM SYSTEMS PVT. LTD.

Anand House, 5, Local Shopping Centre,

Karampura, New Delhi - 110015

αtech CELEBRATING 25 YEARS 1993 2018 OF PARTNERING SCIENTIFIC PROGRESS

αtech AlfaTech Services

DRON-8

X-ray multifunctional diffractometer

- High-precision wide-angle vertical theta-theta goniometer with changeable radius
- Automated alignment of sample plane
- Flexible configuration of X-ray optical scheme
- Wide range of options

ALROSA GROUP

RESEARCH AND PRODUCTION ENTERPRISE
BOUREVESTNIK
RESEARCH ✦ DESIGN ✦ PRODUCTION

Application fields

Powder XRD (reflection, transmission, GID)

Texture and residual stress analysis

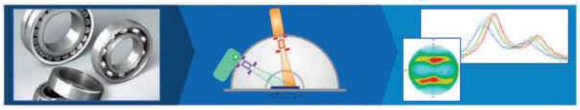

HR-XRD

SAXS (reflection, transmission) and XRR

Advanced options

Multidrive attachments

X-ray optical elements

Registration systems

+91-11-2544 6275/76 alfatech@alfatechservices.com www.alfatechservices.com

With best compliments from:

Dr. Rashmi Ranjan Mohanty
Co-founder and Director

ADVENT CHEMBIO PVT. LTD.™
(An ISO 9001:2015 and ISO 14001:2015 Certified Company)

Supplier & manufacturer of Fine & specialty Chemicals and Value-added products

GC secondary reference standard solvents - *New Launch*

Laboratory Chemicals and Reagents
- High Purity Solvents (HPLC, LC-MS, GC-HS etc.)
- Ion-Pairing Reagents and Buffers
- Analytical Reagents
- Electronic & PV Grade products
- Certified Reference Materials for ICP, AAS & IC etc.

Specialty Products
- Research Chemicals
- Custom Synthesis products
- Conjugated Bile Salts
- Ultra-Pure acids
- Pharmaceutical Impurities

- We are the exclusive authorised distributor of CHEM-LAB (Belgium) for Certified Reference Materials, High-pure solvents & Ultra-pure acids.
- Products available in Small, Bulk and Customized packs from Mg to Ton quantities.

W-288, TTC Industrial Area, MIDC, Rabale, Navi Mumbai-400 701, Maharashtra, INDIA.
Phone Number: +91-22-27690836/37 • E-mail : sales@adventchembio.com • www.adventchembio.com

With Best Complements From

M/s Dev Enterprise

Fabrication & Mechanical Contractors

Proprietor : **DEVRAJ B. VISHWAL**

Spl. In : Radiation Shielding Equipments, Fabrication Errection Structural & Piping Works Etc.

Add.: M.S. Bldg. No. 23, 801/B, Chembur Colony, Chembur Mumbai - 400 074
E-mail : dev_vishwal@yahoo.in / devraj.vishwal@gmail.com
Mob.: 90047 08239 / 94215 98239

Published by

Anushaktinagar Odia Association.

November, 2018

www.anuodia.org